

Giới thiệu Liệt Nữ Đấu Phu

Liệt Nữ Đấu Phu của tác giả Nguyễn Viên là câu chuyện xoay quanh cuộc sống giữa nàng và hán cũng như những lần đối đầu của bọn họ...

Nàng đã từng gặp hán, bị hán bá đạo bắt về mà "Thượng" suốt sáu năm trời. Hai nàng ngày nào cũng một mối với hán, nhưng nàng hoàn toàn không muốn lấy hán à nha...

Lần này nàng quyết định bỏ trốn mà đi với một nam nhân khác, không ngờ được lại bị trúng độc được mê man rồi còn bị tên sở khanh bắt vào khách điểm mà làm việc... Nếu không nhờ hán anh hùng cứu giúp nàng thì không biết sẽ ra sao?!!

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mở đầu

Điểm dương cao chiếu.

Hướng Tiểu Danh cao ngạo giương lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hai đầu lông mày để lộ một cổ anh khí, một thân trang phục màu đỏ làm nàng nổi bật tư thế oai hùng, tóc dài buộc lên, một thân tuấn tú bộ dáng rất giống nam tử hán.

Mà nàng cũng quả thật không thua với nam nhân.

Bất luận học thức hoặc võ nghệ, nàng không có thua người, thậm chí ngay cả bộ dáng tuấn tú tiêu sái cũng đủ mê hoặc đông đảo cô nương trong thành Cảnh Dương, than thở nàng vì sao không phải là nam nhân.

Mà giờ khắc này, nàng đang ngồi ở trên thân xích mã cao lớn tuấn mỹ, vác túi trên lưng, phía trên phóng vài mũi tên lấy lông vũ màu trắng trang trí, ngân cung trên tay dưới ánh mặt trời lóe ngân quang lạnh lùng.

Hôm nay là ngày tranh tài bắn tên mỗi năm một lần ở Cảnh Dương thành, vì một ngày này mà đông đảo nam nhi Cảnh Dương thành xắn tay áo lên chuẩn bị, thậm chí còn có người từ vùng khác tới tham gia.

Mà người chiến thắng ngoại trừ có được phần thưởng một vạn lượng bạc, còn có thể có được thanh danh, chuyện nhất cử lưỡng tiện như vậy dĩ nhiên khiến cho mọi người hứng thú.

Cho nên cuộc tranh tài bắn tên truyền thống đã sớm lưu truyền đã nhiều năm, mỗi một năm cử hành Cảnh Dương thành đều náo nhiệt không dứt.

Hướng Tiểu Danh là nữ nhân duy nhất trong đông đảo trong nam nhân, nàng từ năm mười bốn tuổi ấy đã bắt đầu tham gia cuộc thi đấu này, kỹ thuật bắn cung làm cho người ta không dám khinh thường.

Mà bây giờ, chức vô địch đang ở trước mắt!

Nhéch lên khoe miệng, Hướng Tiểu Danh thương yêu vỗ về lòng bờm đỏ như lửa của ái mã, ở bên tai nó nhẹ nói: "Hỏa Diễm, đổi lại biểu hiện chúng ta."

Hỏa Diễm như là nghe hiểu, cao ngạo hí cường một tiếng, giẫm chặn tại chỗ rong ruổi về phía trước.

Hướng Tiểu Danh khẽ cười một tiếng, không sợ hãi đứng lên ở trên lưng ngựa, nhanh chóng rút ra mũi tên lông vũ sau lưng, kéo cung –

Thở phì phò mấy tiếng trong lúc mọi người kinh hô, mỗi một tên đều bắn trúng tâm điểm bài tròn để xa nghìn dặm, khi bắn trúng bài tròn cuối cùng, mũi chân Hướng Tiểu Danh điểm nhẹ làm cho mình bay giữa không trung.

Con người đen nháu lại, nhanh chóng rút tên ra, kéo căng dây cung, tại gió phát động lá cây rơi xuống, trong nháy mắt nhắm vào trọng tâm, nhanh chóng bắn ra –

Tên lông vũ nhanh chóng bắn thủng vài miếng lá cây, không sai chút nào.

"Trời ơi....."

"Quá tuyệt vời!"

Thấy tài bắn cung tỉ mỉ, người quan sát bên cạnh nhìn không được than thở, lớn tiếng vỗ tay, mấy cô nương cũng lớn tiếng hét chói tai, tràng diện nhất thời náo nhiệt vô cùng.

Trong tiếng vỗ tay, thân thể Hường Tiểu Danh như lông vũ hạ xuống,ngồi vào trên người Hỏa Diễm,cao ngạo ngẩng mặt lên cao, đắc ý cười.

Nàng có tự tin, vô địch năm nay là nàng!

Nhưng vào lúc này một bóng dáng đen tuyền nhảy ra,kéo căng dây cung, một lần bắn ra mũi tên.

Mũi tên vừa bay ra, trong nháy mắt phóng về phía bài tròn,tên xuyên qua đuôi lông vũ,đem một trong số đó chia làm hai, vẫn ngay giữa hồng tâm.

Một cái chớp mắt nữa, bóng đen đem cung thả vào phía sau, giẫm chân giương tên hướng bầu trời bắn ra,thở phì phò mấy tiếng,điều nhi tử không trung rơi xuống, nhưng không bị thương chút nào.

“Tốt! Thật tốt quá!”

Thấy một màn như vậy, mọi người đang ngồi nhìn không được đứng dậy vỗ tay, nhất thời tiếng vỗ tay như sấm, so sánh với Hường Tiểu Danh mới vừa rồi còn chấn động não nhiệt.

Thấy như vậy một màn, sắc mặt Hường Tiểu Danh khản trương lên.

Lại là hắn — Đao Mộc Thần!

Đối với tiếng vỗ tay của mọi người, Đao Mộc Thần giờ lên khuôn mặt tuấn mỹ,phong thái tiêu sái làm người khác chú ý, một thân đen tuyền tôn lên thân thể cao lớn, bộ dáng tuấn dật thuyết phục lòng mọi người.

Lúc Hường Tiểu Danh nhìn chăm chăm, môi mỏng đẹp mắt giương được cao hơn.

“Đại hội tuyên bố, vô địch năm nay vẫn là Đao Mộc Thần, xưng bá liền sáu năm!”

Vừa nghe đến lời của trọng tài, mặt Hường Tiểu Danh càng đen hơn.

Không sai, sáu năm nay, từ khi nàng mười bốn tuổi tham gia đến nay, không có một lần thắng được chức vô địch, nguyên nhân tất cả là do Đao Mộc Thần.

Hắn vừa xuất hiện liền đoạt tất cả phong thái của nàng,vốn tưởng rằng lần này tất thắng, nàng có thể hạ nhục khí của hắn, không nghĩ tới.....

Chết tiệt lại thua rồi!

“Hường cô nương, đa tạ.” Đao Mộc Thần tiêu sái vãi chào, thắng không kiêu làm người bên ngoài tán thưởng.

“Đâu sao!” Hường Tiểu Danh cắn răng nhả ra hai chữ này, rõ ràng trong lòng giận đến mau học máu nhưng vẫn cứng rắn nặn ra nụ cười.

Nhưng nhìn đến gương mặt đắc ý trước mắt, nàng nhìn không được nắm chắc ngân cung trong tay, cố gắng tự nói với mình chịu đựng, ngàn vạn không nên bắn tên về phía hắn, nếu không nàng tự mất phong độ.

Đúng!Phải nhìn,phải nhìn!

“Hường cô nương, sắc mặt của cô nương thật là khó nhìn, đã xảy ra chuyện gì?” Nhưng Đao Mộc Thần cũng không bỏ qua cho nàng, ngược lại giả bộ lộ ra gương mặt lo lắng, biết rõ còn cố hỏi.

Thấy hắn rõ ràng cố ý, nét mặt chói mắt như vậy, kích động lý trí trong đầu Hường Tiểu Danh “xoẹt” một tiếng đứt rồi, cũng nhìn không được nữa!

Kéo cung, nàng nhanh chóng bắn tên.” Đao Mộc Thần, ngươi đi chết đi —”

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 1

Không muốn trầm luân

Nhưng không khỏi bị hấp sâu

Không thể rời khỏi lửa nóng hoài bão nguoi.....

Con mẹ nó thậm chí không có bản chết cái tên vương bát kia!

Hướng Tiểu Danh vô cùng thô lỗ mắng ở trong lòng, sau khi giúp Hòa Diễm chuẩn bị nước cùng thức ăn xong, một lần nữa chạy ra chuồng ngựa, vừa đi trong lòng vừa mắng, toàn thân cũng tản ra lửa giận người không liên quan chớ tới gần.

Nói đến nàng và Đoan Mộc Thần kết làm lương tử, tám trăm năm cũng nói không xong!

Nghĩ đến nàng đường đường là đại tiểu thư của Chấn Thiên tiêu cục, võ nghệ kinh người, nhanh nhẹn dũng mãnh khí thế hơn người, từ nhỏ chính là tiểu bá vương không người dám chọc.

Hết lần này tới lần khác Đoan Mộc Thần luôn ngoại lệ.

Cái tên vương bát đáng chết đúng lúc là thiếu chủ Dương Viễn tiêu cục! Đó là tiêu cục đối đầu sống chết với Chấn Thiên nhà nàng!

Nhớ năm đó cả thành Cảnh Dương chỉ có tiêu cục Chấn Thiên nhà nàng, do phụ thân nàng làm ăn ở trên giang hồ cũng có chút danh tiếng, mỗi ngày mỗi làm ăn cũng nhận không xong, một đồng người đến nhờ áp tiêu.

Phụ thân nàng rất vui mừng nha! Còn ở Cảnh Dương thành lạc địa sinh căn, cưới mẫu thân, hơn nữa mẫu thân còn giúp phụ thân sinh nàng và ba người muội muội.

Đáng tiếc mẫu thân bởi vì khó sanh mà qua đời, may là các nàng còn đi Mai – muội muội sanh đôi với mẫu thân — cả đời chưa gả cho nên xem các nàng như nữ nhi thân sinh thương yêu.

Tên của bốn tỷ muội không ngờ đọc thành như thế, đúng lúc là – Danh, Dương, Tứ, Hải!

Đây là kỳ vọng của phụ thân, người hy vọng Chấn Thiên tiêu cục có thể danh dương tứ hải. Mà kỳ vọng phụ thân nàng đang lúc sắp đạt thành, không có việc gì Dương Viễn tiêu cục kia lại mở ở đối diện nhà nàng.

Mụ nội nó khôn kiếp! Nói rõ muốn cướp mối làm ăn đi!

Lúc ấy cả nhà bọn họ sáu miệng đứng cau mày nhìn cửa biển Dương Viễn tiêu cục, mà Hướng Tiểu Danh tại khi đó biết Đoan Mộc Thần.

Một người nhả nhận thanh tú, xem ra là quả hồng mềm chịu không được đánh đập.

Nàng xuy hừ khinh thường giống phụ thân mình, hoàn toàn không xem trọng Dương Viễn tiêu cục, hai phụ tử chê cười ha ha đi về cửa nhà.

Không nghĩ tới sai lầm bắt đầu từ đây — Hướng Tiểu Danh không cam lòng thừa nhận.

Dương Viễn tiêu cục bị phụ tử nàng xem thường thật đúng là làm, thậm chí đoạt không ít mối làm ăn nhà nàng, ngăn ngừa mấy tháng thanh thế đã bức ép thành quả mấy năm qua của phụ thân nàng.

Phụ thân nàng tức đến hộc máu, còn nàng thì hét lên không thể nào.

Cái tên quả hồng mềm vô dụng thế nhưng thắng nàng tại cuộc tranh tài bắn tên, điều này sao có thể nha?

Hắn rõ ràng thoát nhìn rất yếu đuối! Rõ ràng khi trưởng thành nàng một quyền là có thể đánh ngã bộ dáng nhu nhược của hắn, nàng làm sao có thể thua trong tay hắn?

Nàng không tin nhưng sự thật đang ở trước mắt. Được lắm, quên đi, xem như đó là sai sót không cần để ý.

Không nghĩ tới. Mụ nội nó! Nàng có thể sai sót nhiều lần không?

Liên tục sáu năm cuộc thi bắn tên vô địch đều bị cướp đi, mà ngay cả tốc độ mũi tên cũng thua hắn, nàng không phục, còn cùng hắn luận võ. cũng thua!

Suốt sáu năm, nàng chưa từng thắng hắn, nghĩ đến liền giận!

Nghĩ đến nàng _ Hướng Tiểu Danh ở Cảnh Dương thành nở mặt nở mày mười bốn năm, không có chuyện gì tự nhiên chạy ra một tên Đoan Mộc Thần tới đoạt danh tiếng nàng? Thật là!

“Vương bát, đàn!” Nắm chặt quyền, Hướng Tiểu Danh tức đến muốn giết người, hết lần này tới lần khác mới vừa rồi ở hội trường kia một mũi tên không có bắn trúng hắn, để hắn nhanh trốn thoát.

Đáng tiếc!” A.” thật là đáng tiếc!

Hướng Tiểu Danh giận đến thét to, chân vừa nhấc liền muốn dùng sức đạp nát hoa lan trong vườn.

“Tỳ tỳ! Không nên a.” Một cô nương mặc xiêm y vàng nhạt nhanh chóng ôm lấy chân của nàng, giọng lên khuôn mặt nhỏ nhắn năn nỉ nhìn nàng.” Xin

tỷ đấy! Nếu tỷ muốn giẫm thì giẫm được thảo của tam tỷ, không nên thái hoa của muội nữa!”

Hương Tiểu Hải khóc lã chã, rất đáng thương nhìn Hương Tiểu Danh.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú, thậm chí lớn lên giống Hương Tiểu Danh như đúc.

“Tỷ dám đạp nát được thảo của muội, cẩn thận muội phế đi chân của tỷ.” Hương Tiểu Tứ từ từ đi tới, một thân xiêm y nguyệt sắc thanh tú, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn cũng giống như Hương Tiểu Danh như đúc.

“Thế nào? Lão Đại tỷ vừa mới bại trong tay Đoan Mộc Thần nữa à!” Đồng dạng lớn lên mặt giống nhau như đúc, bất đồng chính là Hương Tiểu Dương mặc xiêm y màu xanh nhạt.

Không sai, bốn người tỷ muội nhà các nàng là tứ bào thai, lớn lên giống nhau như đúc, chẳng qua là hai đầu lông mày khí chất bất đồng, mà Hương Tiểu Danh thuộc về loại ác bá.

“Câm miệng! Không được nhắc đến tên đó cho tỷ!” Vừa nghe đến ba chữ “Đoan Mộc Thần” “nàng liền nổi giận!

“Quả nhiên, ta thắng!” Nghe được kết quả Hương Tiểu Dương cười toét miệng, hướng về phía đại sảnh hô to: “Phụ thân, lão Đại lại thua rồi, phụ thân nợ con một trăm lượng!”

“Cái gì?!” Giọng nói như chuông đồng từ bên trong truyền ra, nhanh chóng một đại hán như gấu khô ngo từ đại sảnh lao ra.

“Danh nhi, con lại thua nữa?” Hương Bá Thiên không thể tin nhìn đại nữ nhi, liền tiếp lui về phía sau mấy bước.

Không tốt, không tốt nha! Tại sao lại thua nữa?

Hương Tiểu Danh hít sâu một cái, hết lần này tới lần khác chữ “thua” “kia thật sự quá chói tai.” Từ lão đầu, cha câm miệng cho con, không nên nhắc đến chữ đó nữa, còn nữa.....”

Dừng một chút, nàng hướng về phía lão đầu nhà mình cười rất giả: “Lúc con vừa vào cửa, thấy di Mai đi tới Dương Viễn tiêu cục, xem bộ dáng giống như muốn tìm lão Đoan Mộc kia pha trà nói chuyện phiếm.....”

Lời còn chưa dứt chỉ thấy Hương Bá Thiên nhanh chóng biến mất tung ánh, phóng đi về phía đối diện.

Rất tốt! An tĩnh nhiều. Hương Tiểu Danh hừ lạnh một tiếng, xoay người đi về phía sân nhỏ của mình.

“Đại tỷ, tỷ.....” Hương Tiểu Tứ mở miệng.

“Câm miệng!” Không để cho tam muội nói hết lời, Hương Tiểu Danh quay đầu tàn bạo trừng mắt nhìn nàng. “Tỷ hiện tại không muốn nghe bất kỳ câu gì.”

Dù sao nhất định không có lời gì tốt!

“Vậy..... Được rồi!” Hương Tiểu Tứ về mặt vô tội, thủy mâu xẹt qua một tia giảo hoạt. “A Tuyết đem nước tắm chuẩn bị cho tốt đặt ở trong phòng người.”

“Biết rồi!” Cảm thấy nét mặt tam muội thật là lạ, có thể Hương Tiểu Danh mặc kệ, xoay người đi vào phòng nghỉ.

Một bụng khó chịu, tắm rửa đi mùi nấm mốc tốt lắm!

.....

“Thiệt là, bên ngoài một bụng khí, vào trong nhà cũng không thể an tĩnh.....”

Hương Tiểu Danh tức giận nói lầm nhảm, thô lỗ đá văng đại môn ra, lại dùng gót chân sau đá lên, bước vào nội thất.

Gian phòng của nàng không giống các cô nương nhà thanh tú, ngược lại trên tường vền vện bày biện một đôi loan đao làm trang sức, ngay cả trên bàn trang điểm cũng không có bất kỳ son phấn bột nước, có chừng một cái gương đồng và một thanh lược lưỡi liềm, còn có mấy mẩu đồ khắc hoa văn màu bạc.

Cởi xuống vòng bạc trên đầu, tóc dài lập tức đổ xuống, nàng tùy ý đem vòng tròn ném lên trên bàn, không kém chút nào quãng đến vòng bạc còn lại.

Nàng chán ghét buộc những thứ hoa dạng phức tạp kia, thường đem tóc dài buộc qua loa, mà ngay cả y phục cũng mời người sửa đổi thành trang phục dễ mặc, ngay cả trang điểm thành nữ nhân cũng không.

Bất quá nàng không sao cả, con gái giang hồ mới lười quản những thứ kia có hay không, hơn nữa thân là Đại tiểu thư Chấn Thiên tiêu cục, lúc nàng mười hai tuổi liền theo phụ thân đón tiêu, chạy khắp đại giang nam bắc.

Có thể là như vậy, cho nên dù hai mươi tuổi cũng không có người đến cửa cầu hôn, cũng là có một đồng cô nương muốn gả cho nàng, chỉ tiếc nàng không phải là nam nhân

Bất quá nàng không muốn gả là được, dù sao phụ thân cũng không có ép nàng lập gia đình, nhà bọn họ bây giờ chỉ có địch nhân đối diện chính là Dương Viễn tiêu cực, chỉ có tên chết tiệt... Đao Mộc Thần!

“Khốn kiếp! Nhìn thật chừng mắt!” Dùng sức cởi xuống y phục trên người, cởi xuống cái yếm màu hồng, nàng dùng sức vỗ xuống mặt nước.

“Nhớ ta như vậy sao! Ngay cả lúc tắm rửa cũng nhớ ta mãi không quên.” Bỗng nhiên, giọng nói trầm thấp truyền từ phía sau lưng truyền ra.

Hù dọa! Hường Tiểu Danh sợ hết hồn, vội vàng xoay người.

“Ngươi, ngươi, ngươi.....” Đao Mộc Thần?! Hắn tại sao ở nơi này?

Đao Mộc Thần nở nụ cười, con ngươi đen thâm thúy thường thức trên dưới cảnh xuân trước mắt, cũng không vạch trần nàng, kính tự thường thức tư thái xinh đẹp.

Bởi vì hay luyện võ, da thịt của nàng không thuộc về tuyết trắng, ngược lại làn da nhàn nhạt như mật ong nhưng xúc cảm vô cùng tốt, như mỡ dê làm cho người ta yêu thích không muốn buông tay.

Ôm trọn rất tròn, vắn tóc trên nụ hoa khẽ run, hắn nắm được ngậm lên tư vị ngọt ngào kia, còn nữa hai chân thon dài thật chắc hoàn ở hông của hắn, để hắn tận tình dong ruổi ở trong hoa huyết nóng ướt.

“Đao Mộc Thần! Ngươi nhìn đủ rồi không có?” Bị hắn nhìn như vậy khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, Hường Tiểu Danh thẹn quá thành giận rống với hắn, nhanh lấy một bộ y phục che kín thân thể.

“Ngươi tại sao ở trong phòng ta? Còn không mau đi ra ngoài!” Nàng giận đến giờ chân, nếu không phải bây giờ có chút khó khăn, nàng nhất định hung hăng đánh cho hắn một trận.

“Thế nào? Tiểu Tứ không có nói cho nàng biết, ta ở trong phòng chờ nàng sao?” Không nhìn phần nộ của nàng, khuôn mặt tuấn mỹ vẫn nhếch nụ cười, thậm chí còn từ từ đi về phía nàng.

Hường Tiểu Danh sừng sốt một chút, nghĩ lại nụ cười quái dị của tam muội, đáng chết!

“Hường Tiểu Tứ! Ta không tha cho muội!” Nàng giận đến mắng người Đao Mộc Thần từ trước đến giờ đều không tới lui nhà nàng, nghĩ cũng biết Đao Mộc Thần len lén tiến vào, mà Hường Tiểu Tứ chính là đồng lõa!

“Tức giận như vậy sau? Vẫn còn tức giận chuyện sáu năm giành chức vô địch?” Đao Mộc Thần cố ý nói nhỏ vào lỗ tai nàng.

Quả nhiên, vừa nghe đến chuyện liên tục sáu năm đoạt giải, Hường Tiểu Danh đã bắt đầu thất thường!

“Đao Mộc Thần, ngươi tốt nhất im miệng cho ta! Còn nữa, đứng lại cho ta! Không nên tới gần ta!” Thấy hắn càng đi càng gần, Hường Tiểu Danh nhanh chóng lui về sau.

“Có cần thiết không? Dù sao toàn thân trên dưới của nàng ta nơi nào không có chạm qua, không có sờ qua?” Đao Mộc Thần khiêu mi cười ngả ngón.”
Đừng quên, ngay từ lúc nàng mười bốn tuổi đã bị ta ăn xong lau sạch.”

“Ngươi cầm miệng cho ta!” Nhắc tới mười bốn tuổi, Hường Tiểu Danh tự giận đến thét chói tai. Đó là lần nàng sai sót nhất trong đời!

Ngày đó, nàng bởi vì thua quả hồng mềm trước giờ xem thường trong cuộc so tài bắn tên, giận đến chạy vào tửu lâu uống rượu, hết lần này tới lần khác Đao Mộc Thần cũng đi tới cùng một tửu lâu.

Cừu nhân gặp mặt đặc biệt tức giận, nàng hận không thể đánh hắn như từ, hết lần này tới lần khác làm người phải có phong độ, nếu không người ta sẽ nói nàng thua không phục, cho nên nàng không thể làm gì khác hơn là nhịn xuống.

Không nghĩ tới cái tên vương bát đàng chết này chạy đến nói với nàng, cũng không trung cầu sự đồng ý của nàng da mặt dày theo sát ngồi bàn với nàng, còn nói muốn cùng nàng uống đến không say không về.

Hmm! Nhìn vân vân nhược nhược như vậy có thể uống rượu sao? Nàng tỏ rõ xem thường hắn, cho nên liều mạng với hắn!

Không nghĩ tới..... Nàng lại thua, hơn nữa còn thua đặc biệt thảm!

Vừa tỉnh dậy, nàng và hắn cùng nằm ở trên giường lớn, không một mảnh vải, thân thể vẫn truyền đến từng đợt chua xót đau đớn, nhìn về mặt vô tội của hắn nàng hận không thể giết hắn.

Tên khốn kiếp này! Lại dám..... đem nàng ngay cả da lẫn xương ăn hết!

Nàng tức đến muốn giết người, hết lần này tới lần khác chỉ có thể nuốt nhục uy hiếp của hắn. Nếu chuyện này bị đồn ra ngoài, người ta biết nàng có quan

hệ với hấn,nàng nhất định phải gả cho hấn!

Hấn thì không sao! Nhưng nàng có muốn gả cho hấn không?

Đĩ nhiên không muốn! Cho nên chỉ có thể làm như không có chuyện này, nàng ước gì sau này không nhìn thấy hấn, cho dù thấy cũng làm bộ không nhận ra.

Không nghĩ tới, cái tên lưu phiêu này da mặt thật dày, thường hay nửa đêm chuồn êm vào phòng nàng, thừa dịp nàng ngủ say leo lên giường của nàng,sờ thân thể của nàng.....

Sau đó, sai lầm lần nữa tạo thành..... Liên tục sai suốt sáu năm!

“Câm miệng! Câm miệng! Không được nhắc chuyện mười bốn tuổi với ta!” Hường Tiểu Danh tức đến mặt đỏ rần, lớn tiếng gào thét Đao Mộc Thần.

“Được rồi!” Đao Mộc Thần nhún vai, thừa dịp lúc nàng không chú ý, nhanh chóng tóm thân thể của nàng.” Ta không nói, ta sẽ làm !”

Hấn cười tà kéo y phục trên người nàng, không khách khí dùng sức chiếm lấy một bên miên nhũ, dùng sức vuốt ve đè ép.

“Hơn nửa tháng không thấy,có nghĩ tới ta không?” Cắn lỗ tai khéo léo, hấn nhẹ giọng hỏi.

Thời gian trước hấn nhận tiêu, đến tối hôm qua mới trở về, vốn định lập tức tìm nàng ôn tồn ,nhưng tưởng tượng đến hôm sau vừa lúc là cuộc so tài bắn tên,hấn đành phải chịu đựng,tính ngày đó cho nàng một kính hỉ.

Quả nhiên, nàng vừa nhìn thấy hấn lập tức đổi sắc mặt.

A! Nghĩ cũng biết cô gái nhỏ này đang suy nghĩ gì, đúng là muốn không có hấn vô địch nhất định là nàng, nàng chắc chắn thắng lợi, không nghĩ tới..... Nửa đường lại nhảy ra một tên Trình Giao Kim

“Không muốn! Buông ra!” cắn môi, Hường Tiểu Danh nhịn rên rỉ xuống ra miệng,muốn dùng lực đẩy ra hấn nhưng mỗi lần bị hấn đụng chạm, thân thể lập tức tự trở nên mềm mại vô lực.

Sáu năm qua, hấn so với nàng càng hiểu rõ thân thể của nàng hơn, làm cho nàng căn bản không cách nào chống cự hấn.

“Thật sự muốn ta buông ra?” Đao Mộc Thần cười nhẹ , ngón tay không an phận dờn đến chỗ kín mê người, không ngoài ý muốn chạm phải một mảnh ướt át.” Rõ ràng đã ướt rồi.....”

Lời của hấn làm cho mặt nàng đỏ hơn, nổi giận gào thét:” Ai cần ngươi lo! Mau buông ra.....”

Nói chưa xong, ngoài cửa lại truyền đến tiếng gõ nhẹ.

“Tiểu thư, tiểu thư đang nói chuyện với ai? Tại sao có giọng của nam nhân?”

.....

Đáng chết! Là A Tuyết!

Hường Tiểu Danh nhanh cắn môi, khẩn trương nhìn cửa phòng,cố gắng dùng sức gãy dựa.” Mau buông! A Tuyết ở ngoài cửa.” Nàng gằm nhẹ, con ngươi giận nhìn chăm chăm Đao Mộc Thần.

“Bảo nàng ta đi.” Đao Mộc Thần cũng không làm theo ý nàng, một ngón tay nhanh chóng thăm dò vào hoa huyết, lấy ngón tay thô ráp lê nhẹ vách tường hoa.

“Ừm.....” Cắn răng nhịn xuống rên rỉ,nhưng thân thể Hường Tiểu Danh lại không tự chủ được mềm nhũn, nhạy cảm cảm giác được ngón tay của hấn đang trêu đùa trong hoa huyết.

“Tiểu thư? Người đang ở trong phòng phải không? Ta tiến vào đó!” Không nghe được đáp lại,A Tuyết có chút chần chờ, lại hỏi một lần.

Đáng chết! Không thể vào nha! Đi vào thì nàng xong rồi!

Hường Tiểu Danh sợ hết hồn, nhanh ổn định thanh âm” Đừng vào, ta đang tắm,muốn nghỉ ngơi.” A..... Chết tiệt khôn kiếp, hấn thậm chí vừa dò vào thêm một ngón tay.

Hường Tiểu Danh giận đến hung ác trừng mắt nhìn hấn, Đao Mộc Thần đáp trả bằng ánh mắt vô tội, hai ngón tay nhanh chóng ở trong hoa huyết kéo ra đưa vào, đánh phá ra càng nhiều xà dịch.

“Ừm.....” Nàng chịu không nổi hừ nhẹ một tiếng, vừa nhanh cắn môi dưới, nếu không phải hấn đỡ lấy nàng,chỉ sợ nàng sớm mềm nhũn ngồi dưới đất.

“Tiểu thư?” Cảm giác thật giống như nghe được thanh âm kỳ quái, A Tuyết có chút do dự.” Ta hình như nghe được thanh âm nam nhân.....”

Nhưng mà không thể nào nha! Trong phòng tiểu thư tại sao có nam nhân?

Nghe lời của A Tuyết, Đoan Mộc Thần không tiếng động cười, há mồm khẽ cắn bả vai trắng mịn của Hường Tiểu Danh, bàn tay to giải khai đai lưng, để nhiệt thiết đã sớm thô nóng buông thả.

Không.....

Biết hẳn muốn làm gì, Hường Tiểu Danh nhanh chóng lắc đầu.

“Đoan Mộc Thần, ngươi dám!” Nàng thấp giọng cảnh cáo, chỉ là thấy nhiệt thiết to lớn kia, nghĩ đến khoái cảm lúc bị hắn tiến vào, vách tường hoa lại bắt đầu khẽ co rút.

Thật là đáng chết!

“Muốn thử một chút không?” Hắn ở bên tai nàng nghe giọng hỏi, không để cho nàng phản kháng, từ phía sau dùng sức đánh phá vào hoa huyệt, đi vào chỗ sâu nhất.

“Ừm!” Cắn răng nhịn xuống tiếng thét, bàn tay nhỏ bé cầm chặt lấy bên thũng tẩm, lưng của nàng dán ngực của hắn, để hắn đỡ lấy thân thể mềm mại trống rỗng.

“Tiểu thư?” không nghe thấy đáp lại, A Tuyết càng gọi to hơn.

Hít sâu một cái, Hường Tiểu Danh đang muốn trả lời, nhưng Đoan Mộc Thần thừa cơ qua lại thông thả kéo ra đưa vào, vuốt ve thịt non nhạy cảm kích thích nàng.

“Không.....” Than nhẹ một tiếng, nàng cầu xin tha thứ nhìn hắn, ai ngờ hắn dùng sức bắt ôm trọn một bên, theo tiết tấu ra vào đùa bỡn nàng.

Tên khốn khiếp này! Hường Tiểu Danh vừa tức vừa khó chịu, hắn động thật chậm, hành hạ nàng, làm cho nàng cũng khó nhịn theo.

Cắn bản không thể cầu cứu với hắn, nàng chỉ có thể cố gắng chịu đựng. Nhịn xuống rên rỉ sắp ra miệng, nàng nhanh mở miệng:” Ha ha..... ha ha! Trong phòng ta tại sao có nam nhân, ngươi đừng nói nhảm, bỏ đi! Chớ quấy rầy ta nghỉ ngơi!”

Ừm..... Hường Tiểu Danh quay đầu đi, mặt nhanh ửng hồng, nàng chịu không nổi Đoan Mộc Thần hành hạ, mong đợi A Tuyết nhanh chóng rời đi.

“Nói cũng đúng.” A Tuyết cũng cảm thấy lời của mình buồn cười, trong phòng tiểu thư làm sao có nam nhân?” Tiểu thư, người nghỉ ngơi thật tốt, ta tối nay tới nữa.”

“Ừ.....” Nghe được thanh âm A Tuyết rời đi, Hường Tiểu Danh cuối cùng mới dám nhẹ giọng rên rỉ.” Nhanh..... Nhanh một chút.....”

Tiết tấu quá chậm làm cho nàng khó chịu.

Đoan Mộc Thần cười nhẹ, nhịn xuống ý nghĩ muốn chạy nước rút, mồ hôi hiện đầy bên trán, nhưng chỉ là không thể dễ dàng thỏa mãn nàng.” Cầu xin ta, ta liền cho nàng.”

“Ừm.....” Hường Tiểu Danh thở khẽ, thanh âm của nàng càng thêm mềm mại, Cầu xin người a..... Dùng sức một chút..... Ta muốn người..... a.....”

“Vậy nàng phải gọi ta cái gì?” Liếm láp môi của nàng, hắn khàn giọng hỏi.

“Thần..... xin chàng đó.....” Phun ra phần lưỡi, nàng cùng đầu lưỡi của hắn quấn giao, đã sớm tức giận, giờ phút này nàng chỉ muốn hắn.

“Ngoan lắm” Đầu lưỡi lang thang dây dưa cùng nàng, mút lấy chất ngọt của nàng, hắn như nàng mong muốn tăng nhanh tiết tấu, để cho vật to và dài ở trong huyệt non nhanh chóng đánh phá.

“Ừ a.....” Nàng yêu kiều, con ngươi sưng mù, phần lưỡi liếm mút với hắn, dây dưa ra sợi tơ màu bạc.

Nhiệt Thiết nhanh chóng chuẩn bị đánh phá huyệt mềm, hưởng thụ khoái cảm bị bao vây thật chắc, xài dịch theo hắn ra vào mà không ngừng chảy ra, từ bắp đùi chảy xuống, vật to dài cũng đánh phá ra tiếng nước chảy hưng phấn.

“Loại tốc độ này thích không?” Dùng sức xoa nắn nhũ thịt, ôm trọn thịt non bài trừ khe hở, lưu lại dấu tay ửng đỏ.

“Ừ..... Thích a.....” Nàng ngâm khẽ. Hắn quen thuộc mỗi một chỗ trên thân thể nàng, luôn khiến cho dục vọng mềm mại giữa hai chân nàng sớm trống rỗng, hoa huyệt bên trong bắt đầu bất đồng tần số co rút.

Phát hiện huyệt mềm rung động, hắn suông sẽ cười.” Thế nào? Nhanh như vậy thì không được?” Vừa nói hắn vừa kéo ra biên độ lớn hơn nữa đưa vào, phát ra tiếng vang bành bịch.

“Aa.....” Hấn động nhanh hơn, hơn nữa dùng sức, từng cái tiến vào cũng đụng lấy chỗ sâu nhất nhụy hoa, kích thích điểm nhạy cảm, vách tường non co rút nhanh hơn, thoáng cái càng nhiều xài dịch chảy ra, nằng cũng đi theo bật ra một tiếng tiem la.

Hấn cũng không tính bỏ qua cho nằng dễ như vậy, tiếp theo vận bung chân của nằng ra, để cho hấn dễ dàng dùng sức tiến vào, ái dịch hai người thấm ướt mặt đất, chảy xuống tục tũ nước đọng.

“A! Đừng..... Ừ.....” Bắp đùi bị hấn kéo ra thành tư thế xấu hổ, nằng cúi đầu nhìn thấy to lớn của hấn không ngừng ra vào huyết mềm, đánh phá ra chất lỏng.

Thị giác giác quan kích thích nằng, để vách tường non chắc hơn lui, hút càng chắc hơn, loại khoái cảm này kích thích hai người phát ra rên rĩ.

“Thật là! Hút ta chắc như vậy.....” Đoan Mộc Thần suông sẵn than nhẹ, ra vào càng nhanh hơn, nhịn xuống đục vọng mau phát tiết, dùng sức đánh vào huyết mềm.

Thật sâu kéo ra đưa vào đếm đến lần thứ mười, hấn mới buông lỏng thân thể, để nhiệt thiết trước lỗ nhỏ, phun ra dịch trắng nóng rực trộn với xài dịch trong suốt, chảy xuống da thịt màu mật ong.....

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 2

Sáng sớm, trời còn chưa sáng, Đoan Mộc Thần chậm rãi mở mắt ra nhìn người bị hấn ôm vào trong ngực.

Nàng ngủ rất sâu, dưới mắt có nhàn nhạt bóng râm, lông mi còn có nước mắt chưa khô, đôi môi nhỏ nhắn mê người bị hấn hôn đến sưng lên, gò má mặt ong hiện ra ửng đỏ sau khi kích tình.

Câu khởi khóa môi, hấn thường thức dấu vết do mình lưu lại.

Ngón tay nhẹ xoa lên gương mặt non mịn, dịu dàng lại cẩn thận sợ đánh thức nằng.

“Ừm.....” Hường Tiểu Danh ngâm khẽ một tiếng giống như tiếng meo meo, ôm hông của hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn nhẹ cọ lồng ngực của hấn, tìm được tư thế thoải mái mới ngủ yên.

Thấy bộ dáng khả ái kia, Đoan Mộc Thần nhịn không được nhẹ giọng cười, tâm tư xoay chuyển nghĩ đến ngày nhìn thấy nằng—

Ngày đó bọn họ lần đầu đến Cảnh Dương thành, ở phía đối diện nhà là đồng dạng tiêu cực, hấn tận mắt thấy dịch ý phía đối diện. Mà bắt mắt nhất là bốn tiêu cô nương lớn lên giống nhau như đúc, toàn bộ tròn tròn mắt nhìn cửa nhà bọn hấn chăm chăm.

Mặc dù lớn lên giống nhau như đúc, nhưng người khiến cho hấn chú ý chính là Hường Tiểu Danh — mặc một thân trang phục màu đỏ, hai đầu lông mày xao động anh khí, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú cao ngạo vùng lên, rất khinh thường nhìn hấn.

Bộ dáng sáng ngời giống như ngọn lửa, dễ dàng thu hút ánh mắt của hấn, mà vẻ khinh thường kia cũng không giấu giếm, rõ ràng đến làm cho hấn muốn bỏ qua cũng khó khăn.

Lần đầu tiên bị khinh thường làm hấn cảm thấy thú vị cũng quan sát nằng hơn.

Hấn hỏi thăm biết được Hường Tiểu Danh ở Cảnh Dương thành có tên có tuổi, từ nhỏ đã là tiểu bá vương, gặp chuyện bất bình sẽ dạy người, một thân võ nghệ không người dám chọc, ở trong thành là một nhân vật tiếng tăm lừng lẫy.

Mà nằng mỗi lần đụng phải hấn lại làm như không thấy được, ngay cả chào hỏi cũng không, nhiều lắm là dùng ánh mắt rất nhẹ liếc hấn một cái, hoàn toàn không nói chuyện với hấn.

Cho đến khi hấn thắng nằng, chiếm giải xuất sắc cuộc tranh tài bắn tên, nằng mới lần đầu tiên lấy con mắt nhìn hấn, dường như không thể tin lại không cam lòng.

Nhìn thấy gương mặt nằng biến hóa phong phú nhịn không được chọc hấn cười.

Ngọn lửa này thật sự rất thú vị, cá tính bốc lửa lại trực tiếp, hoàn toàn không hiểu được giấu giếm tâm tư, để cho hấn nhìn một cái thì biết nằng đang suy nghĩ gì.

Nhưng lúc nằng uống say lại thật đáng yêu, làm hấn nhịn không được ăn nằng, cũng không quản thủ đoạn quang minh hay không, ngọn lửa này hấn nhất định lấy!

Nhưng mà nàng lại không dễ thuần phục, luôn là làm trái ý hân.

Bất quá như vậy mới thú vị! Nếu nàng giống như loại nữ tử thuận theo, sẽ khiến cho hân không thấy hứng thú nữa, nàng độc nhất vô nhị như vậy mới có thể động đến suy nghĩ của hân.

“Ồ..... Nàng tỉnh rồi?” Hường Tiểu Danh mở mắt ra, buồn ngủ lơ mơ, thấy Đoan Mộc Thần nhìn chăm chăm nàng, nàng ngáp nhẹ một cái, nhất thời còn chưa thanh tỉnh.

“Nàng có thể ngủ thêm một hồi.” Đoan Mộc Thần kéo suy nghĩ về, nhẹ nhàng vỗ về mặt Hường Tiểu Danh, yêu thích bộ dáng ngây thơ không tinh táo, chỉ có lúc này nàng mới không phản kháng hân.

“Ừm.....” Hường Tiểu Danh nhắm mắt lại, đang định làm theo lời hân, rồi lại cảm thấy không đúng, lần nữa mở mắt ra nhìn chăm chăm hân.

Nàng tỉnh rồi!

“Ngươi..... Ngươi tại sao ở trên giường ta?” Nàng the thé nói, dùng sức đẩy hân ra, rồi cách hân rất xa.

Đoan Mộc Thần khiêu mi nhưng không tức giận, một hồi nói: “Nàng quên rồi sao? Từ xế chiều hôm qua ta vẫn ở đây cùng với nàng.....”

“Ngừng!” Hường Tiểu Danh nhanh cắt đứt lời Đoan Mộc Thần, nàng suy nghĩ, toàn bộ trí nhớ khôi phục trở lại, ngày hôm qua nàng cùng với hân cợt sát lẫn nhau cả đêm, khi hân trêu chọc nàng không cách nào tự kiềm chế chỉ có thể mặc cho hân định đoạt.

Nghĩ tới đây nàng không khỏi áo não rên rỉ một tiếng. Tại sao như vậy? Sáu năm qua không ngừng tái diễn màn trình diễn này, hết lần này tới lần khác nàng vẫn kháng cự không được!

“Mấy giờ?” Nàng vừa áo não vừa không vui hỏi hân.

“Vừa qua khỏi canh năm” Đoan Mộc Thần chống mặt nằm nghiêng, thương thức bộ dáng Hường Tiểu Danh.

Mền tơ bị nàng nắm che ở trước ngực, nhưng lại che không được hoàn toàn, lộ ra bà vai trắng mịn, xương quai xanh tí mĩ, còn có một nửa miên nhũ màu mật ong, nụ hoa màu hồng kia chạy ra dụ dỗ tầm mắt của hân.

“Cái gì?” Hường Tiểu Danh nhanh chóng ngẩng đầu nhìn sắc trời ngoài phòng. “Cũng đã quá canh năm, vậy ngươi ở đây làm gì? Còn không mau cút đi.....”

Nói được một nửa lại thấy tầm mắt đặt ở trước ngực mình, nàng sững sờ cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên người mình tất cả đều là dấu hôn xanh tím, hơn nửa miên nhũ một bên chạy ra.....

“Đáng chết!” Hường Tiểu Danh đỏ mặt, vội vàng đem mình bao bọc thật chặt.” Nhìn cái rắm! Ngươi mau cút đi! Nếu như bị thấy..... A!”

Không để cho nàng nói hết lời, Đoan Mộc Thần nhanh chóng áp đảo nàng, môi mòng bắt nàng, bàn tay to kéo ra chặn bạc ngăn cách giữa hai người, da thịt dán da thịt, lồng ngực ma sát vũ nhỏ no đủ.

“Đừng..... ừm.....” Nàng kháng nghị, nhưng nụ hoa của hân cùng với nụ hoa nàng cợt sát, làm cho nàng nhịn không được phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Mà lúc này hân đang dùng sức tách chân của nàng, làm cho chân của nàng mở lớn, tạo thành tư thế phóng đảng xấu hổ, hoa huyết mềm mại vì sung sướng trợn hiện ra ở trước mắt hân.

“Đừng mà.....” Biết hân muốn làm gì, bàn tay nhỏ bé khước từ, không muốn để cho hân được như ý, nhưng môi lưỡi của hân cũng không dừng mút lấy nàng, lưỡi cùng lưỡi dây dưa lẫn nhau, dẫn đến hơi thở của nàng từ từ dồn dập.

Khi nàng kháng cự, eo khòe đỉnh một cái, để cho dục vọng đã sớm cứng rắn đụng vào trong hoa huyết vẫn còn ướt át, chôn thật sâu vào trong cơ thể nàng.

.....

“A.....”

Đoan Mộc Thần tiến vào mạnh như vậy, Hường Tiểu Danh chưa kịp phòng bị, nhịn không được phát ra một tiếng tiem la.

“Nhỏ giọng một chút, nàng muốn gọi người tới sao?” Liếm láp môi của nàng, hân suồng sã nói, gương mặt tràn đầy tà khí. Nàng nhu nhược chống cự thứ quen với thân thể mình?

“Ngươi..... a.....” Hường Tiểu Danh phần nộ nhìn chăm chăm hân, ngày hôm qua thân thể sớm bị hân đòi hỏi vô độ khiến cho trống rỗng, không nghĩ tới vừa mới tỉnh lại hân đã, quả thực là.....

“Ngươi không hiểu cái gì gọi là tiết chế sao?” Nàng nhịn không được mắng nhỏ, bàn tay nhỏ bé khấu chặt vai của hân, huyết mềm bị nhiệt thiết của hân

chống đỡ, bởi vì nhiệt độ của hân tràn đầy, xài vách tường nhện không được co rút nhanh.

“Không còn cách nào, ai bảo hơn nửa tháng không có đặng nàng.” Hân cười nhẹ, bàn tay to dùng sức vuốt ve ôm trọn một bên.” Hơn nửa nàng hút ta chặt như vậy, thật sự không muốn sao?”

Vừa nói hân vừa cố ý chuyển động, đón lấy nàng rên rỉ.

“A!” Hân giống như là cố ý, vừa động liền làm cho đỉnh cọ xát chỗ sâu xài hạch, làm cho nàng chịu không nổi ngâm khê, tình dục bị hân đốt lên.

“Ngươi. Nếu ngươi muốn thì nhanh lên!” Nhìn chăm chăm hân nàng thở hào hển thúc giục, trời càng lúc càng sáng, A Tuyết cũng đã sắp tới.

“Ờ?” Thấy bộ dáng nàng không cam lòng, Đoan Mộc Thần nhẹ nhàng khiêu mi.” Nàng không chịu coi như xong.”

Hân cũng không miễn cưỡng, đứng dậy vuốt rút khỏi cơ thể nàng.

“Không nên!” Thấy hân muốn rời khỏi, nàng theo bản năng hoàn hồng của hân không để cho hân rời đi, nhưng vừa làm động tác này xong nàng liền ảo não.

Hơn nửa nhìn thấy nét đắc ý trên mặt hân, khuôn mặt nhỏ nhắn lúng túng đỏ.

“Thế nào? Không phải không muốn sao?” Đoan Mộc Thần cười nhẹ, hưởng thụ niềm vui trêu đùa nàng, phản ứng của nàng cũng có thể làm hân vui vẻ.

“Ta. Ngươi.” Hường Tiểu Danh nổi giận, nhưng mỗi lần bị trêu chọc, nàng không hiểu được kháng cự, cắn răng một cái, dứt khoát xoay người áp đảo hân.

Phản ứng của nàng làm hân cười, mong đợi nhìn nàng, mà nhiệt thiết vẫn không có rời đi cơ thể nàng, theo động tác của nàng vuốt ve vách tường non rước lấy nàng thở khê càng nhiều.

Liếm môi, Hường Tiểu Danh ngồi ở trên người Đoan Mộc Thần, hân vẫn thật chắc ở trong cơ thể nàng, phình lên trong hoa huyết, hơn nửa còn giống như càng lớn.

Nhận thấy được cái này, nàng không khỏi nhìn chăm chăm hân, tên sắc phôi này!

Bị nàng nhìn chăm chăm như vậy Đoan Mộc Thần không đau không ngứa, bàn tay to ôm trọn một bên ngực, dùng sức nặn ra các loại hình dáng bất quy tắc, để cho nụ hoa chạy ra khe hở tròn mịn dụ dỗ hân.

“Ừm.” Khi hân xoa nắn, Hường Tiểu Danh ngâm khê lên tiếng, bắt đầu dong đưa thất lưng, lên xuống khuấy động vật to lớn nóng bỏng kia, tràn ra xài dịch làm ướt bụng dưới của hân, tạo thành một mảnh đầm mị sáng bóng.

Hưởng thụ nàng khuấy động, hân ngẩng đầu há mồm ngâm một nụ hoa, dùng sức gặm mút, mà bàn tay to cũng không buông ra một bên ... miên như khác, tiếp theo giống nhau ôm trọn nhũ thịt.

“Ừm a.” Hân đùa bỡn kích thích nàng, nàng cúi người xuống để cho nụ hoa dựa vào hân gần hơn, tăng nhanh tốc độ khuấy động, phát ra tiếng nước hưng phấn.

“Thật là một tiểu sóng oa.” Hân cắn nụ hoa cọt nhả nói, bàn tay to di chuyển đến hoa huyết, thăm dò vào hai ngón tay, đi theo nhiệt thiết đang ướt đầm trong huyết mềm kéo ra đưa vào.

“A.” Ngón tay hân đột nhiên tiến vào đụng vách tường non, đi theo to lớn chặt ních cả khe huyết, nàng nhện không được ngẩng đầu lên bật ra một tiếng rên rỉ.

Hoa huyết co rút nhanh, truyền đến một trận co giật, hoa huyết đã sớm nhạy cảm không chịu nổi thoát cái có được cao trào làm cho thân thể nàng trống rỗng mềm nhũn.

Lúc này, ngoài cửa cũng truyền đến gõ cửa.” Tiểu thư, người đã tỉnh chưa?”

Hường Tiểu Danh thờ khê nhìn cửa, là A Tuyết.

“Tốt lắm! Ngươi đi mau!” Nàng thỏa mãn nhanh chóng thả hân ra, nhìn nhiệt thiết vẫn cứng rắn, nàng quay đầu làm như không thấy đứng dậy mặc y phục vào.” Ngươi mau từ cửa sổ nhảy ra ngoài, đừng để cho người ta nhìn. A!”

Lời còn chưa nói hết, nàng lại bị kéo trở về, đưa lưng về phía hân.” Ngươi làm cái gì?!” nàng đè thấp thanh lượng gầm nhẹ.

“Thỏa mãn xong lại muốn quăng ta qua một bên, có chuyện dễ dàng như vậy không?” Hân nhẹ giọng nói cạnh lỗ tai nàng, nâng mông của nàng lên, để cho nàng ngồi chồm hổm đưa lưng về phía hân.

“Ê! Ngươi đừng nào loạn!” Nàng gầm nhẹ, hân cũng không để ý phản kháng của nàng, nhiệt thiết còn chưa phát tiết từ phía sau hung hăng xuyên vào huyết mềm ẩm ướt.

“A!” Hường Tiểu Danh nhanh cắn mền tơ, không để cho mình kêu thành tiếng, vách tường non bởi vì khăn trương mà dùng sức, xoắn hẳn càng chắc hơn, một cổ tê đại khoái cảm tràn ngập trong người nàng.

“Tiểu thư? Người còn chưa tỉnh sao?” A Tuyết cảm thấy kỳ quái, đem qua tiểu thư ngay cả bữa tối cũng không ăn liền đi ngủ, bình thường canh năm đã rời giường, nhưng bây giờ còn chưa có tỉnh, có phải là ngủ quá lâu hay không?

Thanh âm A Tuyết làm Hường Tiểu Danh khăn trương, sợ bị phát hiện nàng cắn chắc mền tơ, không dám phát ra bất kỳ thanh âm gì, xài dịch bởi vì kích thích mà tiết ra càng nhiều, thấm ướt cả chăn.

“Ấm ướt thật nha!” Bàn tay to nhận lấy xài dịch tràn đầy, nhiệt thiết cuồng mãnh xông vào hoa huyết, bàn tay to tiếp lấy chất lỏng đem xài dịch bôi lên trên vú, làm cho ngực nàng cũng một mảnh ẩm ướt, phiếm lấy mật ngọt.

“Ừm.” Toàn thân Hường Tiểu Danh trơn ướt không chịu nổi, mồ hôi hắt rơi trên người nàng, nóng đến thần trí trống rỗng.

Hường thụ khoái cảm được nàng hút chắc lấy, khiến cho Đoan Mộc Thần đánh phá nhanh hơn, dùng sức để huyết mềm truyền đến từng đợt co rút, mút hẳn càng chắc hơn.

“Ừm.” Nàng nắm chặt mền tơ, đem mặt vui vào trong chăn, nén tiếng rên rỉ sắp ra khỏi miệng, mồ hôi thấm ướt mái tóc trên vai, tạo thành một loại mị thái.

Ngay khi nàng chịu không nổi lên tiếng hét, hẳn vừa lúc cúi đầu che lại môi của nàng, đem toàn bộ rên rỉ trong môi nàng phong tỏa.

Nhiệt thiết dùng sức kéo ra đứt vào mấy cái, mới hải lòng phun ra dịch nóng hổi.

.....

Không cam lòng! Mụ nội nó làm cho người ta không cam lòng!

Trong tuồng kịch, Hường Tiểu Danh ra sức luyện kiếm, vừa nhắc chân đưa kiếm lên, toàn bộ mang theo nồng đậm sát khí, giống như trước mắt là người có cừ oán với mình.

Không sai! Chính là tên chết tiệt Đoan Mộc Thần!

Biết rõ A Tuyết sắp tới, hẳn vẫn trêu chọc nàng, bảo hẳn đi hẳn một mực trong cơ thể nàng chạy nước rút, cũng không sợ bị người phát hiện.

May là lúc A Tuyết cảm thấy kỳ quái mà vào, hẳn vừa lúc phát tiết xong rồi đi, không có bị A Tuyết phát hiện, mà nàng cũng tùy tiện tìm đại một lý do cho nên A Tuyết mới không có hoài nghi.

Còn thiếu một chút nữa thôi, nếu bị phát hiện không phải thanh danh cả đời nàng coi như xong sao?

“Tên khốn kiếp kia!” Càng nghĩ càng tức, làm cho đường kiếm càng sắc bén, lóe lên ngân quang lạnh lùng.

Hường Tiểu Danh tức giận Đoan Dạ Thần hơn tức giận mình!

Tại sao không có cách nào chống lại hẳn nha? Chỉ cần hẳn chạm vào nàng, thần trí nàng tự thất chỉ có thể mặc cho hẳn xâm lược, hoàn toàn không có khí lực chống cự, cứ như vậy bị hẳn không công “sáu năm!

May là không ai phát hiện chuyện của nàng và hẳn, đây là điều may trong lúc bất hạnh.

Hai bên nhà, ngoại trừ Hường Tiểu Tứ ra không ai biết chuyện nàng với Đoan Mộc Thần.

Mà nói đến Hường Tiểu Tứ, Hường Tiểu Danh liền nổi giận trong bụng.

Tất cả do Tam muội ngoài ý muốn phát hiện, ba năm trước đây Đoan Mộc Thần chạy vào trong phòng của nàng, trong lúc hai người dây dưa thì tam muội lại đột nhiên đi vào.

Khi đó nàng toàn thân cứng đờ, không biết nên phản ứng thế nào, cũng không biết giải thích ra sao với tam muội.

Nói hẳn cường nàng không đúng? Khi đó rõ ràng là nàng ngồi ở trên người hẳn, nói nàng cường hẳn so ra có người tin!

Trong lúc khó xử chỉ có Đoan Mộc Thần kia không biết xấu hổ mặt vẫn cười được, mà phản ứng tam muội càng làm cho nàng trừng to mắt, nhất thời không nói được gì.

Hường Tiểu Tứ chỉ nói:” Cần thuốc tránh thai không muội lấy cho, hai vị tiếp tục, không quấy rầy!” sau đó rời đi.

Chỉ có những lời này, cũng không nghĩ tới phải cứu tỷ tỷ của mình, cứ như vậy lạnh lùng rời đi, hại nàng á khẩu không trả lời được, Đoan Mộc Thần cất tiếng cười to.

Từ lúc đó nàng cũng biết, chết tiết... Hường Tiểu Tứ đứng ở bên phe Đoan Mộc Thần! Giúp hần, rớt cuộc ai là người thân nàng nha?

Càng nghĩ càng tức nàng hét lớn một tiếng, đưa thanh kiếm lên dùng sức bổ về phía mặt đất, bịch một tiếng, bị nàng làm ra cái lỗ lớn.

“Hỏa khí lớn như vậy, xem ra Đoan Mộc Thần không có 『thỏa mãn』 tỷ nha!” Hường Tiểu Tứ rảnh rang đến luyện võ trường, thấy đại tỷ một thân trang phục màu đỏ, hai đầu lông mày lửa cháy hừng hực.

“Câm miệng!” Hường Tiểu Danh nhìn chằm chằm Hường Tiểu Tứ, “Tên phản đồ này!”

Thậm chí không giúp nàng, ngược lại đứng ở bên phe Đoan Mộc Thần, đại phản đồ!

“Muội đã làm cái gì?” Hường Tiểu Tứ về mặt vô tội, một thân xiêm y nguyệt sắc tôn lên khí chất tinh khiết ngây thơ của nàng.

“Ít giả bộ ngu đi, muội biết rõ tên kia ở trong phòng tỷ, cũng không nói cho tỷ biết trước một tiếng.” Hại nàng không có bất kỳ chuẩn bị, cứ như vậy bị Đoan Mộc Thần đưa một đêm.

“Muội tính nói ý chứ nhưng tỷ đã cắt lời muội.” Hường Tiểu Tứ giải thích, “Hơn nữa cho dù tỷ biết trước thì làm sao? Không phải là chạy không khỏi lòng bàn tay người ta à!”

Đại tỷ đơn thuần trực tiếp của nàng làm sao có thể đấu lại cái tên lão luyện Đoan Mộc Thần chứ? Nghĩ cũng biết nhất định thua!

“Muội.....” Hường Tiểu Danh trăm miệng cũng không thể bào chữa, chỉ có thể đem tức giận phát tiết ở trên kiếm.

Ghê tởm! Ghê tởm! Rớt cuộc phải làm sao mới có thể đấu thắng Đoan Mộc Thần, để hần ngoài ý muốn ném thử trong lòng nàng không cam tâm?

“Danh Nhi, biết là con ở đây.” Không có phát hiện lửa giận nữ nhi, Hường Bá Thiên kích động đến luyện võ trường.

“Có chuyện gì nha?” Hường Tiểu Danh tức giận trợn mắt nhìn phụ thân một cái.

Không nhìn lửa giận của nữ nhi, Hường Bá Thiên lóe ra khuôn mặt tươi cười, cả người cao hứng tới cực điểm.” Nói cho con biết, Thiếu trang chủ Minh Thiên Sơn trang phái người đến mời, hẹn con ngày mai gặp ở tửu lâu.”

Nghĩ đến bốn nữ nhi của hần, người hần lo lắng nhất chính là đại nữ nhi, cá tính con bé ác bá đến không được, cả Cảnh Dương thành không người nào dám đụng con bé, bây giờ thật vất vả mới có người đề ý đến, bảo hần làm sao không vui?

“Hần là ai vậy? Nói hẹn con liền phải đi sao?” Hường Tiểu Danh hừ nhẹ một tiếng, về mặt không có hứng thú.

“Không phải đâu Danh Nhi, thật ra người ta tới cầu hôn chẳng qua là phụ thân cự tuyệt, dù sao không có trải qua đồng ý của con, phụ thân cũng không nên đáp ứng. Nhưng nhìn thấy Thiếu trang chủ Minh Thiên Sơn trang nhân phẩm thật sự không tệ, cho nên ta muốn để hần gặp mặt con trước, nếu con thích ta mới đáp ứng hôn sự này.

Thê tử mất sớm để lại bốn nữ nhi, các con bé là bảo bối của ông, cho nên cũng không miễn cưỡng chuyện các con không muốn, ngay cả lập gia đình cũng không cưỡng bách, mới có thể để cho các nàng đã hai mươi tuổi còn chưa lập gia đình, bây giờ khó có được một người tài có ý với nữ nhi, làm sao có thể bỏ qua?

Nghe lời của phụ thân Hường Tiểu Danh không chút nghĩ ngợi liền cau mày, “Con không có hứng thú, phụ thân từ chối đi.” Trong đầu nàng bây giờ đây chỉ nghĩ cách đánh bại Đoan Mộc Thần, những thứ khác cũng không có hứng thú.

“Con không nên như vậy?” Nghe được nữ nhi cự tuyệt, Hường Bá Thiên thật thất vọng mặt cúi thấp.

“Đúng! Con không.....” Nói đến đây khóe miệng đột nhiên dừng lại.

Nàng đột nhiên nghĩ đến, Đoan Mộc Thần nhất định không nghĩ tới sẽ nam nhân khác có hứng thú với nàng?

Hần nhất định cho là ngoài hần ra, không ai yêu nàng, wow! Hần cho là nàng Hường Tiểu Danh yêu thích hần sao?

Mà bây giờ chính là cơ hội tốt để hần tuyệt đối không ngờ tới!

Nếu hần biết rồi sẽ phản ứng ra sao? Hường Tiểu Danh không khỏi tò mò, con người nhanh như chớp xoay xoay.

“Được! Con đồng ý.”

“Cái gì?!” Nghe được nữ nhi nói, Hường Bá Thiên trờng to mắt, không thể tin được mình nghe cái gì, mà ngay cả Hường Tiểu Tứ đứng ở một bên cũng như ngơ ngác lên.

“Con nói con đồng ý đi gặp mặt ăn cơm.” Hường Tiểu Danh câu khởi thần, cười cười.

Ha ha, Đoàn Mộc Thần, người chờ xem!

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 3

Hương Tiểu Danh vẫn một thân trang phục đỏ như lửa, tóc dài vẫn dùng vòng bạc buộc lên, không chọn bất kỳ trang phục nào, ngay cả phần trang điểm cũng không tiêu sái đi đến cuộc hẹn.

Vừa lên lầu các, liếc mắt liền thấy một nam tử mặc gấm quý bạch y ngồi ở chỗ hẹn, vừa nhìn thấy nàng lập tức đứng dậy, tao nhã nhìn nàng cười một tiếng.

Là một nam tử rất văn nhã một thân quý khí, có tài văn chương làm người khác chú ý.

Hương Tiểu Danh gầy nhẹ một lông mày, đi tới trước mặt đối phương. "Huynh chính là Thẩm Thiệu Văn? Thiếu trang chủ Minh Thiên Sơn trang?"

"Chính là tại hạ." Thẩm Thiệu Văn tao nhã cười một tiếng, tay cầm quạt xếp thêm về tiêu sái. "Nghe đại danh Hương cô nương đã lâu, hôm nay gặp đúng là danh bất hư truyền."

"Đâu có." Giương cao nụ cười, Hương Tiểu Danh ngồi xuống đầu tiên, một đôi mắt to vẫn đánh giá hần.

Minh Thiên Sơn trang nằm ở đối diện thị trấn, danh tiếng rất lớn, nàng từng nghe nói tới, chẳng qua là không nghĩ tới nhân vật như vậy sẽ đến nhà nàng cầu hôn, hơn nữa đối tượng lại là nàng.

"Nghe phụ thân ta nói, huynh từng tới nhà cầu hôn ta?" Hương Tiểu Danh nhìn không được tò mò mở miệng hỏi.

"Không sai." Thẩm Thiệu Văn nhẹ nhàng cười một tiếng, rót ly rượu giúp Hương Tiểu Danh, không để lại dấu vết đánh giá cô gái trước mắt.

Không phải là người có dung mạo làm người ta kinh ngạc, nhưng phong thái khí thế kia vô cùng hấp dẫn người, trang phục màu đỏ bao vây ra dáng vẻ mỹ lệ, con người xao động có chút tức giận tựa như ngọn lửa làm người khác chú ý.

Nếu có thể chinh phục ngọn lửa này chắc là thành tựu rất lớn. Nghĩ tới đây Thẩm Thiệu Văn khẽ cười.

"Tại sao là ta?" Theo như tiếng xấu của nàng ở Cảnh Dương thành, nàng không cho là sẽ có nam nhân dám tới cửa cầu hôn, không phải có người muốn lấy cớ mẹ về chứ?

Hương Tiểu Danh nêu vấn đề làm Thẩm Thiệu Văn cười, vừa lay động quạt xếp vừa nói: "Chẳng lẽ Hương cô nương không biết mình thật hấp dẫn sao?" ít nhất, hần đã bị nàng hấp dẫn.

Lời của hần thiếu chút nữa làm rượu trong miệng Hương Tiểu Danh phun ra. Hấp dẫn người? Đây chính là lần đầu tiên nàng nghe được có người nói nàng như vậy.

Nam nhân này có vấn đề gì không? Hương Tiểu Danh liếc Thẩm Thiệu Văn một cái, thấy hần vẫn cười lịch sự thật giống như không cảm thấy bản thân nói sai cái gì, làm cho nàng cũng chỉ có thể miễn cưỡng xé ra nụ cười.

Đột nhiên Hương Tiểu Danh cảm thấy không thú vị.

Cảm giác thật giống như không có thú vị như nàng nghĩ, vô biên nói rất đúng, làm cho nàng không có nổi hứng thú đúng là có chút hối hận.

Ở nhà luyện công cũng thú vị hơn so với nơi này! Ăn món ăn nén ngáp dài, Hương Tiểu Danh nhìn không được ở trong lòng nghĩ tới.

"Không biết Hương cô nương cảm thấy tại hạ như thế nào?" Thẩm Thiệu Văn đột nhiên hỏi một câu.

"Sao?" Hương Tiểu Danh sững sốt. Cảm thấy hần như thế nào? Nàng không có cảm giác nha!

"Là như vậy, tại hạ thật sự rất yêu thích Hương cô nương, muốn lấy cô nương làm vợ, không biết Hương cô nương có nguyện ý hay không?" Thẩm Thiệu Văn rất thành khẩn hỏi.

Hương Tiểu Danh hoàn toàn phản ứng không kịp, một ngụm rượu vẫn ngậm trong miệng nhất thời nuốt không nổi. Nàng nên trả lời thế nào?

Đang lúc há hốc mồm, lại thấy một bóng dáng đen tuyền đi lên bậc thang, hần được tiểu nhị mời đi lên, hơn nữa bên cạnh còn có cô nương mặc xiêm y màu hồng đi theo.

“Phụt! Ho khan một cái khụ khụ.....” Rượu nghen ở cổ họng nhất thời phun ra.

Hắn..... Hắn tại sao lại tới đây?

.....

“Hương cô nương, cô nương không sao chứ?” Thấy Hương Tiểu Danh đột nhiên phun rượu, ho khụ khụ không ngừng, Thẩm Thiệu Văn sùng sốt một chút, không cẩn thận bị nàng phun trúng.

“Khụ khụ..... Không có..... Khụ.....” Hương Tiểu Danh sắc đến đỏ mặt, vội vàng phát tay, thấy mình phun trúng người hắn nàng lúng túng cười, “Thật xin lỗi, phun trúng người huynh.....”

“Không sao.” Thẩm Thiệu Văn có phong độ cười một tiếng, lơ đãng nói. “Chẳng qua chỉ dính vào tay áo mà thôi, không có gì đáng ngại.”

“Khụ..... khụ..... Vậy thì tốt.” Thẩm Thiệu Văn phong độ làm Hương Tiểu Danh khiêu mi có một tia hảo cảm, xem ra cậu ấm này tính tình cũng không tệ lắm!

Không giống người khác, hèn hạ lại keo kiệt!

Nghĩ tới đây Hương Tiểu Danh liếc về phía bàn cách vách, gian xảo không tốt, tiểu nhị sắp xếp cho bọn họ ngồi ở cách vách, hai bàn cách quá gần, gần đến có thể nghe được thanh âm của đối phương.

“Đoan mặc đại ca, lâu như vậy không thấy Nhã Ngâm thật nhớ huynh.” Quý Nhã Ngâm đắm đuối liếc mắt đưa tình nhìn nam tử tuần mỵ trước mắt, không hề che giấu sùng bái hắn.

“Ta cũng vậy rất nhớ muội.” Đoan Mặc Thần tuần mỵ cười một tiếng, nhận thấy được tầm mắt cách vách dò xét qua, mâu quang lóe lên, cười tuần lãng hơn.

Nghe được Đoan Mặc Thần trả lời, Hương Tiểu Danh nhin không được cau mày, ánh mắt dò xét liếc về phía Quý Nhã Ngâm. Ủ..... rất xinh đẹp, một thân dải lụa tơ lụa nhìn ra được xuất thân rất tốt.

Đoan Mặc Thần lúc nào biết nữ nhân này? Nàng tại sao không biết?

Nghĩ tới đây đầu lông mày Hương Tiểu Danh nhíu càng chắc hơn, hơn nữa nghe được hai người nói chuyện, một cổ không vui đột nhiên từ trong lòng nở ra làm sao cũng không không chế được.

“Vương bát dân đáng chết.....” Nàng cắn răng thì thầm.

“Hương cô nương, cô nương vừa nói cái gì?” Không có nghe rõ lời của nàng, Thẩm Thiệu Văn nghi ngờ nhìn nàng.

“Không có! Không có gì!” Hương Tiểu Danh cười trừ thuận miệng nói cho có lệ, một đôi mắt tai vẫn nhướng lên cao, chú ý cách vách đang nói chuyện gì.

“Thật sự?” Nghe được Đoan Mặc Thần trả lời, Quý Nhã Ngâm như mở cờ trong bụng, con ngươi cũng sáng lên.

Nàng và Đoan Mặc Thần từ nhỏ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, trái tim của nàng đã sớm gửi lên người hắn, chỉ tiếc bọn họ dọn đến trong thành Cảnh Dương, tuy cách xa nhưng không thể nào ngăn cản được nàng yêu thích hắn.

“Dĩ nhiên, từ nhỏ cùng nhau lớn lên muội tựa như muội muội của ta.” Đoan Mặc Thần không phải không biết Quý Nhã Ngâm yêu thích hắn, cho nên nhân dịp giải thích.

Muội muội?

Cười phong lưu đến như vậy, đó là nụ cười đối với muội muội sao?

“Lời nhảm nhí này ai sẽ tin!” Hương Tiểu Danh hừ lạnh, nói dối như vậy mà hắn cũng dám nói, nàng còn không dám nghe nữa là!

“Đoan mặc đại ca, huynh biết Nhã Ngâm không có xem như đại ca mà.” Quý Nhã Ngâm nhin không được hờn dỗi.

Ủ! Thanh âm có phải quá uốn éo hay không? Món ăn vừa mới vào miệng thiếu chút nữa nhin không được phun ra.

“Cô nương ơi, ánh mắt của cô có phải quá kém hay không? Thích loại nam nhân này chỉ tổ bất hạnh.” Hương Tiểu Danh nhẹ giọng lẩm bẩm.

Nghe được nàng mớ hồ nói lẩm bẩm mang theo chút giấm chua làm Đoan Mặc Thần nhin không được cười khẽ một tiếng.

“Đoan mặc đại ca, huynh cười cái gì?” Thấy Đoan Mặc Thần đột nhiên cười, Quý Nhã Ngâm không hiểu mở miệng hỏi.

“Không, không có gì.” Đoan Mộc Thần uống một hớp rượu che dấu nụ cười.

Không có nhận thấy cuộn sóng mãnh liệt giữa hai người, Thẩm Thiệu Văn bình tĩnh nhìn Hường Tiểu Danh, mặc dù cảm thấy nét mặt của nàng có chút không đúng,

Nhưng vẫn hỏi lần nữa:” Hường cô nương,loại ta vừa nói không biết ý cô nương ra sao?”

“Nói cái gì?” Hường Tiểu Danh thuận miệng hỏi, cả lực chú ý cũng đặt ở trên bàn cách vách.

“Chính là chuyện ta đến nhà cầu hôn, không biết Hường cô nương ý như thế nào?”

Nghe được lời của Thẩm Thiệu Văn, Đoan Mộc Thần nhủ lại mảy kiếm,nhưng một chút liền giãn ra,thật giống như không xảy ra chuyện gì.

“Sao?” Lời của Thẩm Thiệu Văn kéo lực chú ý của Hường Tiểu Danh quay trở về, nhìn về mặt thành thật kia có chút choáng váng.” Ack..... việc này.....”

Nàng nói quanh co theo bản năng nhìn sang hướng Đoan Mộc Thần, lại thấy mặt hắn không chút thay đổi,thật giống như thật không nghe thấy. Thấy thế nàng không khỏi có chút phát hỏa.

Hắn! Hắn đây là phản ứng gì chứ?

Có người cầu hôn với nàng! Hắn thậm chí thay đổi chút nét mặt cũng không có?

“Đây,Nhã Ngâm, vịt nướng dấm tương này là món nổi danh từ lâu,muội ném thử xem” Đoan Mộc Thần mỉm cười, gấp mấy viên thịt nướng bỏ vào trong chén Quý Nhã Ngâm

“Cám ơn.” Quý Nhã Ngâm bởi vì Đoan Mộc Thần dịu dàng mà cười ngọt ngào.

Một màn này để Hường Tiểu Danh thấy liền trừng to mắt, một cổ lửa giận tỏa ra hùng hực có chút nhịn không được!

Khốn kiếp! Sáu năm qua hắn chưa từng gấp thức ăn cho nàng, cũng không dịu dàng đối với nàng,nhưng bây giờ đối với nữ nhân khác.....

“Đoan Mộc Thần!” Hường Tiểu Danh tức giận, dùng sức đập bàn đứng lên.

“Hả?” Giống như là lúc này mới phát hiện đến nàng, về mặt Đoan Mộc Thần kinh ngạc.” Đây không phải là Hường cô nương sao? Thật là đúng dịp!”

“Đúng dịp cái đầu mẹ ngươi! Bỏ cô nương ngồi ở cách vách, ngươi mắt mù mới không thấy được!” Nàng cũng không tin hắn không thấy nàng.

“Trời! Làm gì dữ như vậy?” Quý Nhã Ngâm cau mày nhịn không được mở miệng.

“Không sao.” Đoan Mộc Thần đưa tay ngăn cản Quý Nhã Ngâm, gương mặt vẫn nở nụ cười,không để bụng lời của Hường Tiểu Danh.” Ta nghĩ nàng hy vọng ta làm bộ không thấy được nàng, không phải sao?”

Hắn cười rất dịu dàng, về mặt bình thản, bộ dáng như động vật vô hại nhưng lại làm Hường Tiểu Danh cảm thấy một trận gió lạnh.

Đối với tính tình Đoan Mộc Thần, nàng cho dù không hoàn toàn hiểu rõ nhưng cũng coi như đã hiểu một nửa.

Hắn bây giờ đang tức giận, hơn nữa còn là rất tức giận, rất tức giận nữa.

“Hơn nữa nàng bình thường không phải cũng làm như không thấy ta sao? Hường chi ta thấy nàng và Thẩm công tử hàn huyên rất vui vẻ”

Đoan Mộc Thần giọng nói càng dịu dàng Hường Tiểu Danh càng cảm thấy kinh khủng.

“Ack..... Ta.....” Khí thế toàn bộ tiêu tán,khi hắn dịu dàng thật đáng sợ!

“Tại sao?” Đoan Mộc Thần nghi ngờ nhìn Hường Tiểu Danh, về mặt vô hại nhưng con ngươi đen xẹt qua một tia lạnh lẽo. Không phải khí thế vừa rồi rất mạnh sao?

Hường Tiểu Danh tỉnh táo hiểu được ý tứ trong mắt Đoan Mộc Thần,hắn tựa như ác hổ bắt con mồi, mà nàng chính là con mồi! Nàng nuốt nước miếng một cái, thân thể cương cứng.

“Hường cô nương, cô nương tại sao phát run?” Phát hiện nàng có cái gì không đúng,Thẩm Thiệu Văn lo lắng đưa tay nắm tay nàng.

Nhưng cử chỉ thân mật này làm cho Đoan Mộc Thần nheo lại con ngươi, lạnh lùng nhìn hai người tay nắm tay.

“Ta không sao!” Hường Tiểu Danh nhanh rút tay về, không phải là bởi vì Đoan Mộc Thần nhìn chăm chăm,mà là nàng vốn không thích để người xa lạ chạm mình,cho nên nhịn không được nhíu lại chân mày.

Nàng rõ ràng không thích để gương mặt vẫn nhả của Thẩm Thiệu Văn hiện lên vẻ khó xử, nhưng hấn vẫn hữu lễ cười một tiếng.” Xin lỗi, là tại hạ thô lỗ.”

“Sau này đừng như vậy nữa.” Hường Tiểu Danh cau mày, tuyệt không khéo nói đùa đây. Nàng thật sự không vui cũng sẽ không cho đối phương lối thoát.

“Đúng, thật xin lỗi.” Thẩm Thiệu Văn sừng sốt, không vui chột lóc lên nhưng vẫn hữu lễ nhận lỗi.

Nhưng Đoan Mộc Thần lại không bỏ qua nét mặt của Thẩm thiệu Văn,mâu quang lóc lên xẹt qua suy nghĩ sâu xa,càng thêm chú ý Thẩm Thiệu Văn thêm vài lần.

“Được rồi!” Thấy Thẩm Thiệu Văn vẫn nói xin lỗi, Hường Tiểu Danh bĩu môi,cũng không muốn so đo nhiều.” Ta phải đi, cảm ơn huynh đã mời.”

Nàng phát tay một cái, xoay người muốn đi. Bây giờ quan trọng nhất là cách xa Đoan Mộc Thần, nàng cũng không quên hấn tiềm ẩn lửa giận.

“Hường cô nương, lời của ta vừa nói.” Thấy nàng muốn đi, Thẩm Thiệu Văn nhanh mở miệng.

“Ack..... để nói sau!” Hường Tiểu Danh cười khan ha ha có lẽ không dám nhìn Đoan Mộc Thần nữa,nàng nhanh chóng rời đi.

Nói giỡn,ở lại chút nữa người chết nhất định là nàng!

Cố gắng quên tầm mắt sắc bén từ sau lưng phóng tới, Hường Tiểu Danh nhanh rời khỏi tửu lâu, thế cho nên không thấy được sắc mặt Thẩm Thiệu Văn trầm xuống.

Nhưng Đoan Mộc Thần bên cạnh lại thấy rõ, trong mắt suy nghĩ sâu xa càng đậm.

.....

Tránh được nhất thời chứ không tránh được cả đời.

Trời vừa tối mới vừa vào phòng Hường Tiểu Danh liền nhận thấy không khí không khác thường, theo bản năng xoay người muốn chạy trốn.

“Nàng cảm thấy ta đuổi theo nàng ra ngoài kết quả sẽ như thế nào? Bị người khác nhìn thấy ta không sao cả! Nhưng mà nàng thì.”

Nhàn nhật uy hiếp từ phía sau truyền đến,làm Hường Tiểu Danh dừng lại cước bộ, vùng vẫy một lúc lâu mới không cam lòng đóng cửa lại, xoay người nhìn về phía Đoan Mộc Thần.

Đoan Mộc Thần ngồi ở trên giường sạch,nhìn nàng ngoắc ngoắc đầu ngón tay.” Tới đây.”

Gọi cầu sao?

Hừ hừ hừ! Nàng tại sao chửi mình?

Hường Tiểu Danh dùng sức hất đầu nhìn chằm chằm Đoan Mộc Thần, không cam không lòng đi về phía hấn.” Gì nữa nha? Nươi rất rồi rãnh nên đến chỗ ta phải không?”

“Không có rồi rãnh bằng nàng! Còn phải lấy chồng kiếm sống, xem ra 『 Chấn Thiệu tiêu cục 』 sắp sụp đổ phải không?” Đoan Mộc Thần dùng sức ôm eo Hường Tiểu Danh, nhẹ cười giễu.

“Cái rắm! Ngươi đừng nói lung tung, ngươi chết rồi nhà ta vẫn khỏe.” Dám nguyên rửa tiêu cục nhà nàng? Hường Tiểu Danh dùng sức trừng hấn.

“Hy vọng ta chết như vậy sao!” Lời Hường Tiểu Danh làm Đoan Mộc Thần khiêu mi, bàn tay ôm eo nàng càng dùng sức,cúi đầu cắn lên gáy ngọc của nàng.

“Đau!” Đau đón đánh tới Hường Tiểu Danh cau mày, đưa tay dùng sức đẩy Đoan Mộc Thần ra.” Ngươi tại sao cắn ta?”

Nàng vuốt cổ đụng phải dấu răng, nàng cúi đầu nhìn xuống phía trên có vết tích rõ ràng.

“Đáng chết! Ngươi lưu lại vết tích này! Như vậy ta làm sao gặp người khác?” Nàng giận đến gợn chân,tức giận nhìn chằm chằm hấn.

Người này tại sao như vậy? Trước kia không có lưu lại dấu vết, nhưng lần này.....

Thấy Đoan Mộc Thần cười giống như một chút cũng không hối hận,nói rõ hấn cố ý làm Hường Tiểu Danh tức giận.” Đoan Mộc Thần, ngươi còn cười?”

“Chẳng lẽ nàng muốn ta tức giận?” Đoan Mộc Thần nheo lại con ngươi đen, nụ cười biến mất thay bằng nét mặt lạnh lùng.” Ta còn chưa tha thứ chuyện nàng ăn com với tên họ Thẩm kia.”

“Ai muốn ngươi tha thứ!” Hường Tiểu Danh nhìn chằm chằm hấn, nàng không sợ hấn.” Ngươi không phải cùng cùng Nhã Ngâm gì đó ăn com sao!”

Hon nữa hai người còn rất thân mật, hừ!

Đoan Mộc Thần khiêu mi, lạnh lùng bị nụ cười thay thế.” Kỳ lạ, ta tại sao nghe thấy chút vị chua,rất nồng.”

“ Cái gì chua?” Hường Tiểu Danh kỳ quái liếc hần một cái,thấy vẻ mặt hần cười ái muội, thoáng chốc hiểu được.”Ngươi đừng loạn tưởng, ta không phải ghen, ngươi cho là ngươi là ai? Có cái gì tốt để cho ta ghen ?”

Nàng lớn tiếng ồn ào, khuôn mặt nhỏ nhắn bởi vì gấp gáp mà ửng hồng, hon nữa nhìn thấy nụ cười của hần càng lúc càng lớn,nói rõ chính là không tin lời của nàng.

“ Đáng chết! Ngươi đừng cười!” Hường Tiểu Danh nổi giận, nàng nói nàng không có ghen, hần còn cười thành như vậy? Thật giống như nàng ăn phải giấm

Nàng mới không có!

“Được rồi, ta hiểu.” Trêu chọc nàng thật vui, Đoan Mộc Thần hài lòng vỗ vỗ đầu Hường Tiểu Danh, toàn bộ không vui tiêu tán hết.

Đáng chết! Hần rõ ràng nói qua loa với nàng!

Hường Tiểu Danh thấy tức hon đang muốn phát hỏa, lại thấy hần đột nhiên đứng dậy làm cho nàng sững sốt.” Ngươi muốn làm gì?”

“ Trở về!” Đoan Mộc Thần giữ lấy nụ cười đi tới ngưỡng cửa.

Trở về?

“ Ngươi không ở lại sao?” Lời vừa ra khỏi miệng Hường Tiểu Danh liền hối hận. Nàng tại sao hỏi cái này? Thật giống như hy vọng hần ở lại vậy.

Quả nhiên, Đoan Mộc Thần dừng bước lại, nghiêng người nhìn nàng. “Thế nào? Nàng muốn ta ở lại sao?”

“ Còn lâu mới muốn ngươi ở lại!” Hường Tiểu Danh nhanh chóng cải lại,rồi lại cảm thấy kỳ quái, bình thường hần tới đây cũng sẽ cùng nàng ở trên giường hao tổn hon phân nửa đêm,tại sao hôm nay khác thường như vậy.

“ Ta cũng rất muốn ở lại, đáng tiếc không được trong nhà có khách quý.” Đoan Mộc Thần mập mờ nói nhìn nàng nhẹ nhàng nháy mắt.

Hường Tiểu Danh nheo lại mắt, nghĩ đến vị cô nương hồi chiều.” Là người tên Nhã Ngâm ?” Thanh âm của nàng mang theo ghen tuông

Đoan Mộc Thần đáp trả bằng cười một tiếng, thật ra tối nay trong tiêu cục còn có việc để làm, nhưng hần cố ý không nói để cho nàng hoài nghi.

Đây là trừng phạt cho nàng! Dám tự tiện đi ăn cơm với nam nhân khác, nàng cho là hần đơn giản tha nàng như vậy sao?

Thấy Đoan Mộc Thần không nói lời nào, Hường Tiểu Danh cảm giác mình đã đoán đúng. Nhất thời một cỗ lửa giận bốc lên, khôn khiếp này!

“ Muốn đi thì nhanh một chút!” Xú nam nhân! Thấy liền chướng mắt!

“ Ta không phải không muốn đi?” Phản ứng của nàng làm hần rất hài lòng, cười càng đắc ý hơn.” Còn nữa, sau này không cho phép gặp mặt với cái tên Thẩm Thiệu Văn nữa.”

Đoan Mộc Thần không quên Thẩm Thiệu Văn thay đổi sắc mặt,cho nên tối nay hần tới chính là muốn bảo nàng cách người này xa một chút.

“ Tại sao?” Hần cho hần là ai? Nói không gặp là không gặp!

“ Tên kia không đơn thuần như bề ngoài, nàng sau này nên tránh gặp mặt hần để tránh bị lừa, có nghe hay không?” Đoan Mộc Thần giận tái mặt, lạnh giọng ra lệnh.

“ Wow! Ngươi đừng nói nhảm!” Hường Tiểu Danh mới không tin lời của hần, Thẩm Thiệu Văn xem ra là người lịch sự nho nhã,làm gì có nguy hiểm?

“ Hường Tiểu Danh, nghe theo lời ta là được!” Đoan Mộc Thần không vui nhìn nàng, thanh âm mang theo một tia không vui.

Nữ nhân này, hần là vì muốn tốt cho nàng mới nhắc nhở,mặt nàng cứ như hần đang lừa gạt, thật là.” Tóm lại, nếu để cho ta phát hiện nàng ở chung một chỗ với hần thì nàng xong rồi!”

Uy hiếp xong, Đoan Mộc Thần nhanh chóng rời đi.

“ Wow! Ngươi có thể ở chung với Nhã Ngâm kia, ta thì không thể ở chung với Thẩm Thiệu Văn sao?” Hường Tiểu Danh tay xoa thắt lưng, tức giận hướng về phía bóng dáng biến mất găm nhẹ, cảm giác bụng đầy lửa.

Hần cho là hần là ai? Hần nói như vậy nàng sẽ làm theo sao?

“Đoan Mộc Thần! Ngươi có thể đi phong lưu, ta thì không được sao? Ngươi cho là ngươi là ai của ta? Quân ta nhiều như vậy!”

Hừ! Hắn không cho phép, nàng liền muốn cùng với Thẩm Thiệu Văn ở chung một chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 4

Không muốn trăm mê

Nhưng cũng không muốn xa rời

Thành thói quen dán chặt nhiệt độ cơ thể ngươi.....

Hoàn toàn không để ý tới lời Đoan Mộc Thần cảnh cáo, ngược lại cố ý làm trái ý hắn, nửa tháng này Hường Tiểu Danh dường như mỗi ngày đều ở chung một chỗ với Thẩm Thiệu Văn.

Ý vào một thân vô nghệ, nàng không cho là ở chung với Thẩm Thiệu Văn tao nhả sẽ có nguy hiểm gì, hơn nữa cũng biết hắn hơn nửa tháng, hắn giống như mặt ngoài là một người tốt!

Đoan Mộc Thần còn nói cái gì Thẩm Thiệu Văn không đơn thuần? Wow! Nói hư nói vượn, hắn so với mỗi người cũng rất đơn thuần!

Hường Tiểu Danh ở trong lòng hừ một tiếng, hôm nay nàng vẫn cùng Thẩm Thiệu Văn ra cửa, đang đi dạo chợ.

Bởi vì ... nửa tháng này nàng thường đi chung với Thẩm Thiệu Văn, cho nên phụ thân rất mừng rỡ, cho là có hi vọng gả nữ nhi đi, mỗi ngày đều cười toét miệng.

Hường Tiểu Danh cũng lười giải thích, đối với Thẩm Thiệu Văn nàng không có cảm giác gì, ra ngoài với hắn chỉ vì muốn chọc tức Đoan Mộc Thần.

Nhưng mà..... Đoan Mộc Thần thậm chí không có bất kỳ phản ứng nào! Hơn nữa, nửa tháng này nàng căn bản chưa từng thấy mặt hắn nửa lần!

Điều này hơi lạ, tên kia bình thường hai ba ngày liền mò lên giường của nàng, nhưng lần này suốt nửa tháng cũng không có xuất hiện.....

Không thấy được Đoan Mộc Thần, làm lông mày Hường Tiểu Danh nhíu lại càng ngày càng chặt.

Tình hình này bắt đầu kể từ khi nữ nhân gọi là Quý Nhã Ngâm xuất hiện mới có, chẳng lẽ mấy ngày nay hắn ở chung một chỗ với Quý Nhã Ngâm?

Nghĩ tới đây một cảm giác vừa đau vừa buồn bực từ trong lòng hiện mờ, Hường Tiểu Danh có loại khó chịu không nói nên lời, có chút tức giận, lại có chút phiền.....

Thật không giải thích được!

Đoan Mộc Thần không đến phiền nàng, cách xa nàng, nàng không phải nên cao hứng mới đúng, đáng lý phải đốt pháo ăn mừng? Nhưng nàng tại sao một chút cao hứng cũng không có, ngược lại cảm thấy buồn bực đây?

Ngay cả cố ý cãi lời hắn, mỗi ngày đều ở chung với Thẩm Thiệu Văn xem hắn có phản ứng gì, nhưng vẫn không thấy bóng dáng làm cho nàng cảm thấy cả người buồn bực đến không chịu được!

“Xú nam nhân! Không biết chết ở chỗ nào rồi?” Nàng không phải nhớ hắn, nàng chẳng qua là..... cảm thấy rất buồn bực, lần đầu tiên không biết được được tung tích của hắn làm cho nàng cảm thấy trong lòng có vị chua chát khuếch tán.

“Hường cô nương cô nương đang nghĩ chuyện gì?” Thấy Hường Tiểu Danh này giờ không nói gì, Thẩm Thiệu Văn quan tâm nhìn nàng, gương mặt vẫn rất lịch sự.

“Không có gì.” Hường Tiểu Danh cạn sạch sức lực cảm thấy phiền toái, nàng không còn hăng hái tiếp tục ở chung một chỗ với Thẩm Thiệu Văn.” Thật xin lỗi, ta nghĩ mình nên về trước.”

“Tại sao? Chúng ta không phải vừa mới ra ngoài sao?” Thẩm Thiệu Văn sững sốt một chút, nhanh chóng mở miệng giữ lại.

“Ta nhớ tới còn có việc cho nên muốn về trước.” Hường Tiểu Danh thuận miệng tìm một lý do có lẽ.

“Như vậy sao!” Mặt Thẩm Thiệu Văn có chút đáng tiếc.” Ta gần đây đạt được một thanh danh kiếm, nên hôm nay vốn muốn mời Hường cô nương đến

Minh Thiên Sơn trang ngồi một chút, thuận tiện thưởng thức thanh kiếm đó.”

Nghe được danh kiếm, Hường Tiểu Danh miễn cưỡng có một tia hứng thú.” Kiếm gì?”

“Đó chính là thượng cổ danh kiếm– Thiên Thương.” Thấy Hường Tiểu Danh thấy hứng thú, Thẩm Thiệu Văn nhanh mở miệng.

“Bảo kiếm?!” Nghe tên thế ánh mắt Hường Tiểu Danh cũng sáng lên.” Có thật không? Huynh thật sự có thanh kiếm này?”

“Đúng! Ta tốn không ít ngân lượng khó khăn lắm mới lấy được, ta biết Hường cô nương nghe thấy nhất định có hứng thú.” Thẩm Thiệu Văn cười gật đầu.

Nàng đương nhiên có hứng thú với người có được thượng cổ danh kiếm này, Hường Tiểu Danh nghĩ đến có thể tận mắt nhìn thấy thanh kiếm này liền cực kỳ hưng phấn.

“Nếu như Hường cô nương muốn nhìn thử, vậy cô nương có bằng lòng theo ta đến Minh Thiên Sơn trang hay không?” Thẩm Thiệu Văn cười nhẹ, hữu lễ hỏi thăm.

“Đương nhiên được!” Hường Tiểu Danh không chút nghĩ ngợi lập tức gật đầu, đầy trong đầu cũng bị “người có thể “chiếm giữ, nói đi là đi!”

Hường Tiểu Danh vui vẻ nói, nhưng lời vừa mới dứt đột nhiên có một giọng nói từ phía sau truyền đến –

“Hường Tiểu Danh!”

Nàng sững sờ nhìn lại đầu lông mày lập tức vén lên.Đoan Mộc Thần? A! Cuối cùng đã nhìn thấy hân!

Hơn nữa bên cạnh hân vẫn là Quý Nhã Ngâm đi theo, xem ra tình cảm rất tốt!

Hường Tiểu Danh nhớ đến chua chát, trong lòng cũng đi theo bốc lửa giận ngàn ngút, tránh cũng không tránh, cao ngạo giương khuôn mặt nhỏ nhắn lên yên lặng nhìn thẳng vào Đoan Mộc Thần.

.....

Hân sớm nên đoán được nữ nhân này tuyệt sẽ đối không dễ nghe lời hân!

Gương mặt Đoan Mộc Thần lạnh lẽo nhìn thấy Hường Tiểu Danh và Thẩm Thiệu Văn hân huyền nhiệt liệt như vậy, lửa giận trong lòng đột nhiên dâng cao, nhưng hân cũng không thay đổi sắc mặt vẫn lạnh lùng như trước.

Nửa tháng này hân bận rộn bàn chuyện đón tiêu ở nhà họ Quý, cho nên không có thời gian tìm nàng, hôm nay mới cùng Quý Nhã Ngâm trở lại Cảnh Dương thành, vốn nghĩ buổi tối sẽ đi tìm nàng, không nghĩ tới vừa vào cửa thành liền nhìn thấy nàng ở chung một chỗ với Thẩm Thiệu Văn.

Nữ nhân đáng chết này!

Thấy Đoan Mộc Thần lạnh lùng nhìn nàng, Hường Tiểu Danh ưỡn ngực cao ngạo nhìn hân,” Hừm! Thật là đúng dịp nha! Không nghĩ tới ở nơi này cũng có thể chạm mặt người!”

Hừ! Cuối cùng để cho nàng chờ đến!

Hường Tiểu Danh trẻ con nhớ lại, hơn nữa phát hiện Đoan Mộc Thần tựa hồ phần nộ, nàng càng vui vẻ hơn, khóe miệng giương lên càng cao.

Ha ha, nàng chính là muốn làm trái lời hân, chính là muốn để hân tức giận, hân càng tức giận nàng càng cao hứng, càng vui sướng!

“Đúng! Thật sự rất đúng dịp!” Đoan Mộc Thần lạnh giọng hừ nói, thấy nàng cười đắc ý vậy, mâu quang lóe lên lập tức hiểu tâm tư của nàng.

Xem ra hân càng tức giận nữ nhân này càng đắc ý.

Nghe tới đây Đoan Mộc Thần giận quá thành cười,” Đúng! Ta mới cùng Nhã Ngâm trở lại Cảnh Dương thành, không nghĩ tới vừa vào thành liền đụng phải nàng.”

“Các người đi đâu?” Nghe được hân và Quý Nhã Ngâm ra ngoài, Hường Tiểu Danh lập tức nhấn lại mày, không chút nghĩ ngợi liền hỏi ra miệng.

“Cô quản ta và Đoan Mộc đại ca đi đâu sao?” Quý Nhã Ngâm không khách khí trả lời, thân thể mềm mại dán chặt ở bên cạnh Đoan Mộc Thần, đôi mắt đẹp tràn đầy địch ý nhìn Hường Tiểu Danh.

Nàng nhạy cảm nhận thấy được, cô nương trước mắt hình như có quan hệ không đơn thuần với Đoan Mộc Thần, điều này làm cho nàng đề phòng.

Quý Nhã Ngâm xen mồm làm lông mày Hường Tiểu Danh nhíu chặt hơn, hơn nữa thấy bộ dáng nàng thân mật với Đoan Mộc Thần, còn Đoan Mộc Thần một chút cũng không né tránh, thần sắc thản nhiên làm cho nàng đầy bụng lửa.

“Hương cô nương,cô nương và Đoàn Mộc huynh rất quen thuộc sao?” Thẩm Thiệu Văn cảm thấy nghi ngờ, từ trước đến giờ nghe nói Hương gia và Đoàn Mộc Gia không hợp,nhưng nhìn bộ dáng hai người bọn họ lại không giống.

“Ai quen với hần?” Hương Tiểu Danh hừ lạnh.”Huynh chưa từng nghe qua phải không? Ta Hương Tiểu Danh và Đoàn Mộc Thần xưa nay không hợp,là cừu địch!”

Lời của nàng làm Đoàn Mộc Thần khiêu mi, nở nụ cười sâu sa”Đúng là cừu địch không? Nhưng rõ ràng vào thời điểm nào đó, tình cảm của chúng ta không phải rất tốt sao.....”

Thanh âm của hần mang theo một tia ái muội tựa như thanh âm lúc hai người triển miên,hần ở bên tai trêu chọc nàng.....

“Đoàn Mộc Thần!” Hiểu ám hiệu của hần, Hương Tiểu Danh tức đỏ mặt, vừa quẫn vừa giận, hung dữ nhìn chằm chằm hần.”Ngươi nói nhảm!”

Đây là điều chết người! Nếu hần dám ở trước công chúng hạ nói những lời không đáng nói, nàng nhất định chém hần!

“Ta có nói cái gì không?” Về mặt Đoàn Mộc Thần vô tội, con ngươi đen mơ hồ xẹt qua một tia tà khí.

“Ngươi.....” Hương Tiểu Danh giận đến nói không ra lời, xoay người đi mặc kệ hần.”Thẩm Thiệu Văn, chúng ta đi! Không phải đi xem kiếm sao?”

“Đứng lại!” Đoàn Mộc Thần vất lên lông mày, trầm giọng gọi Hương Tiểu Danh lại.

“Làm gì?” Hương Tiểu Danh tức giận quay đầu lại.

“Trở về nhà!” Đoàn Mộc Thần nhìn Thẩm Thiệu Văn một cái, đôi phương vẫn một bộ lịch sự nho nhã, đối với cái nhìn chăm chú kia đáp lại bằng một nụ cười ôn hòa lại làm cho hần cảm thấy giả dối.

Hương Tiểu Danh buồn cười nhìn Đoàn Mộc Thần.”Ngươi không liên quan đến ta? Dựa vào cái gì muốn ta trở về với ngươi?”

Buồn cười! Hần cho hần là ai?

“Đoàn Mộc đại ca, Huynh để ý cô ta làm gì?” Quý Nhã Ngâm cũng nhú mày theo,nàng thấy gương mặt Đoàn Mộc Thần từ trước đến giờ mặt luôn hiện nụ cười giờ lại trầm xuống, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Không để ý tới câu hỏi của Quý Nhã Ngâm, tâm tư Đoàn Mộc Thần toàn bộ đặt ở trên người Hương Tiểu Danh.”Lời như vậy không nên để ta nói lần thứ hai, theo ta trở về!”

“Không đi!” Hương Tiểu Danh không nghe lời của Đoàn Mộc Thần,ngược lại bước bình kiều ngạo hất cằm lên, cố ý phản kháng hần.”Đoàn Mộc Thần, ngươi đừng khêu khích tôi nói chuyện với ta!”

“Danh Nhi,nàng biết tính tình của ta, đừng để ta tức giận.” Đoàn Mộc Thần lần đầu tiên ở bên ngoài dùng lời thân mật gọi tên nàng.

Quả nhiên lời này vừa nói ra,người vây quanh ở một bên xem náo nhiệt ,người đi đường cũng kinh ngạc thấp giọng nói chuyện với nhau, nét mặt tràn đầy kinh ngạc.

Dù sao chuyện Hương Tiểu Danh và Đoàn Mộc Thần không hợp tất cả người trong thành Cảnh Dương đều biết, nhưng hôm nay nhìn thấy cảm giác hai người thật giống như có điểm lạ

Nghe được mọi người bàn luận, Hương Tiểu Danh vừa nóng vừa giận nhìn chằm chằm Đoàn Mộc Thần,cái người đáng chết này dám ở trước mặt mọi người gọi nàng như vậy.....

“Đoàn Mộc Thần! Ngươi.....”

“Đi! Theo ta trở về!” Đoàn Mộc Thần không có kiên nhẫn dằng dặc với Hương Tiểu Danh, khí phách đi lên phía trước bắt tay nàng.

“Buông ra!” Hương Tiểu Danh tức giận tránh ra, không chút nghĩ ngợi liền rút roi ở thắt lưng ra, dùng sức quát hướng Đoàn Mộc Thần.”Đừng đụng ta!”

Không ngờ Hương Tiểu Danh đột nhiên công kích, Đoàn Mộc Thần lập tức nghiêng người nhưng mặt vẫn bị thương, vẽ ra một tia vết máu,máu tươi chảy ra.

“A!” Quý Nhã Ngâm bị dọa sợ đến hét lên, nhanh chân chạy đến trước người Đoàn Mộc Thần lo lắng nhìn hần.”Đoàn Mộc đại ca, huynh có sao không? Người này tại sao như vậy, đột nhiên đã thương người!”

“Ta.....”Hương Tiểu Danh cũng ngây ngẩn cả người, nàng chỉ là vội quá mới rút roi ra,nàng không muốn đã thương hần, nàng cho là hần né được

“Ta không sao.” Không để lại dấu vết tránh tiếp xúc với Quý Nhã Ngâm, Đoàn Mộc Thần cực lạnh nhìn Hương Tiểu Danh, trên gương mặt vết thương hết sức rõ ràng.

Hương Tiểu Danh cắn cắn môi, nàng muốn xin lỗi nhưng mà ở trước mặt mọi người nàng nói không nên lời, bàn tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, nhất thời không biết làm sao.

Không khí nhất thời lạnh lẽo, sau một lúc Hương Tiểu Danh mới quật cường lên tiếng.

“Người đừng quản chuyện của ta!” Mở to mắt rống xong những lời này, nàng xoay người cũng không quay đầu lại rồi đi.

“Hương cô nương, chờ ta một chút.” Thẩm Thiệu Văn vẫn đứng ở một bên nhìn khi thấy Hương Tiểu Danh rời đi, hần cũng nhanh chân theo sau nàng.

Đoan Mộc Thần lẳng lẳng nhìn Hương Tiểu Danh rời đi, gương mặt lạnh hơn, bộ dáng âm chí làm cho người ta không rét mà run, ngay cả Quý Nhã Ngâm cũng không lên tiếng đứng ở một bên không dám tới gần.

Nữ nhân đáng chết kia! Đi theo nàng?

Hần như nàng mong muốn, mặc kệ nàng!

.....

Đoan Mộc Thần không có đuổi theo.....

Hương Tiểu Danh suy nghĩ hỗn loạn, mặc dù cùng Thẩm Thiệu Văn đến nơi gọi là Minh Thiên Sơn trang, nhưng trong đầu đều nghĩ đến Đoan Mộc Thần.

Hần không có đuổi theo! Nàng cho là hần có tức giận, sau đó đuổi theo.

Đúng là không có, nàng quay đầu lại thật nhiều lần nhưng không thấy được bóng dáng Đoan Mộc Thần.

Nói không ra lời cảm giác trong lòng là gì, có chút mất mát, có chút sợ, còn có rất nhiều rất nhiều rối loạn.....

Nàng thật không phải cố ý muốn đã thương hần, nàng chỉ là một lúc tức giận cho nên làm gì cũng không suy nghĩ, hơn nữa nàng cho là hần né được, nhưng mà.....

Nhớ đến vết thương trên mặt Đoan Mộc Thần, lòng mảy mảy nhủ chắc hơn. Mặc dù đó chẳng qua là vết thương nhỏ nhưng dù sao nàng cũng đuổi lý, nàng không phải loại người không phân rõ phải trái, hơn nữa càng không nghĩ tới đã thương hần!

Hần..... Có phải tức giận đến không để ý nàng? Nghĩ tới đây, trong lòng vốn là hoảng loạn giờ càng nóng nảy.

“Hương cô nương, cô nương không phải đang lo lắng vết thương của Đoan Mộc công tử chứ?” Thấy nét mặt Hương Tiểu Danh thay đổi, Thẩm Thiệu Văn khẽ nhíu mày, con ngươi đen lóe lên.

“Ta không có lo lắng hần!” Hương Tiểu Danh nhanh chóng phản bác, chẳng qua là thần sắc khẩn trương hoàn toàn không giống lời cô nói.

Thấy thế Thẩm Thiệu Văn khẽ mỉm cười, rót chén nước cho nước.” Sắc mặt cô nương thật khó nhìn, uống ly trà đi!”

Tiếp lấy cái chén, Hương Tiểu Danh không có nhìn hướng Thẩm Thiệu Văn, nắm chắc cái chén, suy nghĩ vẫn đặt ở trên người Đoan Mộc Thần, càng nghĩ càng loạn, dứt khoát một ngụm uống cạn chén nước.

“Ta muốn trở về!” Không tâm tư nhìn kiếm báu gì đó “Người có thể”, Hương Tiểu Danh để cái chén xuống, lập tức đi tới ngưỡng cửa.

“Chờ một chút! Cô không phải muốn xem mình có thể không à?” Thẩm Thiệu Văn nhanh đưa tay nắm lấy Hương Tiểu Danh.

Hương Tiểu Danh nhanh chóng hất tay Thẩm Thiệu Văn ra, đầu lông mày vất lại,” Không muốn, ta không muốn xem.” Nàng bây giờ chỉ muốn biết Đoan Mộc Thần ra sao.....

Đột nhiên, đầu óc một trận chói sáng làm cho thân thể nàng lung lay một cái.....

Nàng cảm thấy kỳ quái, cảm giác hơi nóng trong người dâng lên, làm cho nàng đột nhiên cảm thấy nóng quá, chỗ kín truyền đến một trận ngứa ngáy, còn có chút ướt át.....

Cảm giác như vậy nàng không xa lạ gì, dưới sự trêu đùa của Đoan Mộc Thần, nàng cũng không tự chủ được sinh ra những phản ứng ngượng ngùng. Nhưng mà tại sao.....

Bàn tay nhỏ bé chống lên bàn đỡ lấy hần thể, khóe mắt liếc thấy cốc sứ bên cạnh, ly trà vừa rồi.....

“Trong trà có.....”

“Xuân dược.” Thẩm Thiệu Văn trả lời giúp Hương Tiểu Danh, thấy dược hiệu phát tác, gương mặt vẫn nhả đảo cái mắt sạch, ngược lại bị tà dâm thay thế.

“Người.....” Hương Tiểu Danh không thể tin nhìn về phía hần, người mình cho là vô hại chỉ trong nháy mắt đổi sắc mặt.

Lúc này nàng mới tin tưởng lời của Đoan Mộc Thần, Thẩm Thiệu Văn không vô hại như mặt ngoài,nhưng nàng lại không nghe lời của hắn, ngược lại thích làm trái hắn,còn cố ý ở chung một chỗ với Thẩm Thiệu Văn.....

“Xem ra được hiệu phát tác rất nhanh.” Thẩm Thiệu Văn cười khê,thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Hường Tiểu Danh nhiễm lên vẻ đỏ hồng tăng thêm một tia mê người.

“Ngươi dám bỏ thuốc với ta?” Hường Tiểu Danh rống giận,nhưng thanh âm mềm mại vô lực, giống như là thi thảm khẩn cầu càng lộ vẻ mê người hơn.

Nàng cảm thấy nóng quá,thần trí dần dần mơ màng,thân thể làm nàng nhịn không được.....

“Có gì không dám?” Thẩm Thiệu Văn nở nụ cười tà ác.” Nàng cho là ta thật muốn cầu hôn với nàng sao? Nếu không phải đánh cuộc với người khác,ta một chút hứng thú với nàng cũng không có.Bất quá sau khi nhìn thấy nàng,thì cảm thấy khác.....”

Thẩm Thiệu Văn đi đến phía trước, đưa tay nhẹ vỗ về gò má non ph mềm hồng của Hường Tiểu Danh,xúc cảm trắng mịn làm hắn nheo lại mắt, không nghĩ tới da thịt nàng lại trơn mềm như vậy.....

“Ừm.....” Nam nhân tiếp xúc để tia lửa nóng cảm thấy thoải mái, Hường Tiểu Danh nhịn không được bật ra một tiếng than nhẹ, thiếu chút nữa kẻ tới.

Nhưng một tia lý trí nhanh chóng xông lên,để cho nàng dùng sức đẩy tay của hắn ra.” Đứng đứng ta!” lui về sau mấy bước, nàng thở khê con ngươi bắt đầu giãn đầy sương mù.

Thẩm Thiệu Văn cũng không để ý Hường Tiểu Danh chống cự,ngược lại thấp giọng cười.” Thật sự không muốn ta đứng sao? Dù sao nàng cũng không phải lần đầu tiên được nam nhân đứng, ném thử mùi vị người khác không tồi nha! Làm xong nàng sẽ cảm thấy ta so với Đoan Mộc Thần còn hơn nhiều!”

Thẩm Thiệu Văn không phải người mù,hắn đã sớm nhìn ra Hường Tiểu Danh và Đoan Mộc Thần có quan hệ mập mờ, chẳng qua làm ra vẻ không biết. Đây thật đúng là đáng tiếc nhưng hắn thật sự bị nàng hấp dẫn.

Da thịt nóng như lửa thật hấp dẫn người, đáng tiếc đã bị nam nhân khác dùng qua tàn hoa bại liễu,bất quá không sao cả,hắn không để ý vui đùa với nàng một chút.

Nửa tháng qua, nàng ngay cả đứng cũng không để hắn đứng,hắn nhịn hơn nửa tháng mới quyết định ra tay,để ném thử mùi vị ngon lửa này.

“Cảm ơn!” Hường Tiểu Danh dùng sức hất đầu gằm nhẹ,nhưng cảm thấy ngọn lửa nóng trong bụng cháy mạnh hơn, làm cho cả người nàng thật khó chịu.

“Rất nóng sao? Muốn ta xoa bóp giúp nàng không?” Thẩm Thiệu Văn kéo Hường Tiểu Danh vào lòng mình, hưởng thụ ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực.

“Không,.....” Hường Tiểu Danh muốn đẩy hắn ra, nhưng được hiệu lại làm cho nàng mất khí lực,ngược lại khát vọng nhiệt độ cơ thể nam nhân,không tự chủ được dán chặt lấy hắn.

Nàng nóng quá,thật khó chịu,mồ hôi dọc theo gương mặt trượt xuống cổ,trên làn da mặt xem ra càng mê người hơn.

Thẩm Thiệu Văn nheo lại mắt, dục hỏa nhanh chóng được vén lên, bàn tay to không khách khí đưa vào y phục bắt lấy một bên ngực,dùng sức xoa.

“Thật xúc cảm.....” Thẩm Thiệu Văn tà ác liếm môi than thở,khát vọng đích thân đứng phải nhũ thịt trắng mịn.

“Không nên..... ừm.....” Nàng không muốn hắn đứng nàng, nàng không muốn.....

Nhưng mà thật thoải mái,hơi nóng tản mát ra một ít,không thể tự chủ nàng khát vọng khoái cảm được vớt ve,” không!” nàng cắn môi dùng một tia khí lực cuối cùng đẩy hắn ra.

“Cách ta xa một chút!” Nàng nhanh chóng lui về sau,ngón tay nhỏ bé nắm chặt lồng bàn tay,cho dù phát ra tơ máu cũng không quan tâm, nàng chính là muốn làm cho mình đau, như vậy mới có thể tỉnh táo.

“Đừng làm kháng cự vô vị.” Nụ cười của Thẩm Thiệu Văn rất thâm đặng đi về phía Tiểu Danh, từ từ cỡi y phục trên người xuống, ánh mắt tục tĩu nhìn trên người nàng.

“Nàng nhất định rất nóng, rất muốn nam nhân sao? Ta liền có thể giúp nàng giảm bớt nóng.....” Thẩm Thiệu Văn cỡi quần xuống, trần như nhộng đi về hướng nàng.

“Không! Bỏ đi.....” Hường Tiểu Danh lăm bằm, nàng nhìn dục vọng cứng rắn của Thẩm Thiệu Văn, trong lòng nàng nổi lên một tia run rẩy, nhìn lại khuôn mặt dữ tợn thâm tà kia, nàng lần đầu tiên cảm thấy sợ.

“Không nên a.....” Muốn chạy trốn,cũng đã thối lui đến giường,đưa chân lên đá nhưng cả người ngã xuống giường hẹp.

“Ngao ngao, ta sẽ thật yêu nàng.” Thẩm Thiệu Văn cười tà, nhanh chóng nhào lên.

“Không!” Hường Tiểu Danh vô lực chống cự, nhưng tiếng xé y phục lại phát ra,” Không.”

Nàng sợ hãi giọng mang theo nước nỡ, sợ hãi và dục hỏa đồng thời hành hạ nàng.

“Đừng.”

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chương 5

“Vú thật xinh đẹp.” Nhìn miên nhu no đủ, nụ hoa cứng rắn màu hồng khê run như cánh hoa mê người, làm Thẩm Thiệu Văn khẩn cấp dùng sức bắt một bên, mạnh mẽ xoa, đầu cũng đi theo thấp xuống dùng sức mút lấy mùi vị ngọt ngào kia.

“Ừm a.” Hường Tiểu Danh còn sót lại lý trí để nghĩ đẩy Thẩm Thiệu Văn ra, nhưng thân thể căng nóng nhưng vì những cái xoa nhẹ xoa kia, làm cho nàng chịu không nổi phát ra rên rỉ, thân thể không tự chủ được dán tới.

“Tránh ra.” Nàng khóc hô, rõ ràng không muốn nhưng thân thể lại bị dục hiệu điều khiển làm nàng không cách nào chống cự.

“Không nghĩ tới nếm trái mới biết mùi vị tốt như vậy.” Thẩm Thiệu Văn cắn lưỡi, bàn tay to dùng sức giật xuống quần lót, không đợi kịp muốn vùi vào khe huyết ướt át .

“Không!” Biết hẳn muốn làm cái gì, Hường Tiểu Danh kinh hãi chống cự muốn đẩy hẳn ra, nhưng thân thể mềm mại căn bản không thể xuất ra lực, xài dịch không ngừng lưu tiết, truyền đến hơi ngứa ngáy.

Không đem kháng cự của nàng để vào trong mắt, Thẩm Thiệu Văn dùng lực, đang muốn thẳng lưng vùi vào hoa huyết mê người, cửa phòng lại bị người dùng sức đá văng ra.

“Đáng chết!” Vừa nhìn thấy Hường Tiểu Danh bị đặt ở trên giường, trên mặt đất tất cả đều là y phục lộn xộn, lửa giận trong lòng Đoan Mộc Thần bộc phát lập tức xông lên phía trước, dùng sức ngăn Thẩm Thiệu Văn lại.

“A!” Không nghĩ tới có người xông tới, Thẩm Thiệu Văn không kịp đề phòng bị người ta dùng sức ném xuống mặt đất.” Là ai.”

Lời còn chưa dứt, nhìn người tới hẳn hoảng sợ im lặng.” Đoan, Đoan Mộc Thần?!”

Thanh âm Thẩm Thiệu Văn cả lăm, sợ hãi nhìn Đoan Mộc Thần sắc mặt xanh mét, bộ dáng lạnh lẽo kia làm hẳn không nghi ngờ chút nào mình sẽ bị giết.

Đoan Mộc Thần nheo mắt nhìn Hường Tiểu Danh thờ khê ở trên giường, gương mặt ửng hồng, ánh mắt sưng mù, còn nữa trên làn da mặt điểm một vài vết tích xanh tím.

Càng nhìn lửa giận càng tăng, hẳn vốn không muốn mặc kệ nàng, theo nàng muốn để xem kết quả như thế nào.

Hết lần này tới lần khác không an tâm mặc dù tức giận nhưng vẫn đuổi theo. May là hẳn tới nếu hẳn không tới, sợ rằng nàng sẽ.

Nghĩ đến chỗ này, Đoan Mộc Thần nắm tay thành quyền, âm lãnh nhìn về phía Thẩm Thiệu Văn.” Ngươi bỏ thuốc đối với nàng?” Nhìn phản ứng người trên giường, hẳn dễ dàng đoán được nguyên nhân.

“Ta, ta.” Thẩm Thiệu Văn nuốt nước miếng một cái, nhìn sắc mặt Đoan Mộc Thần lãnh chìm, sợ đến không dám đáp lại.

“Dám bỏ thuốc với nàng? Được lắm!” Lạnh lùng nở nụ cười, Đoan Mộc Thần từ từ đi đến Thẩm Thiệu Văn, nét mặt lạnh lẽo làm cho người ta không rét mà run.

“Ngươi. Ngươi muốn làm gì?” Thẩm Thiệu Văn liêu chết bỏ về sau, về mặt kinh hoàng.” Người đâu!”

Sợ tánh mạng mình khó giữ được, hẳn nhanh chóng to muốn thị vệ đến đây cứu người.

“Đừng thét lên, những thị vệ của ngươi đã sớm ngã xuống.” Ngay từ lúc hẳn xông vào, đã đem toàn bộ người ngăn cản đánh ngã.” Bây giờ không ai có thể cứu ngươi, dám đụng nàng ngươi nhất định trả giá thật nhiều.”

Đoan Mộc Thần cực lạnh nói xong, vừa nhấc chân liền dùng sức đá Thẩm Thiệu Văn đến góc.

“A!” Thẩm Thiệu Văn không kịp đề phòng bị đụng vào tường, lực đạo mạnh mẽ làm hẳn phun ra ngụm máu.” Không nên. Tha ta. Ta còn chưa

đụng vào nàng.....”

“Thật không?” Doan Mộc Thần khiêu mi nhìn bộ dáng Thẩm Thiệu Văn sợ hãi, không muốn nghe hắn giải thích nữa, nhấc chân lên dùng sức hướng sinh mạng hắn đá đi.

“A –” Thẩm Thiệu Văn trừng lớn mắt, cực hạn đau đớn làm hắn bị thương hô lên, máu tươi từ hạ thể phun ra, hắn đau đến bất tỉnh đi.

Không muốn bỏ qua dễ dàng như vậy, đang muốn tiếp tục động tác, nhưng lúc này giường hẹp truyền đến rên rỉ thống khổ.

“Nóng quá..... Ta nóng quá.....” Cọ xát trên giường, Hường Tiểu Danh khó chịu than nhẹ, thanh âm mang theo thống khổ nức nở.” Thần..... cứu ta..... Ta thật khó chịu.....”

Nàng khóc ròng, da thịt màu mật ong nhiễm lên một tia ửng đỏ, chân nàng nhẹ cọ sát, chảy ra nước miếng làm ướt đệm giường phía dưới.

Doan Mộc Thần nhìn Thẩm Thiệu Văn một cái, quyết định tạm thời bỏ qua cho hắn, bước nhanh đến giường hẹp, đưa tay vỗ nhẹ mặt Hường Tiểu Danh.” Danh Nhi?”

“Ừ..... Thật thoải mái.....” Nhiệt độ cơ thể của hắn khiến cho nàng khát vọng, nhịn không được tiến lên ôm lấy hắn.” Muốn..... ta xin ngươi..... Ta nóng quá, thật khó chịu.....”

Nàng rên rỉ, giờ chân lên ôm hông của hắn, hoa huyết ẩm ướt dùng sức cọ xát bắp đùi của hắn để giải tỏa hơi nóng.

Dược hiệu ở trong cơ thể nàng hoàn toàn phát tác, làm cho nàng phân không rõ nam nhân trước mắt là ai, giờ phút này nàng chỉ muốn nhanh thoát khỏi ngọn lửa trong người.

Biết nàng giờ phút này hoàn toàn bị xuân dược điều khiển, Doan Mộc Thần nhú mắt lại, kéo chăn lên bao người nàng, đem nàng ôm ngang lên, bước ra khỏi cửa phòng.

Hắn sẽ yêu nàng! Bất quá không phải là ở chỗ này.

“Ừm a.....” Hường Tiểu Danh gục ở trên đệm, tóc đen xỏa xuống trên làn da mật, con ngươi sưng mù, thân thể mềm mại trần như nhộng hiện ra một lớp mồ hôi nhìn qua cực kỳ mê người.

“Ta nóng quá.....” Ham muốn hành hạ nàng, con ngươi bởi vì trĩ trệ không chiếm được thỏa mãn mà ướt át, hạ thân không chịu được cọ sát đệm chăn phía dưới, nhưng chỉ là càng tăng thêm ngứa ngáy làm cho nàng càng thấy khó chịu.

Doan Mộc Thần ngồi ở trên ghế, cầm lấy nước trà trên bàn từ từ uống, lãnh mâu lẳng lẳng nhìn người ở trên giường khóc ròng, biết rõ nàng bị dược hiệu gây vò khó chịu nhưng hắn vẫn không đụng nàng.

Đây là trừng phạt hắn dành cho nàng!

Hắn ôm nàng rời khỏi Minh Thiên Sơn trang, trước mắt bao người ôm nàng tiến vào khách điểm, còn nói với tiểu nhị muốn một phòng hảo hạng, ở trước mặt mọi người ôm nàng vào phòng.

Cho nên hiện tại chuyện hắn và nàng ở trong thành Cảnh Dương nhất định truyền rất náo nhiệt.

Cô nam quả nữ cùng ở một phòng, mà nàng lại bị chăn bao lấy, dính sát vào người hắn, giữa hai người phát sinh chuyện gì đoán cũng đoán được.

Mà hắn chính là cố ý làm như vậy.

Hắn biết nàng vẫn không muốn cùng hắn nhắc lên quan hệ, cho dù mỗi đêm đều ở dưới người hắn uyển chuyển yêu kiều, nhưng vừa ra bên ngoài nàng liền làm bộ không quen hắn nhìn thấy hắn sẽ tức giận.

Dĩ vãng hắn luôn dung túng nàng, theo nàng nháo không được tự nhiên, cũng hưởng niềm vui trêu chọc nàng, nhưng bây giờ hắn không muốn như vậy!

Cho nên biết rõ nàng không muốn cho người khác biết hắn có quan hệ với nàng, nhưng hắn cố ý ở trước mặt công chúng ôm nàng vào khách điểm, tin tưởng không cần nửa ngày, chuyện này sẽ truyền khắp cả Cảnh Dương thành.

Nàng không muốn chuyện phát sinh, hôm nay hắn cố ý để nó phát sinh.

Đây là trừng phạt của hắn cũng là muốn cho người Cảnh Dương thành biết, nàng Hường Tiểu Danh thuộc về hắn Doan Mộc Thần, ngoại trừ hắn ra không ai có thể đụng nàng!

“Hu.....” Không biết ý nghĩ của hắn, cũng không biết bên ngoài đã sớm nổi lên sóng to gió lớn, lúc này Hường Tiểu Danh chỉ vì dục vọng trên người không tiêu mất mà thống khổ.

Nóng bỏng dục hỏa còn đang hành hạ nàng, làm cho nàng nhịn không được khóc ròng thành tiếng, bàn tay nhỏ bé nhịn không được xoa ngực của mình, chà xát nắm lấy nụ hoa đã sớm cứng rắn, cố gắng vuốt ve mình, muốn giải khát khao dục hỏa trên người.

Nhưng không được, hơi nóng khuếch tán toàn thân, giữa đùi đã sớm một mảnh tràn lan, lông tơ mềm mại bị xài dịch làm cho ẩm ướt, hiện ra thủy quang âm mị.

Nàng chịu không nổi đưa tay đi tới ngoài hoa huyết, ngón tay đẩy ra bôi thịt ướt đầm, đưa ngón tay vào khe huyết, liếm nhục bích non mịn.

Nhưng không đủ, nàng muốn càng nhiều càng nhiều.....

Thờ khê một hơi, nàng vừa thăm dò thêm một ngón tay, hai ngón tay thật sâu thăm dò vào chỗ sâu, tìm tới bên trong nhụy hoa, vừa chạm đến điểm nhạy cảm, nước miếng tràn ra càng nhiều, cũng làm cho nàng đi theo bật ra một tiếng than nhẹ.

“Hu.....” Nàng cắn môi thống khổ khóc, chịu không nổi dục hòa hành hạ.

“Rất thống khổ sao?” Nhìn nàng hồi lâu, đem tất cả đáng về nàng tự vuốt ve mình thu vào đáy mắt con người lạnh lẽo đượ bao phủ dục vọng, ngay cả phía dưới cũng đau đớn, điên cuồng muốn phát tiết.

Nhưng hắn vẫn không đụng nàng, cho dù dục vọng phía dưới sưng đến khó nhịn, hắn vẫn chịu đựng không dễ dàng thỏa mãn nàng.

Hắn còn chưa nguôi giận, sao có thể dễ dàng làm nàng thỏa mãn?

Nghe được thanh âm nam nhân, Hường Tiểu Danh mở ra con ngươi ngập nước, khăn cầu nhìn hắn.” Muốn ta xin ngươi.....”

Nàng chịu không nổi bò xuống giường, từ từ đi đến trước mặt hắn, vú nhỏ no đủ theo động tác của nàng mà sáng ngời ra, trong huyết mềm cũng tràn ra chất lỏng khi nàng nhúc nhích, một giọt một giọt thấm ướt mặt đất.

“Yêu nàng thế nào? Như vậy phải không?” Hắn vươn tay dùng lực bắt lấy một bên ngực, thô lỗ vuốt ve nhũ thịt, neho mắt nhìn dấu vết trên làn da mặt không thuộc về hắn, lòng đỏ kị cùng với lửa giận đồng thời thiêu đốt.

“A!” Hắn thô lỗ làm cho nàng cảm thấy một tia đau đớn, nhưng hơn nửa là kích thích, thần trí mơ màng đã sớm không cách nào suy tư, chỉ có thể dựa vào động tác bản năng.” Dùng sức một chút! Bên kia cũng muốn.....”

Nàng nắm tay hắn, để tay của hắn nắm một bên ngực khác, nàng nghiêng người về phía trước để hắn dùng lực xoa.

Nàng phóng túng kích thích hắn, như nàng mong muốn hai tay đang xoa bóp nhũ thịt, ôm trọn trong lòng bàn tay tạo thành bất đồng hình dáng, lưu lại thô lỗ vết trảo.

Nhưng không đủ, dấu hôn trên đó làm hắn thấy chói mắt.

Bàn tay to kéo mạnh một cái, hắn để cho nàng giạng chân ở trên chân hắn, bàn tay to đem một bên vú nhỏ dùng sức bóp lên, để nụ hoa xông ra, hắn đi theo há mồm ngậm lấy.

“Ừm a.....” Không để ý hắn thô lỗ, Hường Tiểu Danh ngược lại chủ động phối hợp động tác của hắn, hoa huyết ẩm ướt cách đáy quần chống đỡ dục hỏa thô cứng, làm cho nàng toàn thân một trận tê dại.

Nàng nhịn không được bắt đầu luật động, để hoa huyết cách y phục dùng sức đụng chạm lấy vật cứng rắn kia, cái miệng nhỏ nhắn không nén được bật ra âm thanh mê người, chảy ra chất lỏng thấm ướt y phục.

Dùng sức mút lấy nhũ thịt trắng mịn, lưỡi dây dưa phát ra chắc chắn, nhất nhất xóa đi dấu vết nam nhân trước đó lưu lại.

Mà tư thế cô phóng đảng để lửa nóng dưới bụng trướng đau, hận không thể dùng sức vùi vào trong cơ thể nàng, hưởng thụ khoái cảm bị nàng bao quanh.

“Như vậy sao..... muốn ta như vậy không?” Liếm láp nụ hoa tròn mịn, răng hắn dùng sức kéo ra gặm cắn, lưu lại dấu vết của hắn.

“A.....” Đau đớn để cho nàng ngẩng đầu lên, lại không tự chủ được đem nụ hoa của mình đưa sâu vào trong miệng hắn, còn dùng sức động thất lưng chạm vào lửa nóng của hắn.

Nhưng mà không đủ, như vậy không thể thỏa mãn nàng.

Quay đầu ra, nàng chịu không nổi kéo đai lưng của hắn ra, thô lỗ cởi quần của hắn xuống, nhìn nhiệt thiết thô to nhảy ra, nàng nhịn không được liếm môi.

Bàn tay nhỏ cầm phái nam xanh tím, nàng khẩn cấp nâng lên thất lưng, để hoa huyết đã sớm ướt đầm nhắm ngay vật to lớn, muốn một cái tiến vào.

“Không được!” Đoan Mộc Thần tàn nhẫn cự tuyệt nàng, đưa tay đẩy nàng ra.

“Đừng mà.....” Nàng khóc kháng nghị, chân thon dài ôm chặt lấy hông của hắn như không muốn rời đi, “Ta muốn..... xin ngươi đi vào.....”

Hoa huyết dùng sức cọ xát lấy bắp đùi của hắn, cầu xin hắn không nên hành hạ nàng.

“Không được! Còn chưa đủ.” hấn nheo lại mắt không để ý nàng cầu khẩn, ngăn lại thân thể của nàng, để cho nàng ngồi chồm hổm ở trước người, cái miệng nhỏ nhắn thì hướng về phía nhiệt thiết cứng rắn.

Con người u ám, hấn khàn giọng ra lệnh.” Trước liền rút nó!”

“Không,.....” Hường Tiểu Danh khóc lắc đầu, nàng rất ngứa rất khó chịu, khát vọng to lớn của hấn tiến vào nhưng hấn vẫn hành hạ nàng.

“Khóc cũng vô dụng, làm theo lời của ta, ta sẽ cho nàng.” Ngón tay nắm cầm nàng, cứng ngắc đối với thống khổ của nàng làm như không thấy, hấn khàn giọng nói. “Chiếu theo mệnh lệnh của ta làm, trước tiên đem tay chuyển qua hoa huyết của nàng.”

Hấn trầm giọng nói thấy nàng vẫn bất động, lông mày tuấn tú chau lên.” Không nghe lời của ta, vậy coi như xong.” Hấn đứng dậy làm bộ muốn đi.

“Không!” Thấy hấn muốn đi Hường Tiểu Danh vội vàng kéo thân thể hấn, không dám cãi mệnh lệnh của hấn, bàn tay nhỏ bé nhanh lên chuyển qua ngoài hoa huyết, xoa huyết mềm, để ngón tay cùng lòng bàn tay nhiễm chất lỏng.

“Đúng! Chính là như vậy.” hài lòng nàng nghe lời, nhìn bối thịt non nớt đã sớm sung huyết, bộ dáng ướt đầm dề, để hấn biết được nàng bây giờ khát khao đến cỡ nào.

“Lại dùng tay của nàng chuẩn bị xoa nó.” Bàn tay to chiếm lấy một bên ngực, hấn vừa dùng lực nhào nặn vừa trầm giọng ra lệnh.

Dựa theo mệnh lệnh của hấn, bàn tay dính xài dịch cảm nóng bỏng to lớn, cúi xuống khuấy động, để dục vọng của hấn dính vào chất lỏng trên tay hiện ra một tia thủy quang.

“Lại dùng miệng nhỏ của nàng ngâm nó.” Hường thụ nàng khuấy động, dục vọng trong lòng bàn tay càng trường to vài phần.

Không dám kháng lệnh của hấn, cho dù dục hỏa đã sớm làm cho thân thể nàng không chịu nổi, nàng vẫn hàng phục cúi đầu, mở ra cái miệng nhỏ nhắn, chậm rãi ngâm lấy nhiệt thiết.

“Sóng oa nhi, dùng môi và lưỡi của nàng ra sức mút để cho ta hài lòng, ta liền thỏa mãn nàng.” Cái miệng nhỏ nhắn ướt át làm thân thể Đoan Mộc Thần căng thẳng không tự chủ được, bàn tay to dùng sức siết chặt một bên ngực trong lòng bàn tay.

“Ừm,.....” Trước ngực truyền tới đau đớn làm cho nàng hừ nhẹ, mùi vị trong miệng cũng theo kích thích nàng, không để cho nàng tự chủ làm theo lời hấn.

Đầu lưỡi từ từ triển nở to và dài trong miệng, lúc lên lúc xuống đong đưa, khó khăn phun ra nuốt vào lửa nóng quá mức khổng lồ.

Mà tay nàng cũng đi theo trong miệng phun ra nuốt vào đùa bốn hai khóa tiểu cầu, ngón tay không được ma thặng gây, thỉnh thoảng dùng cái miệng nhỏ nhắn mút lấy nhay cảm cầu thể.

“Ừm,.....” Nhìn cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phun ra nuốt vào to lớn của hấn, thị giác kích thích làm hấn nhịn không được ngừng thở, tim đập cũng đập gia tốc, con mắt không chuyển nhìn tư thái phóng túng kia.

Hơn nữa huyết mềm của nàng theo động tác nàng mút dường như kích thích nàng, xài dịch không ngừng tràn ra tràn ngập mùi thơm.

Hường Tiểu Danh hít thở cũng đi theo dồn dập, mà đầu lưỡi vẫn không buông lỏng, môi đi theo đùa bốn dục vọng nam tính, thậm chí phát ra thanh âm phóng túng.

Đầu lưỡi trơn mịn từ thấp tới cao không ngừng liếm láp to lớn mút lấy đỉnh nhạy cảm đã có phản ứng.

Vật to dài đỏ tím không chỉ dính xài dịch sáng bóng của nàng, thậm chí còn nhiễm nước miếng ngọt ngào trong cái miệng nhỏ nhắn, hình dạng sáng trong.

“Ừm,..... Thật giỏi,.....” Đoan Mộc Thần hừ nhẹ, cũng chịu không nổi nữa kéo Hường Tiểu Danh, thô lỗ đem nàng chống đỡ trên bàn.

Hấn dùng đầu gối đẩy bấp đùi trắng mịn ra, đem chân của nàng tạo thành tư thế vô cùng phóng túng, để khe huyền tron mịn hiện ra ngay trước mắt.

“Thật là một tiểu oa nhi, đã vậy còn quá ẩm ướt,.....” Hấn nheo mắt nhìn huyết mềm đã sớm một mảnh lây lị, hoa huyết bị lỏng to vẩy quanh không chảy ra ái dịch, bối thịt hiện ướt át sáng bóng.

“Ừm,.....” Hường Tiểu Danh khẽ liếm môi, con người sương mù nhìn thấy hấn, cái miệng nhỏ nhắn bật ra lời cầu khẩn.” Đi vào a,.....”

“Đi vào?” Đoan Mộc Thần tà nịnh vén lên lông mày tuấn tú, ngón tay khẽ nhẹ da lông cao cấp mềm mại, để ngón tay dính dịch ẩm ướt.” Ý nàng là như vậy sao?”

Hấn dùng lực cầm ba ngón tay vào, thô lỗ đẩy bối thịt ẩm ướt ra, hung hăng chen vào huyết mềm chắc trát,.....

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chương 6

“A a.....” Đột nhiên tiến vào làm Hường Tiểu Danh tiem hô lên tiếng, huyết mềm ướt nhẹp bị hành động hấn kéo căng,vách tường hoa nhạy cảm đã sớm bị kích thích không thôi.

Loại khoái cảm tê dại làm hoa kính trong nháy mắt co rút nhanh,hút thật chặt ngón tay của hấn.

“Hút được chắc như vậy, thoải mái như vậy sao?” Đoan Mộc Thần gian tà hỏi,cong ngón tay lên,lấy ngón tay thô ráp nhẹ ma sát vách tường hoa non nớt.

“Ừm a..... Thoải mái..... Ta còn muốn.....” Hường Tiểu Danh lắc mông,bàn tay nhỏ bé bắt được Đoan Mộc Thần,hy vọng hấn động đây không nên hành hạ nàng .

“Còn muốn? Là như vậy phải không?” Đoan Mộc Thần tà tứ hỏi , ngón tay tìm được tiểu hoa hạch bên trong, dùng sức xoay đùa bỡn.

Thình thoảng hấn có cố ý vuốt lên vách tường non nớt,bao quanh càng nhiều chất lỏng,làm bàn tay hấn cũng biến thành một mảnh ẩm ướt.

Hường Tiểu Danh đã sớm nói không nên lời chỉ có thể cắn môi để âm thanh rên rỉ không bật ra,hồ hấp cũng dồn dập theo,dùng đạo nhạy cảm bị hấn trêu đùa không ngừng co rút lại.

Nhìn nàng quỵn rũ bàn tay to dùng sức nắm lấy một bên ngực,đưa đẩy nhũ thịt trơn mịn,thô lỗ vuốt ve. Mà ngón tay trong hoa huyết cũng không dừng lại trêu chọc đến xài hạch biến thành đỏ tươi mới hài lòng buông ra, ngón tay không ngừng đánh phá huyết mềm.

Thô lỗ của hấn mang đến một chút đau đớn,nhưng bị được hiệu không chế nàng sớm không cảm giác được đau đớn,ngược lại cảm thấy những thứ đau đớn này mang đến khoái cảm dễ chịu,hóa giải lửa nóng trong cơ thể nàng.

“Ừm..... Không đủ..... dùng lực thêm một chút.....” Nàng khó nhịn khẩn cầu , con ngươi ướt át nhìn thẳng vào hấn, cầu xin hấn dùng sức đùa bỡn nàng.

“Sóng oa nhi, ba ngón tay còn chưa đủ sao?” Nheo lại mắt,ngón tay động đây càng thêm nhanh, nước bọt trong tay làm hấn không kịp trở ngại suông sã huyết mềm, đánh phá ra càng nhiều xài dịch, tám trái bàn phía dưới cũng thấm ướt một mảng lớn.

“Ừ..... Không đủ.....” liếm môi, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng hiện đầy tình dục,bên tai truyền đến tiếng vang ngón tay hấn ra vào,nhưng không đủ, nàng muốn càng nhiều,hy vọng lấp đầy.

Dục hỏa thiêu đốt nàng, nàng không hài lòng chỉ có ngón tay đùa bỡn, nàng biết chỉ có nhiệt thiết dưới bụng hấn là vũ khí duy nhất có thể thỏa mãn nàng.

“Cho ta đi.....” Không chịu nổi tư thế bị động,nàng dùng sức đẩy hấn ra,để hấn ngồi ở trên ghế, mồ hôi ẩm ướt thân thể mềm mại nàng nhanh chóng giăng chân ngồi trên người hấn.

Đoan Mộc Thần khiêu mi,cũng không phản kháng, hấn muốn nhìn nàng bị được liệu không chế có thể phóng túng đến mức nào.

Khi hấn nhìn soi mói thì bàn tay nhỏ kia đã cầm lấy nhiệt huyết, nâng người để hoa huyết nhắm ngay to lớn, nàng đi theo chậm chậm ngồi xuống.....

“Ừm.....” Cắn môi dưới, lửa nóng trong tay thúc đẩy về phía trước.

Bởi vì có luyện võ, mật huyết trơn mịn nhỏ nhắn xinh xắn vốn chặt khít,cho dù lúc này đã sớm ẩm ướt không chịu nổi, nhưng hấn quá lớn nhất thời làm nàng không cách nào tiến vào toàn bộ.

“Ấm ướt như vậy..... nhưng vẫn không vào được sao!” Giọng của hấn khàn khàn, nhiệt thiết vừa bị thúc đẩy hấn thiếu chút nữa bạo phát đi ra.

Sớm biết dùng đạo của nàng so với người thường chắc trát hơn,mỗi lần tiến vào hoa kính nhỏ nhắn đều bao vây hấn .

Khoái cảm bị hút lấy cũng khiến cho hấn không thể khống chế mình, dùng sức đâm vào trong hoa huyết, hưởng thụ khoái cảm vây quanh.

“Ừm a.....” Chậm rãi hành hạ làm cho nàng chịu không nổi hừ nhẹ bĩu môi một cái,không muốn từ từ nữa, nàng ngược lại kiên quyết dùng sức hạ thấp xuống, để nhiệt thiết ngay ngắn không có vào.

“A!” Không ngờ tới nàng làm như vậy, Đoan Mộc Thần sững sốt nhưng bị thật chặt bao vây cảm giác quá thoải mái làm hấn cũng đi theo bật ra một tiếng ngâm khẽ.

Mà nàng cũng không dừng lại động tác,bàn tay nhỏ bé chế trụ vai hấn, bắt đầu di động trên dưới,khuấy động thô to trong huyết mềm.

Nheo mắt hưởng thụ nàng khuấy động, bàn tay to cũng bắt lấy một bên ngực, theo nàng khuấy động dùng sức xoa nắn, kéo nụ hoa cao nhọn ra, đưa đẩy vào nhũ thịt.

“A!” Nàng Ngẩng đầu lên, uốn cong người đem bộ ngực đưa vào trong tay hắn, không ngừng động eo thon, phun ra nuốt vào to lớn nóng bỏng.

Xài dịch theo di động của nàng không ngừng chảy ra, làm bụng dưới hai người một mảnh thấp dính, ngay cả chỗ giao tiếp cũng là một mảnh ẩm ướt.

“Còn chưa đủ.....” Tay dùng sức nhào nặn nhũ thịt chen chúc trong tay, hắn cúi đầu ngậm một nụ hoa đứng thẳng, hưng phấn mút lấy, thắt lưng cũng đi theo dùng sức đâm vào chỗ sâu xài hạch.

“A!” Hắn đột nhiên đâm vào đối lấy nàng nhẹ la, ngón tay bấu chặt vào vai hắn lưu lại nhè nhẹ vết máu, xài dịch tiết càng nhiều hơn.

Trên vai truyền tới đau đớn làm hắn chau lại lông mày, trong miệng mút nụ hoa càng chắc hơn, thỉnh thoảng dùng răng nhẹ gặm, nụ hoa một mảnh đỏ bồng lóe lên nước quang dâm mị.

Rất nhỏ đau đớn từ nụ hoa truyền tới toàn thân, nàng run rẩy vách tường non truyền đến từng đợt co giật, làm cho nàng theo bản năng khuấy động nhanh hơn.

“A..... Nhanh..... thật tê dại nha.....” Vút đầu, da thịt màu mật ong nhàn nhạt nhuộm ửng đỏ rất là mê người.

Biết nàng nhanh đạt cao trào, ngón tay của hắn cũng đi theo đến huyết mềm, kéo nhẹ bôi thịt ẩm ướt sung đỏ, tiếp theo đưa thêm một ngón tay vào, đâm vào bên ngoài vách tường non.

“A..... Dừng.....” Hắn kích thích nàng, dùng đạo co rút càng nhanh hơn, một trận khoái cảm mãnh liệt làm cho nàng toàn thân run rẩy.

Ngay khi nàng đạt đến đỉnh, hắn lại đột nhiên ôm lấy nàng, tàn nhẫn rút nhiệt thiết trong hoa huyết ra! Thiếu to lớn lấp đầy, đầy đủ hương vị ngọt ngào không kịp trở ngại chảy ra, theo chân dài chảy xuống.....

“A! Không nên.....” Đoàn Mộc Thần đột nhiên thối lui làm Hường Tiểu Danh cảm thấy trống rỗng, vách tường hoa không ngừng co rút lại, chưa thỏa mãn trước đã bị đẩy ra làm cho nàng cảm thấy được ngứa ngáy khó nhịn.

“Dừng nóng vội, ta sẽ thỏa mãn nàng.” Đoàn Mộc Thần đặt Hường Tiểu Danh ở trên bàn, để cho nàng đưa lưng về phía hắn, đẩy mái tóc ẩm ướt trên lưng ra, hắn nhẹ gặm lên da mật mềm mại, lưu lại nhỏ vụn ẩm ướt.

“Ừm..... Cho ta..... Đi vào nha.....” Nàng chủ động mở bắp đùi ra, quay đầu nhìn, thanh âm mềm nhũn mang theo một tia nức nở cầu khẩn hắn.

Hắn khẽ liếm lấy môi nàng, mút lấy môi dưới đầy dề, ngón tay ướt đầy dịch nhẹ vỗ về biện thịt ẩm ướt.

“Ừm.....” Hắn khẽ liếm trên đầu nàng, để cho nàng nhìn không được lộ ra phần lưỡi, nhiệt tình mút đầu lưỡi của hắn, hai đầu lưỡi ẩm ướt quấn quanh lẫn nhau, vẽ ra chỉ bạc dâm mị.

Mà nhiệt thiết đã sớm sung huyết từ phía sau dùng sức xâm nhập huyết mềm ẩm ướt, đánh phá vào chỗ sâu nhất, chống đỡ chỗ mềm mại kia.

“A a.....” Tiến vào quá mức mạnh mẽ làm vách tường hoa nhạy cảm co rút lại, trong nháy mắt nhanh thấm ra nhiều xài dịch, nàng tiem hô một tiếng đạt đến đỉnh.

“Như vậy đã đến a.....” Liếm phần lưỡi, bàn tay to đi theo nắm một bên vú nhỏ, dùng lực ôm trọn nhũ thịt.

“Nhưng còn chưa được, ta còn chưa tới!” Hắn tà khí nói hưởng thụ khoái cảm nàng vậy chắc, từng đợt co quắp không ngừng đưa đẩy nhiệt thiết, mang đến một luồng sóng thư sướng.

“ừ a.....” Miên nhũ bị người dùng sức xoa bóp, ngay cả nụ hoa vênh lên cũng bị dùng sức kéo ra, kích thích lý trí chưa thanh tỉnh, chỉ có thể phập phồng theo động tác hắn.

“Nàng nhất định cũng muốn, có đúng hay không?” Vừa nói bàn tay to cũng dùng sức nắm lấy miên nhũ, hắn động thắt lưng đâm vào.

“A.....” Hường Tiểu Danh nhìn không được thấp giọng kêu lên, vẫn còn bị vây trong cao trào hoa huyết nhạy cảm mỗi lần bị dùng sức ra vào, nàng không tự chủ phối hợp với động tác của hắn.

“Yêu thích ta động như vậy không? Hửm?” Hắn nghiêng người cột nhũ hỏi, hơn nữa nhẹ xoay nhiệt thiết, để vật to và dài liếm vách tường non.

“Ừm a..... Thích.....” Gương mặt hiện ra đỏ ửng, nàng không ngừng thờ dốc.

Bàn tay nhỏ bé níu chặt lấy tấm trải bàn, toàn thân nàng căng thẳng, hoa dịch theo động tác của hắn tràn ra, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng phát ra rên rĩ.

“Thích nhiều không?”

“A ừ..... Ngươi khiến cho người ta thật thoải mái.....” Nhẹ xoay đầu, theo mỗi lần va chạm vú mềm cũng đi theo ma sát tấm trái bàn.

Non nót nụ hoa ma sát nhẹ vãi vóc, đi theo hấn tiến vào tiết tấu đang nắm trong tay nàng run rẩy, làm cho nàng chỉ có thể theo hấn nhảy múa, nhả ra đám lãng chính là lời nói.

“A..... Quá sâu..... A!” Cấn môi dưới,hấn giống như muốn đem nàng phá hư, từng cái đâm vào cũng cố ý tiến vào chỗ sâu nhất.

Từng đợt nhức môi làm cho nàng chịu không nổi xâm nhập của hấn, bắt đầu cầu xin tha thứ.” Nhẹ, nhẹ một chút..... xin ngươi.....”Nàng nhú mày lắm bầm xin tha, tấm trái bàn trong tay sớm bị nàng nặn thành một khối.

“Nhẹ một chút?” Đoan Mộc Thần khiêu mi, như nàng mong muốn tốc độ chậm xuống” Như vậy phải không?”

Nhiệt thiết sung huyết vô cùng thông thả kéo ra đưa vào ,mồ hôi trên người hấn rơi xuống người nàng, mập mờ hỗn hợp thành nhất thể.

“ừ.....” Không còn sâu nữa, nhưng nàng chẳng những không cảm thấy vui sướng ngược lại cảm thấy càng khó chịu.

“Không nên.....” Thật khó chịu!

“Nàng không phải muốn chậm một chút sao? Ta làm không đúng theo lời nàng sao sao?” Hấn lắc lắc cái mông, để nhiệt thiết nhẹ cọ.

“Không..... Rất ngứa.....” Ngứa ngứa làm cho nàng càng cảm thấy thống khổ, cũng theo động đưa thắt lưng muốn hấn nhanh một chút.

“Ngứa?” Hấn lặp lại lời nàng, gương mặt tà nịnh.” Vậy nàng muốn như thế nào? Nàng nói đi! Muốn ta nhanh hay chậm?”

“Ồ.....” Nàng cũng không rõ bản thân muốn như thế nào, chỉ khó chịu lắc đầu.

“Không nói?” Cấn răng chịu đựng ý định chạy nước rút, hấn khàn giọng nói:” Không nói, vậy ta đi đây.”

Vừa nó hấn vừa rút lui thân thể, đem nhiệt thiết rút ra một chút.

“Đừng.....đừng rút!” Nghe được hấn muốn đi,nàng khẩn trương,huyết mềm dùng sức hút càng chắc hơn.

“Ừm.....” Khoái cảm bị mút lấy làm hấn phát ra một tiếng than nhẹ,” Tiểu dâm ô này, hút ta chặt như vậy là muốn như thế nào? Nói đi!”

“Chớ..... dùng sức..... Người ta cảm thấy rất ngứa..... Nếu ngươi dùng sức.....” Nàng khẽ nắc ,lắc mông, nàng khát vọng hấn động mạnh liệt xô xuyên qua nàng.

“Dùng sức như thế nào?” Nhưng Đoan Mộc Thần vẫn không buông tha nàng,muốn nàng nói ra lời dâm đẳng.

“Ừm..... Chơi ta..... xin ngươi vào.....”

Bị dục vọng khổng chế Hường Tiểu Danh đã sớm không biết mình nói cái gì,nàng lúc này chỉ muốn hóa giải dục hỏa trong người.

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Chương 7

Không muốn yếu thế

Nhưng không khỏi mềm yếu

Muốn độc chiếm tất cả dụ dăng của nàng.....

Quá chua quá đau đó.....

Hường Tiểu Danh chậm rãi mở ra mí mắt chua xót,đầu óc vẫn còn mang theo một chút choáng váng,khẽ nhúc nhích hạ thân,một cảm giác như mỗi truyền khắp toàn thân.

“Đau quá.....” Đầu lông mày thật chặt vắt lên, nàng nhịn không được than nhẹ lên tiếng, lại phát hiện cổ họng khô rát giọng bị khan.

Hơn nữa chân vừa động,cảm giác một dòng chất lỏng dính tron chậm rãi chảy ra, chỗ kín cũng đau đến không chịu được.....

Nàng cúi đầu nhìn về phía giữa hai chân, chỉ thấy búi thịt trơn mịn màu đỏ sẫm không chịu nổi, động một chút tự truyền đến đau đớn thấu xương, mà theo bắp đùi mở, một cổ trắng dịch chậm rãi tràn ra.....

Nàng trừng lớn mắt, lập tức nhớ tới chuyện xảy ra lúc trước — nàng trúng xuân dược, sau đó.....

Nàng không nhớ rõ chỉ nhớ rõ Thẩm Thiệu Văn kia sắc mặt thật tàn ác, nàng có cầu cứu, nàng có phản kháng, nhưng cuối cùng.....

Nàng hoàn toàn không có ấn tượng, chỉ có thân thể chua xót đau đớn và trắng dịch chảy ra nói cho nàng biết sự thật.....

Khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng tái nhợt, toàn thân cũng run rẩy không ngừng.

“Không.....” Nàng thật sự bị tên khốn khiếp Thẩm Thiệu Văn kia.....” không thể nào.....”

Vành mắt Hường Tiểu Danh đỏ lên, nàng không tin nhưng sự thật bày ở trước mắt, chất lỏng trong cơ thể.....

“Tĩnh rồi?” Đoàn Mộc Thần đẩy cửa ra, thấy bộ dáng Hường Tiểu Danh sững sờ hân hê khiêu mi.

“Đoàn Mộc Thần?” Vừa nhìn thấy hắn, nước mắt liền không cách nào khắc chế rơi xuống, không cách nào suy nghĩ sâu xa hắn tại sao ở chỗ này, nàng chỉ muốn khóc, không muốn nhìn hắn.

“Khóc cái gì?” Đoàn Mộc Thần khép cửa lại, vừa nhìn thấy nước mắt của nàng tuấn lỏng mày lập tức nhấn lại, bước nhanh đến giường hẹp.” không có gì tại sao khóc?”

Hắn chưa từng nhìn thấy nàng khóc, hơn nữa ở trước mặt hắn nàng luôn quật cường không chịu rơi lệ, lần đầu thấy nàng rơi nước mắt làm hắn có chút luống cuống.

“Hu.....” Vừa đụng đến hắn, Hường Tiểu Danh không chút nghĩ ngợi dùng lực ôm lấy hắn.” Ta, ta bị Thẩm Thiệu Văn bỏ thuốc, sau đó.....” bị tên khốn khiếp kia.....

Đoàn Mộc Thần ôm Hường Tiểu Danh, vừa nghe xong lời của nàng hắn lập tức cười.” Sau đó nàng được ta cứu.” Hắn cũng không muốn trêu chọc nàng, nhanh chóng cắt đứt lời nàng.

“Cái gì?!” Hường Tiểu Danh ngẩn người, ngẩng đầu ngây ngốc nhìn hắn, cái miệng nhỏ nhắn kinh ngạc hé mở trên mặt vẫn mang theo nước mắt, bộ dáng ngây ngốc thoát nhìn vô cùng đáng yêu.

Đoàn Mộc Thần nhin không được cúi đầu khẽ liếm cánh môi bị hắn hôn đến sưng đỏ, thấp giọng nói:” Ta nhân lúc chưa xảy ra chuyện gì, liền cứu nàng ra ngoài.”

“Cho nên.....”

“Cho nên dấu vết trên người nàng là do ta làm, ngay cả cái này.....” Ngón tay đi tới ngoài cửa huyệt, nhẹ thấm lấy một tia trắng dịch, tà khí công bố đáp án.” Cũng là của ta.”

Lời của hắn làm cho nàng từ từ mở to mắt, nước mắt cũng không rơi nữa, cả người vẫn ngây ngốc.

Thấy nàng ngốc hơn ban nãy, Đoàn Mộc Thần không khỏi cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười.” Sớm đã nói nàng cách xa Thẩm Thiệu Văn một chút, Không nghe lời bây giờ hối hận sao? Ngăn cản nàng còn lấy roi đánh ta, ta vốn giận đến không muốn quan tâm nàng, nếu không phải không an tâm.....”

Hắn nhớ kỹ như vậy nàng cũng không cảm thấy ghét, nhin không được giương cao khóe môi, áy náy đưa tay vuốt ve vết thương trên má hắn.

“Thật xin lỗi, có phải rất đau hay không?” Con người ứng đồ nàng áy náy nhìn hắn, tuyệt không giống như bá đạo như bình thường.

Đoàn Mộc Thần thấy thế khiêu mi. Sáu năm qua lần đầu tiên thấy bộ dáng nàng dịu dàng như vậy làm hắn có chút kinh ngạc, cũng có chút không quen.

“Lần đầu tiên thấy nàng ngoan như vậy, thế nào? Thật bị Thẩm Thiệu Văn lừa dối?” Bắt tay nàng, hắn hôn nhẹ,” Yên tâm, ta đã phế hắn.”

Không chỉ như vậy hắn vừa mới đi ra ngoài, chính là truyền đạt mệnh lệnh muốn Minh Thiên Sơn trang không tồn tại nữa, cũng muốn Thẩm Thiệu Văn vĩnh viễn biến mất ở Cảnh Dương thành.

Dám đụng nữ nhân của hắn thì phải trả giá thật nhiều!

Hường Tiểu Danh yên lặng nhìn Đoàn Mộc Thần, thấy cử chỉ dịu dàng kia nổi sợ bất an trong lòng dần dần ổn định lại, rũ mắt xuống nàng nhỏ giọng nói:” Ta không phải cố ý muốn đánh đả thương người, ta chỉ do nhất thời tức giận mới không khống chế được mình, cùng Thẩm Thiệu Văn ra ngoài cũng là vì giận người.....”

Lần đầu tiên nàng giải thích với hắn, con người nâng lên dò xét hắn một cái, thấy hắn ngạc nhiên nhìn nàng, nàng nhanh mở to mắt, cảm thấy lúng túng khó xử.” Nói chung, tóm lại, cảm ơn người cứu ta!” Nàng nói lung tung khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ lên.

“Nào có, ít nhất tối hôm qua ta cũng hưởng thụ được rồi.” Hấn ngả ngón nghiêng về phía nàng, ở bên tai nàng nhẹ thổi hơi nóng, mập mờ nói.

“Bị trúng thuốc nàng mạnh khỏe nhiệt tình, cầu xin ta muốn nàng, còn nói lời phóng đảng rất đáng yêu, bắt kẻ làm với nàng bao nhiêu lần nàng đều không thỏa mãn, vẫn cầu xin ta muốn nàng, hại ta thiếu chút nữa bị nàng ép khô.”

Lời của hấn làm khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng, trong đầu mơ hồ hiện lên một số hình ảnh phóng túng,

“Đù rồi! Đừng nói nữa!” Nàng dùng sức đẩy hấn ra, thẹn quá thành giận gào thét.” Nói cho người biết! Người tốt nhất đem chuyện tối ngày hôm qua quên đi, đó là chuyện ngoài ý muốn.”

Đột nhiên nàng phát hiện có chỗ không đúng, nghi ngờ nhìn bốn phía.” Đây là đâu?”

“Khách điểm.” Thấy nàng cuối cùng phát hiện, Đoan Mộc Thần câu khôi một nụ cười đắc ý âm hiểm.

Hướng Tiểu Danh trừng to mắt, thanh âm khẽ run.” Khách điểm cái gì?”

“Là khách điểm lớn nhất trong Cảnh Dương thành chúng ta.” Hấn rất thích trả lời vấn đề của nàng.

Nhưng Hướng Tiểu Danh thiếu chút nữa té xỉu, thanh âm run rẩy hơn.” Người. Người làm sao đi vào khách điểm này?”

“Ôm nàng đi qua mọi người vào.”

“Cho nên.”

“Cho nên có ít nhất hơn mười người nhìn thấy hai người chúng ta vào phòng, hơn nữa bây giờ cả thành đều biết chuyện của chúng ta.”

Hướng Tiểu Danh ngán ngán hít mạnh một hơi, thấy gương mặt tuấn mỹ cười, thật giống như tất cả đều nằm trong kế hoạch của hấn, nàng lập tức hiểu.

“Đoan Mộc Thần, người cố ý!” Lại dám trước mặt mọi người ôm nàng vào khách điểm, đây chẳng phải nói rõ cho mọi người biết quan hệ của bọn họ.

“Đúng! Ta cố ý đấy.” Đoan Mộc Thần gật đầu, rất rộng rãi thừa nhận.

“Người.” Hướng Tiểu Danh đưa tay chỉ hấn tức giận tới mức phát run, cảm tạ trong lòng mắt sạch ngược lại bị lửa giận thay thế.” Người lại dám.”

Xong! Xong! Bảo nàng làm sao làm người?

“Ta tại sao không dám?” Không nhìn lửa giận của nàng, ngón tay ngả ngón sờ lên môi dưới, tàn bạo hôn nàng.

“Ừm!” Hấn còn dám hôn nàng?

Hướng Tiểu Danh giận giữ giãy dụa, nhưng vừa động toàn thân liền đau muốn chết, làm cho nàng chỉ có thể bị khóa ở trong ngực của hấn, yếu ớt chấp nhận nụ hôn của hấn.

Đầu lưỡi Linh hoạt bá đạo bắt lấy phần lưỡi, không chút dịu dàng dùng sức triển mót, quấy nước miếng thơm ngọt trong cái miệng nhỏ nhắn. Kích hôn làm cho nàng không kịp nuốt bọt xuống dịch trong suốt theo khoe miệng chảy xuống.

Hồi lâu cho đến khi hai người thở không nổi, hấn mới buông ra môi nàng ra, liếm đi nướ bọt tuyệt hảo bên khoe môi, khàn giọng nói:” Danh Nhi của ta, chọc giận ta, nàng cho rằng ta có đơn giản bỏ qua cho nàng mà không cho nàng một chút trừng phạt không?”

Theo nàng chơi sáu năm cũng đủ rồi, sự chịu đựng của hấn đã đến cực điểm.

.....

Quả nhiên mới ngăn ngừa một ngày, chuyện Hướng Tiểu Danh và Đoan Mộc Thần truyền sôi sùng sục trong thành Cảnh Dương, các loại phiên bản đều có.

Mà không quản phiên bản nào, mọi người trong thành đều biết nàng y phục không ngay ngắn ra vào khách điểm với Đoan Mộc Thần, còn ở trong phòng suốt một ngày.

Cô nam quả nữ ở chung một phòng, xảy ra chuyện gì đoán cũng đoán được.

Hơn nữa nghe người ở phòng cách vách nói, đêm đó thật chấn động tiếng nữ nhân rên rỉ truyền tới cách vách, điều này làm cho Hướng Tiểu Danh khó xử muốn chết. Thật là mất thể diện cực kỳ!

Vừa ra cửa nhà, thì là chỉ trở làm cho nàng chịu không được, dứt khoát đem mình khóa ở trong phòng, không ra ngoài!

Vừa ra cửa phòng, thì phụ thân khóc la ầm ĩ muốn chết!

“Đoan Mộc Thần, ta hận ngươi chết đi được!” Hường Tiểu Danh giận đến ở trong phòng rộng to, liên tục dậm chân, hận không giết được hần!

Đều do hần hại thanh danh cả đời nàng mất hết! Đâu với hần sáu năm cuối cùng lại rơi vào loại kết cục này, hơn nữa người nào cũng đứng ở bên hần, đều cho rằng nàng khi dễ hần!

Thối lắm! Rõ ràng là nàng bị hần khi dễ sáu năm, hết lần này tới lần khác không ai biết, mỗi người đều bị vô đáng vô tội kia đánh lừa, bởi vì nàng mới là ác bá là người xấu!

“Đoan Mộc Thần! Đều là ngươi hại ta!” Thét chói tai!

“Danh Nhi, thanh âm của con cả phủ cũng nghe thấy được.” Lưu Ngọc Mai đẩy cửa phòng ra, bưng súp nhân sâm đi vào trong phòng.

“Di Mai!” Vừa nhìn thấy Lưu Ngọc Mai, mặt Hường Tiểu Danh lập tức vo thành một nắm, lấy súp nhân sâm trên tay bỏ lên trên bàn, khá hơn nữa là không ủy khuất ôm nàng khóc lóc kể lể.

“Đều do Đoan Mộc Thần! Rõ ràng là hần chiếm tiện nghi con, hết lần này tới lần khác mọi người trong thành đều khen ngợi hần đây rốt cuộc là chuyện gì!”

Nói cái gì hần có gan có thể thuận phục cọp mẹ; Còn nói cái gì hần là trừ hại cho nam nhân! Mà các nữ nhân thì nói nàng quyến rũ hần, lập kế cường bức hần.

Tại..... tại sao không có người cảm thấy nàng đáng thương?

“Được rồi! Được rồi! Di Mai biết con cả ngày không ăn, giờ chỉ có súp nhân sâm chút nữa đi gọi người đưa chén cháo nhỏ đến đây.” Lưu Ngọc Mai vỗ vỗ tay Hường Tiểu Danh nhẹ giọng dụ dỗ.

“Không muốn! Con ăn không vô!” Tức cũng tức no rồi!

Thấy Hường Tiểu Danh nổi lên tính tình, Lưu Ngọc Mai không khỏi cười.

“Di Mai, con đang phiền chết đi còn cười con!” Nhìn chăm chăm di Mai, Hường Tiểu Danh ủy khuất nói. “Đừng nói với con, di cũng đứng bên phe Đoan Mộc Thần kia!”

“Ta không có đứng ở bên hần, bất quá hai người các ngươi xảy ra chuyện gì không cần di Mai nói một mình con cũng rất rõ!” Dịu dàng nhìn Hường Tiểu Danh, Lưu Ngọc Mai ôn nhu nói.

“Vậy thì thế nào!” Đối mặt sự dịu dàng của di Mai, chỉ có thể ngoan ngoãn nghe nàng nói chuyện.

“Vậy thì thế nào?” Thấy vẻ mặt nàng như không có chuyện gì, Lưu Ngọc Mai nhẹ nói. “Chuyện như vậy chỉ có vợ chồng mới có thể làm, nếu đã xảy ra dĩ nhiên phải thành thân.....”

“Thành thân?” Hường Tiểu Danh trừng to mắt nhảy dựng lên. “Con không muốn! Con chết cũng không muốn gả cho Đoan Mộc Thần!”

“Tại sao?”

“Bởi vì.....” Hường Tiểu Danh há mồm nhìn di Mai, nàng lại nói không ra nguyên nhân, nói quanh co một hồi lâu nàng mới mở miệng. “Bởi vì con ghét hần!”

“Ghét hần tại sao xảy ra chuyện này với hần?” Lưu Ngọc Mai lại hỏi.

“Đó là bởi vì con bị bỏ thuốc.....”

“Con xác định chỉ có bỏ thuốc lần này không?” Không để cho Hường Tiểu Danh nói hết lời, Lưu Ngọc Mai lại hỏi nét mặt dịu dàng khi hỏi mang theo một tia khôn khéo.

Hường Tiểu Danh sừng sốt, nhìn thần sắc khôn khéo của Di Mai, “Di Mai.....”

“Ta từ nhỏ nhìn con đến lớn, chuyện của con ta làm sao không biết? Trước kia không nói để tùy các con làm nhưng bây giờ không giống như vậy, mọi người trong thành đã biết rồi, không thể không xử lý.”

Đối với chuyện Hường Tiểu Danh và Đoan Mộc Thần, Lưu Ngọc Mai đã sớm đoán ra nhưng trước đó nàng mở một con mắt nhắm một con mắt để hai đứa nhỏ này tự mình xử lý, nhưng bây giờ biến thành như vậy nàng không ra mặt cũng không được.

Di Mai biết hết chuyện của nàng và Đoan Mộc Thần rồi, Hường Tiểu Danh không được tự nhiên đỏ mặt, ấp úng cúi đầu.

Thấy con bé như vậy, Lưu Ngọc Mai không khỏi dùng giọng dịu dàng.” Danh Nhi, con tại sao ghét Đoan Mộc Thần như vậy?”

“Bởi vì hắn rất đáng ghét! Hắn vừa xuất hiện liền đoạt danh tiếng của con, con cái gì cũng thua hắn, hơn nữa chỉ cần vừa nhìn thấy hắn cả người con đều khó chịu, có loại cảm giác rất kỳ quái, con không thích.”

“Cảm giác gì?” Lưu Ngọc Mai nhướn mày nhẹ hỏi.

Hương Tiểu Danh nghiêng đầu, rất buồn rầu nhớ,” Con không biết, chỉ cần con đến gần hắn tim sẽ đập rất nhanh, hắn tùy tiện nói một câu cũng đủ để cho con giận đến giờ chân, nhiều khi cũng làm con vui bất quá tức giận tương đối nhiều hơn. Dù sao chỉ cần ở chung một chỗ với hắn, con liền có trở nên rất kỳ quái, nhất định là hắn quá đáng ghét con mới có thể trở nên kỳ quái như thế.”

Nói xong lời cuối cùng nàng ra kết luận. Đúng! Nàng nhất định là rất ghét hắn, mới có thể kỳ quái như thế!

Một người có thể làm cho nàng ghét sáu năm!

Nghe lời của Hương Tiểu Danh, Lưu Ngọc Mai không khỏi mỉm cười.” Danh Nhi ơi! Con có nghĩ tới hay không, nếu con ghét hắn như vậy tại sao còn để cho hắn đụng con?”

Lời của dì Mai làm cho Hương Tiểu Danh sững sờ.

“Dì Mai hỏi con, nếu có một người rất đáng ghét đụng con, chỉ nói đụng tay thôi, vậy con sẽ làm như thế nào?”

“Chặt tay của hắn!” Không chút nghĩ ngợi Hương Tiểu Danh lập tức trả lời.

“Đoan Mộc Thần không chỉ đụng tay của con, còn đụng nhiều những nơi khác, nhưng con sao không phản đối hắn?” Lưu Ngọc Mai lại hỏi.

“Đó là bởi vì.”

Bởi vì sao? Hương Tiểu Danh cau mày nàng cũng không hiểu, đang lúc suy tư ngoài cửa truyền đến thanh âm Hương Tiểu Giương.

“Lão Đại! Lão Đại! Người Đoan Mộc Gia đến cửa ạm hỏi!”

“Mẹ kiếp khốn kiếp kia! Đoan Mộc lão đầu, người lớn mặt còn dám tới cửa!” Vừa nhìn thấy cừu địch tới cửa, Hương Bá Thiên giận đến thiếu chút nữa cầm lấy đại đao chém người, hơn nữa nhìn thấy Đoan Mộc Thần phía sau hỏa khí càng lớn.

“Đoan Mộc tiểu tử! Người khá lắm! Chiếm tiện nghi của con gái ta còn dám tới, rõ ràng là muốn chết!” Hắn nâng lên đại đao muốn chém tới.

“Phụ thân, người tới là khách, nếu phụ thân đã thương một cọng lông tơ của khách dì Mai sẽ tức giận.” Hương Tiểu Tử đứng ở một bên lạnh lạnh nói một câu.

Hương Bá Thiên ngơ ngác nhìn bước, đại đao chém người cũng dừng ở giữa không trung.

“Hừ! Hương lão đầu! Người cho rằng ta thích vào đây sao?” Đoan Mộc Nghĩa Hành lạnh lùng khề hừ, không giống với Hương Bá Thiên hắn là phái tao nhã, hai đầu lông mày lộ ra vẻ lịch lãm.” Ta cho người biết, ta hôm nay là đi lên cửa ạm hỏi, không phải là tới cãi nhau !”

Nhìn cừu địch Đoan Mộc Nghĩa Hành cũng tức giận.

“ ạm hỏi?” Hương Bá Thiên lớn giọng hơn.” Buồn cười! Người dựa vào cái gì tới ạm hỏi? Người cho là con của người xứng đôi với nữ nhi của ta không?”

“Hương lão đầu, con ta là nơi nào không xứng với cạp mẹ nhà của người!? Nếu không phải bây giờ trong thành mưa gió nổi lên, ông cho là con gái của ông có thể gả cho con ta? Hmm! Chỉ sợ có cả đời cũng không gả ra được!” Đoan Mộc Nghĩa Hành xuy hừ.

“Người nói cái gì?” Hương Bá Thiên giận đến giờ chân,” Lão tử chính là không muốn! Danh Nhi nhà ta cho dù không lấy chồng cũng không gả cho tiểu tử kia !”

Đoan Mộc Nghĩa Hành trợn mắt, đang muốn đáp lời thì Đoan Mộc Thần nhanh đến ngăn cản.” Cha, chúng ta là khách, chớ ăm ĩ với người ta.”

“Khách nào?” Vừa nhìn thấy Đoan Mộc Thần nói chuyện, Hương Bá Thiên càng tức hơn.” Cút cho ta! Ta hướng Bá Thiên mới không tiếp loại khách này, người đâu! Tiền khách cho ta.”

“Tỷ phu, thái độ đối đãi khách như thế không tốt?” Còn chưa tới cửa đã nghe đến âm thanh ồn ào, Lưu Ngọc Mai không khỏi lắc đầu.

Vừa nghe đến thanh âm Lưu Ngọc Mai, Hương Bá Thiên lập tức im miệng.” Ta nào có? Rõ ràng chính là người Đoan Mộc Gia đến đập phá.”

“Tiểu Mai, mấy ngày không thấy nàng đẹp hơn rất nhiều.” vừa thấy được Lưu Ngọc Mai, nhàn tình Đoan Mộc Nghĩa Hành sáng lên, lập tức nghênh đón.

“Ồ ơ o! Cái gì Tiểu Mai? Làm gì thân thiết như vậy!” Hường Bá Thiên tức giận ngăn cản hai người, nhìn chăm chăm Đoàn Mộc Nghĩa Hành.

“Mai Nhi, cách loại người này xa một chút, người bên bọn họ không có một người tốt. Danh Nhi, con ra ngoài rồi?” Quay đầu thấy nữ nhi, vành mắt Hường Bá Thiên lập tức đỏ.” Danh Nhi, con yên tâm, cha nhất định sẽ làm chủ cho con chém Đoàn Mộc tiểu tử kia!”

Vừa nói vừa tàn bạo trừng mắt nhìn Đoàn Mộc Thần một cái, về mặt Đoàn Mộc Thần vô tội, vừa nhìn thấy Hường Tiểu Danh liền không nghiêm túc trừng mắt nhìn nàng.

Vừa nhìn thấy Đoàn Mộc Thần, sắc mặt Hường Tiểu Danh sẽ không tốt.” Người tới đây làm gì?” Không biết xấu hổ còn dám tới cửa.

“Ta” Đoàn Mộc Thần mở miệng, mới nói được hai chữ đã bị cha mình cắt đứt.

“Chúng ta là tới găm hỏi, sinh lễ muốn bao nhiêu, đặt ngày rồi cho hai người đưa trẻ thành thân.” Đoàn Mộc Nghĩa Hành kính tự nói.

Hường Tiểu Danh nhìn không được cau mày, nàng còn tưởng rằng Hường Tiểu Dương nói giỡn, không nghĩ tới người Đoàn Mộc Gia thật đúng là tới cầu hôn.

Nhìn về phía Đoàn Mộc Thần thấy hấn nẩy giờ vẫn cười, nhưng nàng xem không hiểu hấn đang suy nghĩ gì, đầu lông mày nhất thời vất cang chắc hơn .

“Đoàn mộc lão đầu, ông tới cầu hôn thì chúng ta phải gả nữ nhi sao? Nghĩ cũng đừng nghĩ!” Hường Bá Thiên gào thét.

“Hừ! Chuyện cũng nháo thành như vậy, ông cho rằng Thần Nhi nhà ta muốn lấy vợ sao? Nếu không phải bắt đắc dĩ cũng sẽ không tới cửa, nói cho ông biết, chúng ta chịu cưới Hường Tiểu Danh là phúc phận của nhà họ Hường các người!” Đoàn Mộc Nghĩa Hành cũng không khách khí trả lời.

Lời này không chỉ hướng Bá Thiên nghe tức giận, mà ngay cả Hường Tiểu Danh nghe được cũng đầy bụng lửa, tính tình bướng bỉnh kiêu ngạo cũng đi theo lên.

Nói gì vậy? Nàng Hường Tiểu Danh có cần Đoàn Mộc Thần bố thí lấy nàng không?

Buồn cười! Nàng không thèm! Ai muốn gả cho hấn? Nàng tình nguyện gả heo gả cẩu cũng không gả cho hấn!

Nhếch môi, kiên cường phải mở miệng, Đoàn Mộc Thần đứng ở một bên mở miệng nói chuyện đầu tiên.

“Cha, con chưa nói muốn lấy Hường tiểu thư nha!”

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 8

Hấn nói gì?

Hường Tiểu Danh trừng lớn mắt sững sờ nhìn chăm chăm Đoàn Mộc Thần, không thể tin những gì mình nghe được.

“Đoàn mộc tiểu tử! Con mẹ nó có dám lặp lại lần nữa!” Hường Bá Thiên rống to, giận đến mặt đỏ rần.

“Thần Nhi, con vừa mới nói gì?” Mà ngay cả Đoàn Mộc Nghĩa Hành cũng cau mày theo, chất vấn hỏi con.

Đổi mặt mọi người nhìn chăm chú, Đoàn Mộc Thần vẫn cười nhàn nhàn, nhẹ liếc Hường Tiểu Danh một cái, hấn nhàn nhạt nói lại một lần.” Ta nói, ta căn bản không có ý định lấy Hường đại cô nương.”

Lời giống vậy lại lặp lại một lần, mà Hường Tiểu Danh cũng xác định mình không có nghe lầm, thoáng chốc lửa giận hừng hực nóng lên.

Bọn ta còn chưa mở miệng nói không lấy chồng, tên khốn kiếp này dám mở miệng trước nàng? Đùa sao! Hấn cho là nàng muốn lấy hấn à!

Nói không ra lời trong lòng là gì, rõ ràng rất giận rất giận, rồi lại cảm thấy rất buồn bực, làm cho cả người nàng cực kỳ khó chịu.

“Thần Nhi, con tại sao nói như vậy? Ta vừa mới muốn vào cửa găm hỏi, con cũng không nên phản đối!” Đoàn Mộc Nghĩa Hành không đồng ý nhìn con, cãi nhau ầm ĩ với Hường lão đầu đó là chuyện riêng, danh tiếng nữ nhi nhà người ta cũng rất quan trọng.

“Cha nhưng mà con cũng không còn đồng ý!” về mặt Đoàn Mộc Thần vô tội.” Hơn nữa, con nghĩ Hường cô nương cũng không có ý định gả cho con?”

Vừa nói hấn vừa nhướng mày nhìn về phía Hường Tiểu Danh.

“Đúng vậy! Ai muốn gả cho người? Ta Hường Tiểu Danh tình nguyện gả cho bất luận kẻ nào, cũng không muốn gả cho tên khốn kiếp này!” Hường Tiểu Danh nắm tay thành quyền kiêu căng ngẩng đầu lên nhìn.

Nghe lời nàng nói Đoàn Mộc Thần cũng không tức giận, ngược lại là nét mặt thờ phào nhẹ nhõm. “Xem đi! Người ta cũng không muốn gả cho ta, chúng ta cũng đừng có miễn cưỡng người khác, hơn nữa người con chân chính muốn lấy là cô nương khác.”

“Đoàn mộc tiểu tử! Con mẹ nó người nói gì vậy? Người chiếm tiện nghi Danh Nhi nhà ta còn dám ở nhà ta nói lời như thế!” Hường Bá Thiên nghe không nổi nữa, giận đến giờ tay lên muốn lấy đại đao phải chém người.

“Tỷ phụ, bình tĩnh một chút.” Lưu Ngọc Mai ngưng nghiêm mặt đưa tay ngăn cản Hường Bá Thiên, quay đầu nhìn về phía Đoàn Mộc Thần. “Đoàn Mộc Thần, lời cháu vừa nói là sự thật sao?”

Đoàn Mộc Thần tươi cười, cũng không để ý lời của mình dấy lên chiến hỏa, cười đến vô cùng tuấn mỹ. “Di Mai, ta nói chính là lời thật, ta đúng là không muốn lấy Hường cô nương, mà muốn lấy người khác.”

“Người muốn lấy ai?” Hường Tiểu Danh mím môi nhìn không được xen vào, cố gắng cắt đứt lửa giận nhưng ngăn không được thân thể giận đến phát run.

“Lấy vợ? Nếu muốn lấy dĩ nhiên phải chọn người người dịu dàng hiền thực, loại như Hường cô nương không thích hợp tiêu chuẩn của con.” Nói xong Đoàn Mộc Thần không khỏi lắc đầu.

“Thần Nhi, con làm sao nói như vậy!” Đoàn Mộc Nghĩa Hành nhìn không được cau mày nhẹ mắng.

“Cha, lời con nói là sự thật!” Đoàn Mộc Thần nhàn nhạt nhìn Hường Tiểu Danh một cái, lại nói: “Hơn nữa người con chân chính muốn kết hôn không phải Hường cô nương mà là Nhã Ngâm.”

“Nhã Ngâm?” Nghe tên đó Đoàn Mộc Nghĩa Hành lập tức cau mày. “Con không phải từ trước đến giờ đều chăm sóc nàng như muội muội sao?”

“Dạ không sai, có thể trải qua chung đụng mấy ngày nay, con phát hiện nàng là một cô nương tốt, làm cho con muốn lấy cô ta ấy về nhà.” Đoàn Mộc Thần mỉm cười, không nhìn về phía người nhà đôi sắc mặt.

“Nhưng mà.” Đoàn Mộc Nghĩa Hành nhìn Hường Tiểu Danh một cái, lại nhìn sang người nhà một cái, “Nhưng mà nàng cũng là khuê nữ nhà người ta.”

“Đủ rồi!” Hường Tiểu Danh không muốn nghe tiếp nữa. “Cút! Người cút cho ta!”

Nàng nhìn chăm chăm Đoàn Mộc Thần, giận đến đôi rống to với hắn.

“Ta cho người biết! Người muốn lấy ai cũng không liên quan tới ta, có thể xin rời khỏi nơi này, đây là nhà ta, nếu thảo luận hôn sự xin trở về nhà của người đi!”

Nàng chịu đủ rồi! Không muốn nghe hắn nói những lời này nữa, không muốn nghe hắn nói muốn lấy người khác chứ không lấy nàng.

Nàng vốn không muốn gả cho hắn! Hắn dựa vào cái gì không vừa ý nàng? Là do hắn tới quấy rối nàng?

Bây giờ dựa vào cái gì nói với nàng những lời này? Nếu không thích nàng hắn tại sao cứ tới trêu chọc nàng?

Hơn nữa cũng là hắn cố ý đem chuyện khuếch đại lớn như vậy, làm cho cả thành biết hai người bọn họ có quan hệ.

Rõ ràng tất cả đều là hắn tạo thành nhưng bây giờ hắn lại nói những lời này, thật giống như muốn đẩy nàng ra rất xa, thật giống như giữa hai người không có quan hệ gì.

Hắn cho là nàng muốn cùng hắn nhắc lên quan hệ sao? Nàng Hường Tiểu Danh mới không thích hắn!

Một chút cũng không thích!

“Cút!” Hường Tiểu Danh giận đến xông lên trước, dùng sức đẩy Đoàn Mộc Thần. “Cút xa nhà ta! Người cút cho ta!”

Nàng không muốn nhìn thấy hắn!

“Đúng! toàn bộ Đoàn Mộc Gia các người cút cho lão tử! Mẹ kiếp, Danh Nhi nhà ta mới không muốn con người! Người đâu! Tiễn khách cho ta!” Hường Bá Thiên cũng giận đến giờ chân.

Không để mình khiến mọi người xôn xao, Đoàn Mộc Thần cúi đầu nhìn người đẩy đánh hắn, “Thế nào? Nàng không muốn ta lấy người khác sao?”

Lời của hắn làm cho nàng sững sờ, nàng cắn môi quật cường ngẩng đầu nhìn hắn. “Chuyện người muốn lấy ai không liên quan đến ta, dù sao chuyện giữa ta và người vốn cái gì cũng không phải!” Nàng không hiểu hắn, cũng rất ghét hắn.

Đối với hần ngoại trừ chán ghét ra nàng cảm giác gì cũng không có!

Đúng! Không có cái gì!

Lời của nàng làm mắt hần nheo lại, lửa giận chợt lóe lên.” Cái gì cũng không phải, quan hệ của chúng ta đối với nàng mà nói chỉ có như vậy?” Hần hỏi, giọng trầm nhẹ mang theo một tia nguy hiểm.

“Không sai!” Tinh bướng bỉnh của nàng quay trở về đáp lại rất rõ ràng.

“Rất tốt.” Đoan Mộc Thần khẽ cười, mâu quang lạnh lùng.” Xem ra không lập gia đình là nàng mới đúng, bất quá ta sẽ đưa thiệp cho nàng, hy vọng nàng có thể tới tham gia tiệc cưới.”

Lời này kích thích Hường Tiểu Danh, làm cho nàng giận đến thét to.” Cút! Ngươi cút cho ta!”

.....

Đêm vô cùng thâm trầm, mờ hồ lộ ra một tia không khí căng thẳng.

Nhất là Hường Tiểu Danh chỗ ở viện, càng không có người dám bước vào một bước.

Bên trong cộp mẹ đang huyệt hần, không ai không biết điều đi quấy rầy.

Tất cả mọi người rất có chung nhận thức cách nơi này thật xa để tránh bị ảnh hưởng trở thành đối tượng trút giận, đó chính là gặp vận xui.

“A! Đoan Mộc Thần! Ngươi đi chết—” Tiếng rống giận dữ lần thứ vô số từ trong viện truyền ra, vang vọng cả Hường phủ.

Mọi người nghe được cũng chỉ có thể gãi gãi đầu, đắp chăn làm như không nghe thấy.

“Đi chết đi! Đi chết đi! Đi chết đi.....” Hường Tiểu Danh giận đến đem vật sở hữu trong phòng toàn bộ đập nát, đập đến trong phòng không còn đồ để đập, đứng thờ hồn hèn ở trong phòng ngẩn đầu rống to.

Qua hồi lâu, mắng mệt mỏi nàng mới vô lực ngồi dưới đất chán nản cúi đầu.

Bốn phía tất cả đều là đồ bị nàng đập hư, một gian phòng tốt không còn trọn vẹn, mà ngay cả trong lòng nàng cũng giống như thiếu cái gì, trống rỗng tìm không được nơi dựa vào.

Trong đầu tất cả đều là lời Đoan Mộc Thần nói hồi chiều.

Hần nói hần muốn lấy nữ nhân khác, không muốn lấy nàng.....

Hần nói hần thích loại cô nương dịu dàng hiền thực, chứ không phải loại như nàng.....

Nàng..... Nàng có chỗ nào không tốt làm hần không vừa ý như vậy?

Mà nàng rõ ràng cũng không muốn gả cho hần, nhưng vì sao nghe được những lời kia lại tức giận, lòng cũng đi theo rất buồn bực, đau quá đau quá.....

Giống như mất đi cái gì, bất kể giận la hét thế nào phát tiết thế nào, vẫn không thể tiêu trừ trống rỗng trong lòng, ngược lại cảm giác lòng mình càng lúc càng vô ích tựa như hải cẩu trên mặt đất, lòng của nàng phảng phất cũng tan tành thành mảnh nhỏ.

Tại sao phải như vậy?

Hường Tiểu Danh cắn môi dưới mờ mịt hỏi mình, một đáp án miêu tả sinh động nhưng nàng liền dùng sức lắc đầu giả làm đã điều không dám đối mặt.

“Nàng chỉ là không cam lòng mà thôi.....” Không sai! Nàng chỉ vì những lời hần nói mà cảm thấy không cam lòng.

Rõ ràng là nàng mở miệng nói không lấy chồng trước, lại bị hần giành trước, nàng chẳng qua vì thế cho nên không cam lòng mà thôi.

Còn nữa lời của hần hạ thấp nàng, mới có thể làm cho nàng dẽ ý như vậy, tức giận như vậy, như vậy..... Không biết làm thế nào.

Còn nữa rất nhiều rất nhiều không cam lòng!

“Ngươi cho là ngươi là ai? Dựa vào cái gì đối với ta như vậy?” Hường Tiểu Danh cắn chặt môi tức giận lắm lắm, cố gắng nhịn xuống vọng động muốn khóc.

Còn nàng bây giờ giống như con vật nhỏ bị vứt bỏ, một mình liếm láp vết thương, xem ra rất đáng thương.

“Đều do ngươi! Hại ta bây giờ ngay cả cửa cũng không muốn ra!” Lời Đoan Mộc Thần nói xé chiều, sớm bị thêm nắm thêm muối truyền ở bên ngoài, mà

nàng cũng bị nói càng khó nghe hơn.

Chẳng những mất trinh tiết, còn không có người muốn lấy nàng, mỗi người đều nhìn nàng chê cười, mà đầu sỏ gây nên chính là hấn — Đao Mộc Thần!

“Đều là lỗi của ngươi! Đao Mộc Thần! Ta hận ngươi chết đi được!”

Càng nghĩ càng tức giận cũng càng không cam lòng, rõ ràng đều là lỗi của hấn, tất cả cũng là hấn tạo thành nhưng lại không ai trách hấn, hấn dựa vào vô tội thao túng tất cả mà nàng thì không cách nào phản kháng.

Dựa vào cái gì?! Hấn dựa vào việc gì làm như vậy? Hấn dựa vào cái gì bằng câu nói đầu tiên phủ quyết tất cả!

Cứ đi tìm người dìm hàng hiển thực của hấn! Nàng Hường Tiểu Danh không thích nhưng lại không cam lòng, không cam lòng bị người khác vứt bỏ, không cam lòng bị hấn nhục nhã.

Hường Tiểu Danh nắm chắc quyền ngẩng đầu trừng hướng cửa sổ. Đầu bên kia chính là chỗ ở Đao Mộc Gia.

Nàng đứng lên rút roi cửi tiết bên hông, hít sâu một cái, hung dữ nhìn chằm chằm phương hướng Đao Mộc Gia, tức giận cùng với không cam lòng nhanh chóng thiêu đốt.....

.....

Đêm sâu hơn.

Đao Mộc Thần mặc y phục trong màu trắng, tóc dài rơi lả tả sau vai, gương mặt tuấn mỹ không thay đổi, nhưng có thêm một tia không kềm chế được.

Lúc này hấn đang thản nhiên nằm ở trên ghế, trên tay cầm lấy quyển sách, chậm rãi nhìn nhưng suy nghĩ lại không đặt ở trên sách, khẽ nhếch khóe môi giống như đang chờ đợi cái gì.

Phút chốc một thanh âm rất nhỏ truyền vào trong tai, theo sau chính là bóng dáng sắc bén màu lửa đỏ.

Cuối cùng đã tới!

Môi mòng nhướn lên Đao Mộc Thần nhanh chóng nghiêng người, trường tiên hiện lên cuốn lấy quyển sách, hai bên tạo thành thế lôi kéo.

“Thật ly kỳ, đây là lần đầu tiên nàng tới phòng ta.” Đao Mộc Thần khiêu mi nét mặt giống như hơi ngạc nhiên, nửa cười nửa không nhìn nàng.

Nụ cười của hấn ở trong mắt Hường Tiểu Danh lại giống như đang cười nhạo nàng, làm cho nàng tức giận hơn dùng sức rút ra trường tiên, cổ tay xoay một cái, trường tiên thành lợi kiếm đâm về phía hấn.

“Đao Mộc Thần! Ngươi đi chết đi!” Hường Tiểu Danh rống giận, bóng dáng chợt lóe nhanh chóng đi tới trước mắt hấn.

“Hóa khí lớn như vậy, hóa ra là giận lời ta nói xé chiều?” Đao Mộc Thần biết rõ còn cố hỏi, thoải mái để Hường Tiểu Danh công kích.

Biết rõ lời của mình biết chọc giận nàng nhưng hấn đúng là cố ý muốn nàng giận, ai bảo nàng làm hấn không vui!

Còn nói gì trong lúc đó giữa nàng và hấn cái gì cũng không phải? Chẳng lẽ sáu năm qua đối với nàng mà nói không đáng kể chút nào sao?

Vậy hấn đối với nàng thì coi là gì? Chẳng lẽ cũng là cái gì cũng không phải?

Nghĩ tới đây một cỗ nóng đậm không vui liền dâng lên trong lòng.

Hấn không thể chịu đựng được nàng không để ý hấn, cho nên hấn cố ý chọc giận nàng, chỉ cần nàng càng tức giận thì càng chứng minh nàng để ý hấn!

“Ngươi cho là ngươi là ai? Dựa vào cái gì để cho ta tức giận!” Hường Tiểu Danh gào thét về phía Đao Mộc Thần, thế công vẫn không có kém, ngược lại theo hấn né tránh trong lòng nàng tức hơn, trường tiên trên tay cũng càng sắc bén.

Roi vun tới, hấn liếc nàng một cái, thanh âm mang ý cười.” Không tức giận, vậy xin hỏi hành động của nàng bây giờ đại biểu cái gì?”

“Ta.....” Thân thể Hường Tiểu Danh cứng đờ, thế công nhất thời dừng lại.

“Hửm?” Đao Mộc Thần ở trong lòng nhẹ nhàng thở dài, không nói thêm gì chọc giận nàng, ngược lại vô cùng nghiêm túc nhìn nàng.” Danh Nhi, nàng đang ở đây tức cái gì?

“Giận lời xé chiều của ta? Hay là giận ta muốn lấy người khác?”

“Ta.....” Trên gương mặt tuấn mỹ vô cùng chăm chú, con ngươi đen sâu thăm nhìn nàng, nét mặt chuyên chú làm cho nàng có chút luống cuống.

Nàng nhanh mở to mắt tránh sang một bên không dám nhìn thẳng với hấn, nhưng lời của hấn lại làm cho nàng không tự chủ được nhớ đến —

Nàng tức cái gì?

Đương nhiên là giận lời xé chiều của hắn, còn việc hắn muốn lấy ai căn bản không mắc mớ tới nàng!

Nàng mới không cần hắn! Tuyệt không!

“Ta quản người muốn lấy ai làm gì! Chuyện đó căn bản không liên quan tới ta!” Đúng! Hắn muốn lấy nữ nhân nào cũng không liên quan đến nàng, nàng sẽ không để ý! Tuyệt không!

Lời của nàng làm hắn nheo lại mắt, cất giấu lửa giận dâng lên.” Đây là lời thật lòng của nàng?”

“Đương nhiên!” Hường Tiểu Danh mím môi quật cường trả lời.

“Nhìn ta! Nhìn thẳng về phía ta nói!” Đi đến bắt được nàng, hắn muốn nàng nhìn hắn không nên trốn tránh ánh mắt hắn.

Hường Tiểu Danh có chút bị hắn hù nhưng tự ái không cho mình yếu thế, nàng quật cường ngẩng đầu nhìn hắn từng câu từng chữ nói.

“Người muốn lấy ai cũng không liên quan ta, người cho rằng ta sẽ quan tâm sao? Ta mới không có! Tuyệt không có!” Giọng nàng vang lên có lực, vừa ý nhưng theo lời của mình mà dần dần co rút nhanh làm cho nàng cảm thấy một chút bức mình, thật không thoải mái.

Thấy nàng nói lời vô tình, nói xong còn kiêu ngạo, Đoan Mộc Thần im lặng.

Đẩy đưa với nàng sáu năm đổi lấy được cũng là những lời này, hắn đột nhiên cảm thấy thật buồn cười, thật sự rất buồn cười

“Vậy tới nay nàng tới là vì cái gì?” Hồi lâu hắn mới hỏi ra câu này.

“Đương nhiên là tới tìm người để hả giận, bởi vì người ta bây giờ trở nên thật thâm, mà kẻ đầu sỏ gây chuyện chính là người!” Nàng la hét nhưng thanh âm bởi vì sự hờ hững của hắn mà dần dần nhỏ đi.

Lạnh lùng giống như là thất vọng, hoặc như là khổ sở làm cho nàng có chút luống cuống, nhưng nàng bắt buộc mình không bị ảnh hưởng.

Nàng mơ hồ cảm giác mình nói sai nhưng kêu ngạo không cho nàng cúi đầu, nàng vì hắn mà khó chịu, hắn dựa vào cái gì sống khỏe?

Nếu hắn khó chịu nàng cũng như vậy không dễ chịu!

Đoan Mộc Thần nhìn Hường Tiểu Danh thật sâu, thật sâu thật sâu hỏi một câu.” Ta hỏi nàng, ta đối với nàng mà nói là cái gì?”

“Cái gì cũng không phải!” Hường Tiểu Danh mím môi tay nắm chặt chuỗi trường tiên, lạnh lùng nói ra câu này.

“Tốt! Rất tốt!” Đáp án trong dự liệu để Đoan Mộc Thần nhắm mắt lại,” Vô cùng tốt.”

Hắn che trán, cúi đầu cười.

Tiếng cười của hắn làm nàng thấy bất an, giương môi nhưng không thu lời vừa nói ra.

“Hay cho một câu cái gì cũng không phải.” Nếu như vậy hắn cần gì phải quý trọng nàng?

Một chút cũng không đáng giá!

Sáu năm qua một chút cũng không đáng giá!

“Nếu cái gì cũng không phải, vậy thì không cần quý trọng nàng.” hắn ngược mắt lạnh lẽo nhìn nàng, tức giận cũng không đè nén nữa bộc phát ra.

“Đoan Mộc Thần.”

Nàng cá kình, sáu năm qua để cho nàng hiểu rõ hắn, nàng biết giờ phút này hắn muốn làm cái gì.

“Người dám!” Nàng nhìn chằm chằm hắn, hừ trương thanh thế.

Đoan Mộc Thần lạnh lùng cười một tiếng.” Đừng quên là nàng tự đưa tới cửa, đây là phòng ta nàng cảm thấy ta có dám hay không?”

Nói xong không để cho nàng có cơ hội thoát đi, hắn nhanh chóng giữ lấy nàng.

Thật sự chọc giận hắn, nàng phải chuẩn bị tâm tư gánh chịu hậu quả!

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 9

“Buông!” Hường Tiểu Danh bị lửa giận Đao Mộc Thần hù dọa, nắm lấy trường tiên mượn lực dùng lực thoát khỏi kiềm chế của hắn.

Không nhìn roi đánh tới, bàn tay to của Đao Mộc Thần nhanh chóng cầm trường tiên, nhưng kinh đạo mãnh liệt làm bàn tay chảy ra tơ máu, từng giọt từng giọt nhỏ xuống đất.

“Ngươi!” Nhìn trên tay hắn đầy máu, Hường Tiểu Danh ngây ngẩn cả người theo bản năng buông ra lực đạo, bỏ trường tiên trên tay ra khản trương nhìn hắn.

Nhưng hắn vẫn hờ hững, “Thế nào? Không tiếp tục sao?” Buông roi ra, máu trên tay rơi xuống càng nhiều nhưng hắn không thèm quan tâm.

“Ngươi. máu.” Ngược lại là Hường Tiểu Danh nhìn không được muốn tiến lên nhưng hắn quá lạnh lùng làm cho nàng do dự.

Không để ý nhìn vết thương trên tay một lần, Đao Mộc Thần nhẹ nhàng liếm tơ máu trên tay, con ngươi đen liếc hướng nàng, “Thế nào? Nàng sẽ không quan tâm?”

Môi mông bởi vì nhiễm vết máu mà trở nên đỏ tươi, nổi bật lên khuôn mặt tuấn mỹ nhiều tà mị, lửa giận trong con ngươi đen rõ ràng như vậy, làm cho người ta thấy kinh hãi khiếp đảm.

“Ta.” Lần đầu tiên nhìn thấy hắn như vậy Hường Tiểu Danh hoảng loạn rồi.

Sáu năm này nàng không thể không chọc giận được hắn, chưa từng giống như bây giờ nét mặt lãnh tuyệt làm cho người ta tìm không được đầu mối, cũng làm cho nàng tâm hoảng ý loạn không biết làm sao.

“Tại sao không nói chuyện?” Hắn từ từ đi về phía nàng, con ngươi đen không rời nàng, “Nàng không phải nói giữa ta và nàng cái gì cũng không phải? Đã như vậy, vì sao dừng lại thế công?”

“Ta.” Hắn đi tới nàng lui về phía sau, lời của hắn làm cho nàng nhất thời không cách nào đáp lại chỉ có thể áp ứng.

Nguyên nhân dừng công kích hắn rất đơn giản, bởi vì hắn chảy máu, hắn bị thương, làm cho nàng không thể khốc lóc om sòm công kích hắn.

Nhìn hắn bị thương đau đớn lòng của nàng cũng co rút đau đớn theo tuyệt không tốt hơn hắn, nhưng nguyên nhân này nàng không cách nào nói ra miệng với hắn, nàng cảm thấy vừa ra khỏi miệng giống như là thừa nhận cái gì.

Làm cho nàng vô ý thức khước từ phản kháng, không muốn nhìn thẳng tâm ý chân chính của mình, nàng chỉ có thể trốn tránh tầm mắt của hắn, câu hỏi của hắn.

Thấy nàng muốn chạy, con ngươi đen lóe lên tức giận nhìn nàng, hắn trầm giọng nói: “Hường Tiểu Danh, nàng thật làm cho ta thất vọng.”

Lời của hắn làm cho nàng chấn động, mới giương con ngươi lên đã bị hắn bắt, cánh môi bị thô lỗ ngăn chặn.

“Ừm. Không.” Nàng muốn giãy dụa nhưng trốn không thoát sức lực của hắn, hơi thở mùi đàn hương từ miệng bị thô bạo gặm mút, chảy ra một chút tơ máu làm cho nàng nhú lại đầu lông mày.

“Đau.” Đẩy vào ngực hắn, nàng muốn quay mặt thoát đi tàn sát bừa bãi của hắn.

Nhưng tay của hắn nhưng dùng sức nắm lấy cằm nàng, ngón tay dùng lực một cái nàng đau đến mở cái miệng nhỏ nhắn, để đầu lưỡi của hắn tiến quân thần tốc.

Đầu lưỡi linh hoạt thô bạo quấy môi lưỡi của nàng, thỉnh thoảng dùng răng gặm làm rách miệng của nàng, tơ máu ở giữa răng môi hai người hòa với nước bọt tràn ra khỏi miệng.

“Ừm.” Nàng bị hắn cuồng bạo hù dọa, đau đớn và không thoải mái làm cho lông mày nàng nhíu chặt hơn, dùng sức đẩy hắn ra.

“Đừng mà. Đau.”

Phản kháng của nàng kích khởi hắn tàn bạo tâm, đầu lưỡi càn rỡ quấy lấy phần lưỡi, còn cố ý cắn.

“Hu hu.” Máu từ môi lưỡi hai người quần giao chảy ra.

Cho đến khi thở không nổi, hắn mới lạnh lùng buông cánh môi nàng ra, chỉ bạc đỏ ửng dính trên môi hai người, môi hai người cũng sưng đỏ không chịu.

nổi.

Hắn vừa rời đi Hường Tiểu Danh nhanh hít vào một ngụm lớn, cánh môi sớm bị tàn sát bừa bãi một mảnh đỏ bầm, môi dưới bị cắn thủng tơ máu.

“Đoan Mộc Thần, ngươi làm cái gì?” Nàng giận nhìn chăm chăm hắn lần đầu tiên bị thô bạo hôn như vậy, không cảm giác dịu dàng được chút nào, có chăng qua là kích cuồng đau đớn.

Đoan Mộc Thần lạnh lùng giương môi không nhìn lửa giận của nàng, bàn tay to dùng lực một cái đem hai tay của nàng đặt ở phía sau, để thân thể mềm mại nhô lên dán chặt lấy hắn.

“Muốn ta làm cái gì, nàng có nhìn ra chưa?” Hắn cười khê gương mặt rõ ràng tuấn mỹ nhưng tà ác đến làm cho người rung mình.

“Ngươi.” Bộ dáng khinh cuồng của hắn làm cho nàng ngẩn ra không khỏi sợ hãi.

“Trước đó dịu dàng với nàng là bởi vì nàng đáng giá, nhưng bây giờ.” Hắn nheo lại mắt lạnh lùng nhìn nàng, con ngươi đen không còn một tia nhu tình. “Ta phát hiện nàng tuyệt không đáng giá, còn thật sự chọc giận ta thì phải trả giá thật nhiều.”

Hắn cúi đầu nhẹ nói bên tai nàng, lời của hắn làm Hường Tiểu Danh khê run.

“Nữ nhân tự động đưa tới cửa, nàng cảm thấy ta sẽ dễ dàng thả nàng rời đi như vậy không?” Không quan tâm nàng sợ hãi run rẩy, giọng điệu của hắn mềm nhẹ nhưng mang theo một tia nồng đậm tàn khốc.

“Đừng mà! Buông!” Hường Tiểu Danh dùng sức đẩy hắn ra, xoay người muốn chạy trốn.

Nhưng tốc độ của hắn so với nàng nhanh hơn, dùng sức lấy trường tiên của nàng nhanh chóng cuốn lấy eo nàng, kéo nàng về trong lòng.

“Đoan Mộc Thần! Ngươi điên rồi?” Hường Tiểu Danh rống to, sức lực của hắn thật mạnh kéo eo của nàng đau quá, bình sinh lần đầu nàng chọc giận hắn mà thấy hối hận.

“Đúng!” Đoan Mộc Thần nhẹ cười. “Ta vì nàng mà điên rồi.”

Lời của hắn làm cho nàng ngẩn ra, dừng lại giây dựa.

“Nàng có thể gọi lớn tiếng thêm một chút, gọi tất cả mọi người tới thưởng thức bộ dáng phóng đảng của nàng, mà ta một chút cũng không để ý để cho người ta nhìn.”

Hắn nhìn nàng giọng nói mềm nhẹ nhưng Hường Tiểu Danh cũng rất cuộc không cảm giác được dịu dàng như lúc trước, bây giờ nàng chỉ cảm thấy sợ.

Cuồng si bị chọc giận phản công! Mà nàng chính là con mồi của hắn.

.....

“Đoan Mộc Thần! Ngươi mau buông!”

Hường Tiểu Danh ngồi chồm hổm ở trên giường gạch, hai tay bị trường tiên trói chặt giờ cao khỏi đầu, mà một đầu roi khác cột vào trên cột giường.

Trên người nàng y phục sớm bị xé nát roi vải đầy đất, trên thân thể mềm mại màu mật ong chỉ còn lại cái yếm màu anh đào và quần lót tuyết trắng che kín bộ vị trọng yếu.

Nàng bất an nhìn Đoan Mộc Thần hai tay giãy dựa, da thịt sớm bị sợi dây thô mài xướt thủng ra máu tươi theo cổ tay từ từ chảy xuống.

Đau đớn làm cho nàng nhàu lông mày, hắn ở sau lưng nàng, nàng nhìn không được về mặt hắn chỉ có thể cảm nhận được hơi thở mãnh liệt của hắn.

Điều này làm cho nàng toàn thân căng thẳng bất an.

“Đừng lãng phí khí lực, nàng biết ta sẽ không thả nàng ra.” Nhìn trên tơ máu cổ tay, con ngươi đen nhều lại mơ hồ lóe qua một tia đau lòng.

Nhưng hắn không để cho mình mềm lòng, ngược lại vô tình dùng sức xé đi quần lót màu trắng ở eo nàng, để khe mông mê người hiện ra trước mắt.

Tiếng xé rách Y phục làm cho nàng cả kinh, giãy dựa càng mạnh hơn.

“Đoan Mộc Thần! Ngươi muốn làm gì. A!” Nàng gào thét muốn quay đầu nhìn, nhưng một cổ xé rách lập tức từ chỗ kín hiện mở làm cho nàng thét lên tiếng.

Hắn đột nhiên tiến vào dừng đạo khô khốc, không có bất kỳ dễ chịu không có báo trước cắm vào hoa huyết, không chịu nổi hành hạ hoa huyết chắc chắn chảy ra máu tươi.

“Đừng mà. Đau quá.” Bàn tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, toàn thân nàng bởi vì đột nhiên đau đớn mà căng thẳng, hoa huyết cũng vì vậy kẹp

chắc hơn làm cho nàng đau đớn.

Không để ý nàng đau đớn, bàn tay to nắm lấy một bên hông thịt, hấn dùng sức kéo ra đưa vào, vò vết nhục bích căng đầy, tơ máu thấm ra càng nhiều không dễ chịu mà làm cho nàng cảm thấy đau thấu xương.

“Đau không?” Ép chặt thân thể nàng, hấn ở lỗ tai nàng nhẹ nói:” Nàng đã nói hai người chúng ta cái gì cũng không phải, vậy cần gì để nàng cảm thấy thoải mái? Chỉ cần phát tiết là đủ rồi.”

Thanh âm của hấn nhẹ nhàng, rất ôn nhu nhưng lại không có một tia tình cảm. Không khóc để hấn khó ra vào, không có dịch trơn làm nhiệt thiết bị xoắn càng chắc hơn, hấn cũng không dễ chịu.

Trận trừng phạt này, không chỉ nàng đau mà hấn cũng đau đớn không ít.

“Không.” Hường Tiểu Danh lắc đầu nhin không được khóc lên.

Nàng không muốn như vậy, thân thể hai người rõ ràng thân mật như vậy nhưng cảm giác lạnh như băng, nàng không cảm giác được ấm áp trước đó, chỉ cảm thấy lạnh quá lạnh quá.

Của hấn tiến vào không có bất cứ tia cảm tình nào, có chăng qua là tức giận lạnh lẽo.

Điều này làm cho nàng khó chịu, không chỉ thân thể đau lòng cũng không khỏi xé đau, nàng cũng nén không được nước mắt nước nở thành tiếng.

Nước mắt của nàng làm hấn cắn răng, cố ý làm như không thấy.

Nhiệt thiết dùng sức đưa đẩy mạnh mẽ trong hoa huyết, một lần lại một lần giày xéo nhụy hoa yếu ớt, to và dài liếm vách tường thịt, càn rỡ quấy đảo vào chỗ non mềm.

“Đừng. Đau quá.” Cắn chặt môi, đau đớn làm cho nàng xiết chặt chân mày, môi dưới sớm bị nàng cắn ra máu tươi.

Mà nước mắt trên mặt cũng không có giảm bớt, từng giọt từng giọt rơi xuống thấm ướt khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nhưng hoa huyết dần dần quen thô to của hấn từ từ chảy ra chất lỏng, theo hấn kéo ra đưa vào từng giọt từng giọt làm dịu thành thịt.

Nàng đã nhận ra, ngưng ngưng làm cho nàng nhắm mắt lại.

Tại sao như vậy? Nàng rõ ràng không nên không nên hoan ái khi không có tình cảm, nhưng lại không chế không được phản ứng tự nhiên của thân thể, hoa huyết co rút nhanh thừa nhận của hấn ra vào.

“Không phải không muốn sao? Vậy tại sao ướt?” Đoan Mộc Thần cười trào phúng, đưa tay dính một ít xài dịch để tới trước mắt nàng.” Nhìn thấy không? Đây là của nàng mà.”

Theo khe hở xài dịch trong suốt lộ ra một tơ máu, ở trong tay hấn quần quýt ra chỉ bạc đâm mị.

“Không!” Nàng không nhắm mắt lại không muốn nhìn, nhưng lại không ngăn cản được xài dịch chảy ra, theo hấn kéo ra đưa vào chậm rãi chảy ra, phát ra tiếng nước hưng phấn.

“Tiểu lẳng lơ, không phải không muốn sao? Tại sao ướt như vậy, chắc như vậy.” Hấn ở bên tai nàng vừa suồng sã nói vừa thô bạo ra vào không mang một tia tình cảm, chỉ lo đánh phá hoa huyết mềm mại.

“Hu. Đừng bảo là.” Lời tục tĩu đã thương tự ái của nàng, nàng nghẹn ngào cảm thấy hấn lúc này trở nên thật xa lạ, không còn là Đoan Mộc Thần nàng biết.

Người mà nàng quen sẽ không đã thương nàng như vậy!

“Người bỏ đi. Ta không nhớ người. Ta không nên.” Nàng không nên chọc giận Đoan Mộc Thần, nàng không nên!

Nàng dùng sức khóc lóc gào thét, hoa huyết bởi vì kích động mà chắc hơn thật sâu mút lấy vật to lớn, cọ sát làm cho thân thể hai người nổi lên một tia xôn xao.

“Đừng như vậy?” Đoan Mộc Thần cười trào phúng.” Hút ta chắc như vậy còn nói đừng?”

Hấn đem nhiệt thiết rút đến cửa huyết rồi hung hăng dùng sức đâm vào một cái.

“A —” Hấn đi vào thật sâu, đụng vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết làm cho nàng nhin không được tiêm hô.

Rõ ràng không nên lại không tự chủ được lắc lắc thân thể, phối hợp với hấn kéo ra đưa vào.

Rất quen thuộc thân thể nàng, hấn biết chạm điểm nhạy cảm nào có thể kích thích nàng làm cho nàng thần phục phía dưới hấn.

“Nhiều nước như vậy còn nói không phóng túng,nàng thật không muốn hay là giả bộ không muốn?” Giọng hần khàn khàn đùa cợt ,bàn tay to nắm chặt hông thịt, cường lực nắm khe hông đồ lên.

Bàn tay bị thương vừa dùng lực máu tươi cũng theo đó tràn ra,làm khe hông nhiễm vết máu.Đoan Mộc Thần thấy thế dùng sức siết chặt lòng bàn tay, bàn tay to ở trên lưng nàng dùng sức lau,dùng máu của mình nhuộm đỏ làn da mặt.

Mùi máu tươi nồng nặc cùng hỗn hợp tình dục chung một chỗ, tạo thành cảnh tượng vừa quý dị vừa tà mị.

“Không.....” Trong mũi người được mùi máu tươi, cảm giác dính dính nhuộm đầm ở trên lưng, một tia huyết châu trượt xuống bả vai.

“Không.....” Nàng nức nở không tự chủ được quay đầu, mùi máu tươi tràn ngập trong mũi làm cho nàng cảm thấy một trận choáng váng,mà hần lướt động cũng càng cuồng tứ, làm cho nàng dần dần không cách nào suy tư, đầu óc bị dục hóa chiếm đầy, thành tiểu lăng ló trong miệng hần.

Bộ ngực đã sớm nặng nề không chịu nổi, nụ hoa không người xoa lấy đã tự động đứng thẳng, theo động tác lúc lên lúc xuống co sật cái yếm,tạo ra một tia khoái ý.

“Tiểu lăng ló, thoải mái không? Hửm?” Hần chuyển động kéo ra đưa vào,đột nhiên thay đổi phương thức quấy huyết mềm đánh phá ra càng nhiều chất lỏng.

“Ồ..... Thoải mái a.....” Hương Tiểu Đan rên rỉ,mặt đỏ gay, con người cũng tràn đầy sương mù,xà dịch đã sớm thấm ướt đệm giường phía dưới.

Thấy nàng đắm chìm trong khoái cảm tình dục, làn da mặt đã sớm thấm ra một tầng mồ hôi mỏng, dưới ánh nến lộ ra đỏ hồng mê người.

Hần nheo lại mắt cúi đầu dùng sức cắn vai nàng.

“A! Đau.....” Nàng khẽ hô, thân thể căng thẳng.

Hần cũng không buông lỏng lực đạo,ngược lại dùng lực cắn, eo hồ lướt động nhanh hơn,dùng sức hơn phát ra âm thanh bành bịch.

“A..... Không.....” Hần cắn nàng đau quá, nhưng của hần đưa đẩy khiến cho nàng thật thoải mái,hai loại cảm giác bất đồng ở trong người lần lượt thay đổi, kích thích vách tường non bắt đầu co rút nhanh truyền đến từng đợt co giật,thật chắc mứt lấy.

Biết nàng nhanh đạt đến đỉnh, hần trên phạm vi lớn kéo ra đưa vào,trong miệng người được mùi máu tươi mới buông vai nàng ra.

Trên vai in dấu răng rõ ràng của hần tơ máu mờ hồ chảy ra. Liếm lấy môi,ném mùi vị máu tươi hần tà ác cười.

Nắm chặt bàn tay bị thương,hần dùng lực ép vết thương để máu tươi lần nữa tràn ra,để máu hai người hỗn hợp chung một chỗ.....

Hần muốn thân thể nàng không chỉ có vết tích hần khắc lên, còn phải có cốt nhục của hần!

Nhiệt thiết không ngừng kéo ra đưa vào hưởng thụ nàng co giật, ngay khi nàng nhanh phát tiết , hần lại đột nhiên rút vật thô to khoẻ mạnh sung huyết,kéo theo một sợi chỉ bạc đi ra.

“A..... Không nên.....” Không có được thỏa mãn,nàng khó chịu nhíu mày,lắc hông cầu hần tiến vào.

“Cầu xin người..... Đi vào nha.....” Nàng khóc xin, hoa huyết không chịu được chảy ra chất lỏng, vách tường non không ngừng co rút lại khẩn cầu hần cho mình.

Nhưng hần cũng không để ý tới,lấy tay kéo nhiệt thiết ra vào, nhìn tư thái dâm lăng của nàng, gương mặt hiện ra một tia ửng hồng.

“A-” Hần ngửa đầu gầm nhẹ một tiếng, dịch trắng từ đỉnh phun vãi ra, ở trên lưng nàng vẩy ra một hình ảnh tục tĩu.

Phát tiết xong không để ý nàng chưa lấp đầy khúc rỗng, Đoan Mộc Thần cúi đầu dịu dàng nói bên tai nàng:” Hương nhũ danh, ta sẽ làm như nàng mong muốn,lấy nữ nhân khác làm vợ.”

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đẩu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chương 10

Đoan Mộc Thần nói được là làm được ,không đến mấy ngày Đoan Mộc Gia khí thế hùng hực thiết lập hôn sự, chuyện này truyền sôi nổi trong Cảnh Dương thành.

Một nhóm người tò mò xem phản ứng nhà họ Hường, nhưng nhà họ Hường đóng chặt lại đại môn, làm cho người ta theo dõi không ra đầu mối.

Mà hôm nay, chính là Đoan Mộc Thần lấy vợ ngày.

Sáng sớm, âm âm tiếng pháo từ bên ngoài truyền vào trong phòng Hường Tiểu Danh, bất kể che lỗ tai thế nào vẫn nghe được rất rõ ràng.

Hường Tiểu Danh tái mặt lẳng lặng ngồi ở góc giường hẹp, hai chân co lại, ánh mắt mơ hồ, tay nhỏ bé thật chắc bịt lấy lỗ tai.

Nàng làm cho mình không nghe không thấy, cho dù tiếng pháo rõ ràng như vậy, nàng cũng đem hết khí lực làm cho mình không để ý không nghe gì.

Trải qua mấy ngày nay, nàng chính là sống như vậy.

Từ đêm đó mặc y phục bị xé nát từ trong phòng Đoan Mộc Thần trở lại, nàng cũng chưa từng rời cửa phòng một bước, mỗi ngày đều tự giam mình trong phòng, ăn ít ngủ cũng ít, cả người gầy một vòng lớn không còn tức giận giống dĩ vãng.

Tình hình của nàng làm người nhà lo lắng, dì Mai cũng tới khuyên qua nhiều lần, mà phụ thân còn giận đến muốn giết người của Mộc gia, nói muốn lấy lại công đạo.

Nàng không có phụ họa cũng không có để ý tới, chẳng qua chỉ lẳng lặng ngồi ở trên giường trầm mặc.

Có thể coi như không nghe thấy, nhưng nàng vẫn nghe được tin tức. Cho nên nàng biết hôm nay là ngày Đoan Mộc Thần lấy vợ.

Không sao cả! Nàng đã nói hán lấy ai nàng cũng sẽ không để ý, đó là chuyện của hán.

Rõ ràng là nghĩ như vậy, nhưng nàng không cách nào làm cho bản thân thật sự không để ý, trong đầu đều là tàn nhẫn vô tình.

Đêm đó hán làm cho thân thể nàng đau đớn, nhưng lòng của nàng so với thân thể còn đau hơn, giống như bị vật gì đó thật chắc níu lấy làm cho nàng không thờ nổi.

Nàng biết, nàng thật ra rất để ý.

Những thứ kia chẳng qua là nói nhảm, nàng chỉ là không cam lòng cho nên cố ý nói chuyện chọc giận hán.

Mục đích của nàng đạt thành, hán giận thật rồi! Nàng nên cao hứng nhưng một chút cao hứng cũng không có, trong lòng vừa sợ lại loạn, tuyệt không giống như hằng hái bình thường.

Nàng lúc này suy nghĩ trong đầu tất cả đều là hán.

Hán thật sự muốn lấy người khác..... vậy..... Hán thật sự không cần nàng sao?

Cần môi nàng dùng sức lắc đầu, không cách nào tiếp nhận. Nhưng nàng có thể làm gì bây giờ? Hán phải lấy người khác.....

Vùi mặt vào đầu gối, cho tới giờ khắc này nàng thật sự mất đi hán, nàng mới biết được thì ra nàng quan tâm hán như vậy, quan tâm đến lòng cũng đau.....

“Hường Tiểu Danh! Bản thân tự oán hận cũng đủ rồi đó?” Đột nhiên cửa phòng bị một cước đá văng, Hường Tiểu Tứ mặc một thân xiêm y nguyệt sắc, nghênh ngang đi vào trong phòng.

Vừa vào nội thất liền nhìn thấy Hường Tiểu Danh vẫn nằm tại góc giường, nàng nhìn không được trọn trắng.

“Hường Tiểu Danh! Tỷ còn muốn ngồi ở chỗ đó bao lâu?” Hường Tiểu Tứ hai tay vịn thất lưng nhìn chăm chăm Hường Tiểu Danh, thật hoài nghi người trước mắt này thật là đại tỷ trước giờ kêu gọi của nàng sao?

“Không cần muội lo! Đi ra ngoài!” Hường Tiểu Danh buồn bực lên tiếng gầm nhẹ.

Hường Tiểu Tứ cong khốe môi, tức giận nhìn nàng.” Nếu không phải tỷ là đại tỷ của muội, tỷ cho rằng muội thích quản sao?”

Hường Tiểu Danh không có trả lời, vẫn cúi đầu không nhìn Hường Tiểu Tứ.

Hường Tiểu Tứ cũng không để ý nàng, chậm rãi nói:” O! Đoan Mộc Thần muốn lấy nữ nhân khác làm vợ, tỷ thật sự không sao cả?”

Hường Tiểu Danh chấn động, vết thương rướm máu lại bị hung hăng đâm một cái, nắm tay thành quyền, nàng chịu không được ngẩng đầu lên hét lớn.” Không cần muội lo!

“Hường Tiểu Tứ! Muội cut cho tỷ! Đi ra ngoài!”

Ngẩng đầu nước mắt trên mặt rõ ràng có thể thấy được, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt tràn đầy tiêu tụy, nói rõ nàng quan tâm nói rõ nàng khổ sở.

Thấy thế, Hường Tiểu Tứ nhin không được lác đầu.

“Tỷ tại sao như vậy! Quan tâm phải đuổi theo nha! Ở nơi này khóc suốt suốt ai thấy được? Đao Mộc Thần cũng không?” Nàng hừ một tiếng, tràn đầy khinh thường.”Tỷ nghĩ nhiều làm gì, người ta bây giờ chỉ nhìn thấy tân nương xinh đẹp trước mắt, nào có để ý tới tỷ?”

Hường Tiểu Tứ không khách khí chút nào đâm vào vết thương Hường Tiểu Danh,một chút cũng không đồng tình nàng.

Bản thân đây nam nhân ra cửa,chờ người ta thật sự không để ý, nàng mới ở đây hỏi hận có tác dụng không?

Hường Tiểu Danh cắn môi, phản bác không được lời của tam muội chỉ có thể xoay mặt quật cường trả lời:”Đây là chuyện của tỷ, không cần muội quan tâm!”

“Được! Muội mặc kệ!” Hường Tiểu Tứ nhún vai,về mặt không sao cả.” Muội chỉ là muốn nói cho tỷ biết, Đao Mộc Gia nghênh đón tân nương vào cửa, sau khi bái đường thì động phòng,tỷ khóc chết đi! Không người để ý đến tỷ đâu”

Hường Tiểu Danh chấn động, cũng nén được nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống làm cho nàng nhìn rất đáng thương.

Thấy nàng như vậy,Hường Tiểu Tứ thở dài, ngồi ở mép giường nhìn về phía đại tỷ.” Muội hỏi tỷ,tỷ thích Đao Mộc Thần không?”

Kinh ngạc ngược mắt nhìn,Hường Tiểu Danh chần chờ thật lâu mới nhẹ nhàng gật đầu.

Trước kia không muốn thừa nhận mình thích hắn bởi vì bướng bỉnh kiêu ngạo,hơn nữa bởi vì không cam lòng thua hắn,nàng không muốn ngay cả lòng cũng thua cho hắn,cho nên luôn kháng cự chuyện yêu hắn.

Nhưng bây giờ cũng đã không có cần thiết, bởi vì nàng phát hiện mất đi hắn so sánh với kháng cự hắn vẫn làm cho nàng thống khổ.

“Thích phải đuổi theo!” Hường Tiểu Tứ chịu không được nhìn Hường Tiểu Danh.” Mất thể diện thì sao? Ít nhất có thể có được hắn,hơn so sánh với sau này hối hận đã muộn rồi!”

“Nhưng mà.....” Hường Tiểu Danh cắn môi, chần chờ.” Nhưng mà hắn rất tức giận, hắn thật sự không quan tâm tỷ.....”

Lạnh lùng của hắn thật sâu khắc vào lòng nàng không để cho nàng dám tiến về phía trước, mặt cũng sợ không muốn đi cầu hắn.

Hường Tiểu Tứ chịu không được thò ra một hơi, nghĩ cũng biết người có lòng tự ái mạnh như đại tỷ để ý chính là cái gì.” Hường Tiểu Danh! Tỷ muốn mặt mũi của tỷ, hay là muốn nam nhân? Nói cho tỷ biết, mặt mũi mất sau này có thể đòi lại,còn nam nhân mất rồi sẽ không còn!”

“Ta.....” Nhìn tam muội,nhớ lời của nàng,Hường Tiểu Danh cắn răng một cái không do dự nữa.

Nàng lập tức nhảy xuống giường không kịp mang giày, chân cứ trần trụi như vậy chạy ra cửa phòng.

Nàng muốn nói cho hắn biết, nàng không thể không có hắn!

.....

Không khí vui vẻ lan tràn ở trong phủ Đao Mộc.

Tân khách ngồi đầy cả đại sảnh,còn hi nương đỡ tân nương để cho nàng đi tới bên cạnh tân lang, hai người trong tay nắm một hi cầu.

Đao Mộc Nghĩa Hành cười ha ha ngồi ở chủ vị, chờ hai người giao bái.

“Nhất bái thiên địa !”Hi nương nhẹ hô.

Nghe được lời của hi nương, Đao Mộc Thần nắm tay tân nương nghiêng người cúi xuống.

“Nhị bái cao đường!” hi nương lần nữa hô.

Xoay người,hai người đang mặc y phục màu đỏ hướng Đao Mộc Nghĩa Hành lạy một cái.

“Tốt! Tốt!” Đao Mộc Nghĩa Hành cao hứng cất tiếng cười to.

“Tân lang tân nương giao.....”

“Chờ một chút!” Bỗng nhiên thanh âm dứt quảng vang lên.

Hường Tiểu Danh xuất hiện ở cửa, khuôn mặt tiêu tụy bởi vì chạy vội hiện ra đỏ ửng, tóc dài xỏa ra tán loạn, chân trần dính đầy đất,cả người nhìn qua rất nhếch nhác.

Vừa nghe đến thanh âm của nàng, Đoan Mộc Thần lập tức nhìn về phía nàng, trông mắt xẹt qua một tia vui mừng nhưng lại nhanh chóng chuyển thành hồ hững.

“Nàng tới đây làm cái gì?” Hấn tràn đầy lạnh nhạt hỏi.

Hương Tiểu Danh bước vào cánh cửa, khấn trương nhìn Đoan Mộc Thần.” Ta..... Ta có lời muốn nói với ngươi.” nuốt nước miếng một cái, nàng thật vất vả nói ra những lời này.

Đoan Mộc Thần lạnh lùng cười một tiếng, thái độ không thay đổi.

“Ta không cảm thấy giữa hai người chúng ta có chuyện gì nói, hơn nữa ta bây giờ đang bái đường,nàng đang quấy rầy đến ta cùng với nương tử của ta.”

“Ta.....” Hấn lạnh lùng làm cho nàng lùi bước, lời muốn nói nhất thời nghẹn trong cổ, nhìn tân nương bên cạnh hấn càng làm cho lòng của nàng căng thẳng.

Nên biết điều một chút,nàng nên rời đi, không nên để cho mình mất thể diện.

Nhưng mà..... rời đi, đại biểu nàng buông tha;buông tha đại biểu nàng sẽ mất đi hấn!

Nàng không muốn!

“Ta..... Ta thích ngươi!” Nắm chặt lòng bàn tay, nàng nhìn hấn khua lên dũng khí liều lĩnh nói với hấn.

Lời nàng nói ra bốn phía một mảnh xôn xao,còn Đoan Mộc Thần lại là giương nhẹ lông mày.

Nuốt nước miếng một cái, Hương Tiểu Danh bất cứ giá nào cũng phải nói.”Ta..... những lời trước đó ta nói đều là nói nhảm, ta cũng không phải thật sự không để ý ngươi lấy người khác,còn nói giữa chúng ta cái gì cũng không phải,đó không phải là sự thật, ta chỉ không muốn thừa nhận ta thích ngươi mà thôi.”

Lời của nàng làm lông mày của hấn nhướng càng cao, khoe miệng giương nhẹ nụ cười.” Tại sao không muốn thừa nhận nàng thích ta?”

“Bởi vì ta luôn thua ngươi,bất kể là cái gì cũng thua hoàn toàn, ta không muốn ngay cả lòng ta cũng thua ngươi, cho nên mới luôn kháng cự lòng mình,cho nên mới cố ý nói những lời đó để ngươi tức giận.”

Nàng cắn môi lung tung nhìn hấn, thấy hấn vẫn bình tĩnh,không bởi vì lời của nàng dao động nàng không khỏi luống cuống.” Ngươi..... Ngươi muốn lấy vợ không?”

“Thế nào? Nàng có muốn ta lấy không?” Không trả lời nàng, hấn hỏi ngược lại.

“Ta.....” Chần chờ một hồi,nàng nhìn tân nương một cái, hồi lâu mới ấp úng nói:” Ngươi có thể không lập gia đình không?”

Thấy bộ dáng nàng lo sợ, Đoan Mộc Thần mềm lòng.” Được rồi! Chỉ cần nàng chịu gả cho ta, ta liền không lập gia đình.”

“Thật sự?” Lời của hấn làm Hương Tiểu Danh sững sốt, nhưng nhìn đến tân nương nàng thu hồi nụ cười.” Nhưng mà tân nương.....”

Nàng ấy chịu không?

“Chịu chịu chịu! Dĩ nhiên chịu!” Tân nương trầm mặc lâu cuối cùng mở miệng, tự động lấy khăn cưới trên đầu ra, than khẽ một hơi.

“May là Đại tỷ đã đến rồi,muội còn sợ tỷ không đến,muội không muốn gả cho tỷ phu tương lai đâu?” Vỗ ngực một cái, may thật! May thật!

“Tiểu Dương?” Vừa nhìn thấy tân nương, Hương Tiểu Danh lập tức trừng to mắt, phản ứng không kịp.” Tại sao là muội.....”

Đây là chuyện gì?

Đoan Mộc Thần hào tâm giúp Hương Tiểu Danh giải tỏa nghi ngờ.” Từ đầu tới đuôi, hôn lễ này đều là giả.” Tất cả đều vì dụ nàng mắc câu.

Vừa bắt đầu hấn đã bố trí tốt lắm. Nàng nói không lập gia đình,cho nên hấn cố ý chọc nàng để cho nàng nhìn thẳng lòng mình.

Mặc dù đêm đó hấn thật sự bị nàng chọc giận điên lên mất cả lý trí, cho nên mới tổn thương nàng như vậy. Tuy nhiên hấn vĩnh viễn không tha nàng ra.

Nàng là của hấn! Trừ hấn ra nàng đừng hòng thuộc về bất luận kẻ nào!

Cho nên hấn quyết định đánh cược, đánh cược nàng có ý với hấn hay không, hấn không tin nàng vô tình đối với hấn cho nên mới đem hết biện pháp bức tâm ý chân chính của nàng.

Mà hai nhà mọi người đều biết chuyện này ngoài nàng ra.

“Việc này.....” Nhìn Đoan Mộc Thần lại nhìn Hường Tiểu Dương,Hường Tiểu Danh quay đầu, lúc này mới phát hiện người dự lễ có di Mai, Tiểu Hải và..... phụ thân?

“Phụ thân,phụ thân cũng tham gia?” Hường Tiểu Danh không thể tin được,phụ thân không phải là rất ghét Đoan Mộc Gia sao?

“Danh nhi, phụ thân cũng không muốn!” Hu hu..... Gã con gái vào Đoan Mộc Gia,ông ngàn vạn không muốn,nhưng thấy nữ nhi mấy ngày nay vì tiểu tử Đoan Mộc kia mà thương tâm,ông không muốn ra sao cũng chỉ có thể biết điều một chút tham dự kế hoạch.

Thấy vẻ mặt Hường Bá Thiên như khổ qua,Đoan Mộc Nghĩa Hành cười vui vẻ. Việc lấy Hường Tiểu Danh làm vợ hẳn hài lòng cực kỳ, lúc trước trong miệng mặc dù hơi ngại nhưng thật ra đây chẳng qua là vì tức Hường lão đầu.

Trên thực tế,ông đối với Hường Tiểu Danh khí thế không thua đáng mấy râu cực kỳ thương thức, Dương Viễn tiêu cực chính là muốn thiếu phụ nhân như vậy!

Hường Tiểu Danh hoàn toàn há hốc mồm, quay đầu nhìn Hường Tiểu Tứ từ đại sảnh đi vào, thoáng chốc hoàn toàn hiểu — từ đầu tới đuôi nàng bị bọn họ thiết kế!

Người nhà của nàng toàn bộ bán đứng nàng,phản đồ!

Thấy Hường Tiểu Danh nhìn chằm chằm, mặt Hường Tiểu Tứ lộ vẻ vô tội,”Đại tỷ, ta không có bắt buộc tỷ tới đó!” tất cả là nàng tự nguyện.

“Ta.....” Hường Tiểu Danh á khẩu không trả lời được, quay đầu nhìn nét mặt đắc ý Đoan Mộc Thần,nhớ đến mấy lời mình vừa nói.....

Rầm một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đỏ bừng.

“Vừa rồi..... lời vừa rồi không tính! Làm như vậy không đúng!” Nàng vừa tức vừa giận gào thét, xoay người muốn rời đi.

“Hường Tiểu Danh! Nàng dám bước ra cánh cửa một bước, ta bảo đảm sẽ lấy nữ nhân khác làm vợ,nàng không tin có thể thử nhìn một chút!”

Thấy nàng đi,Đoan Mộc Thần giận tái mặt lạnh giọng cảnh cáo.

Cảnh cáo của hắn lập tức làm cho nàng dừng bước, nhưng lại quật cường không quay đầu lại.

Hường Tiểu Danh! Là người có chí khí không cần để ý hắn! Nàng liều mạng tự nhủ như vậy.

Đúng! Không cần để ý hắn.....

“Ngươi tức cái gì nha!” Nàng không cam không lòng đi trở về, không được tự nhiên kéo y phục của hắn.

Hừm! Chí khí không đáng giá mấy lượng tiền! Hu.....>_<

“Như vậy mới ngoan.” Khó thấy nàng nghe lời như vậy, Đoan Mộc Thần hài lòng ôm lấy nàng.

Hường Tiểu Danh không vui bủ môi, ngẩng đầu nhìn hắn.” Vậy còn ngươi? Có thích ta hay không?”

Lời của nàng làm hắn mỉm cười,cúi đầu cứ như vậy ở trước mặt mọi người dùng sức lấy hơi thở mùi đàn hương trong miệng.

“Đồ ngốc,nếu không thích nàng,ta tại sao bỏ trí như vậy?” Hắn đã sớm yêu nàng.

Ngay từ sáu năm trước,hắn đã quyết định ngọn lửa quật cường này phải thuộc về hắn.

Mà bây giờ hắn quả thật có được nàng.

Hắn yêu nhất ngọn lửa xinh đẹp này.

Đoan Mộc Thần lần đầu tiên nhìn thấy Hường Tiểu Danh là vào thời điểm mười tám tuổi.

Lúc ấy bọn họ đang ở khuôn đồ,vừa quay đầu liền nhìn thấy đối diện có sáu người cùng nhau như rồng mây nhìn bọn họ.

Nhà đám người này trên cửa biển tiêu sái viết bốn người chữ to“ Chấn Thiên tiêu cực “; cùng tám biển nhà hắn “ Dương Viễn tiêu cực “đối diện, dưới ánh mặt trời tựa như hai đầu sư tử tranh đấu lẫn nhau.

Cha hắn thật đúng là biết chọn vị trí nha! Đoan Mộc Thần bất đắc dĩ lắc đầu,tầm mắt lần nữa nhìn phía đối diện.

Sau đó — hắn thấy được thứ so sánh với ánh mặt trời còn chói mắt hơn.

Ngũ quan tỉ mỉ mang theo vẻ quật cường, hai đầu lông mày anh khí không bại bởi nam nhân, cặp con ngươi sáng chói kia đang nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Một lúc lâu giống như đã đánh giá xong,hắn tỉnh táo thấy nàng hừ một tiếng rồi cười,rất khinh thường quay mặt,phun ra một câu.” Quả hồng mềm vô dụng!”

Thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng vừa lúc để mọi người xung quanh nghe được bao gồm cả hắn.

Quả hồng mềm? Đây chính là lần đầu tiên có người hình dung hắn như vậy. Thú vị!

Hắn hướng nàng mỉm cười, lại thấy nàng dùng khóe mắt nghĩa hắn một cái, sau đó tiêu sái xoay người đi ra khỏi cửa, nói rõ ngay cả nhìn hắn cũng khinh thường.

“ A! Cô nương này thật hủ vị.” Nàng khiến cho hắn có hứng thú!

Sau này nghe được,mới biết tiểu cô nương áo đỏ kia ở Cảnh Dương thành có tên tuổi, vừa cay cú vừa dã man giống như con ngựa hoang ,cho nên không ai dám trêu chọc nàng.

Càng hiểu rõ sự tích của nàng, hắn càng có hứng thú đối với nàng.

Mỗi ngày hắn nhìn nàng cời nàng ái mã Hòa Diễm thường lui tới chói mắt ở Cảnh Dương trong thành, mà mỗi một lần đều làm như không thấy hắn.

Cho đến khi hắn thắng nàng tại cuộc thi tranh tài vô địch bắn tên.

Hắn nhận thấy nàng nhìn chăm chú, cho dù là tức giận không cam lòng hắn cũng cảm thấy sung sướng.

“ Hưởng cô nương,cô nương có dám theo ta uống rượu không?” Trong tửu lâu, hắn nâng chén khiêu khích nàng.

Mấy ngày nay hắn xem như hiểu rõ tính tình của nàng, không chịu được người ta xem thường nàng, một câu khiêu khích là có thể dụ nàng mắc câu.

“ Buồn cười! Có gì không dám?” Quả nhiên, Hưởng Tiểu Danh chế cười dung nhan xinh đẹp như lửa.” Nếu theo lời ngươi nói thì cũng đừng có dùng chén, dùng bầu rượu đi.”

Hừ! Nàng cũng không tin bắn tên thua hắn,ngay cả uống rượu cũng thua, nghĩ đến nàng Hưởng Tiểu Danh ở Cảnh Dương thành này nổi danh ngàn chén không say!

Muốn uống rượu với nàng? Hmm! Muốn chết!

“ Có thể.” Đoan Mộc Thần cũng dứt khoát, cầm một bầu rượu, hai người cứ như vậy ngời một bình,ta một bình liều mạng đứng lên.

Qua hai canh giờ.....

“ Hưởng cô nương,cô khỏe không?” Đoan Mộc Thần vẫn cười thông dong, quan tâm nhìn Hưởng Tiểu Danh đã gục xuống bàn.

“ Nắc..... tiếp, tiếp tục..... không..... nắc.....” Nàng..... Nàng còn chưa có say.....

“ Ta xem không cần uống nữa,cô nương say rồi.” Thường thức nhìn đáng vẻ yêu kiều nàng khi say rượu,con ngươi trong như nước, gò má mặt hồng như trái táo, cái miệng nhỏ nhắn chau lại thoát nhìn rất đáng yêu.

“ Cái rắm..... Ta không có say.....” Nàng không chịu thua, không tin nàng uống rượu thua hắn.

“ Được! Cô nương không có say, là ta say, cho nên đừng uống nữa.” Hắn dụ dỗ lấy bầu rượu trên tay nàng xuống.

Tiểu cô nương này nha! Vẫn còn quá đơn thuần.

Hắn thuận miệng một câu nàng liền thật sự uống rượu với hắn,còn nữa khi hắn nâng cốc đã sớm dùng nội lực bức khí ra, cho nên bất kể uống thế nào cũng sẽ không say.

“ Sao! Ngươi nhận thua?” Nghe được hắn nói mình say, Hưởng Tiểu Danh cười khanh khách dựa vào ngườihắn, tay nhỏ bé đang sờ lên mặt của hắn, giống như là đang quan sát cái gì, thấy rất cẩn thận.

“ Thật kỳ quái..... Rõ ràng lớn lên giống các bà các tỷ tỷ..... tại sao lại bắn tên thua ngươi?” Nàng rất nghi ngờ nhiều câu không giải thích được, với lại tư thế này rất mập mờ.

Mặt của hai người dán quá gần, mùi rượu nhàn nhạt từ trong miệng nàng truyền ra làm thân thể của hắn truyền đến một trận xúc động.

“ Cô nương không cam lòng thua ta sao?” Bàn tay to nắm eo của nàng,hắn thân mật ôm nàng vào trong ngực, hai người ở trong sường phòng đơn độc không sợ bị người bên ngoài nhìn thấy hai người thân mật.

Trên người nàng có nhàn nhạt mùi thơm, không phải là cô nương phấn son,mà là mùi thơm tự nhiên của cơ thể,nhẹ nhàng khoan khoái dễ ngửi.

“Đúng, dĩ nhiên. Thậm chí thua quả hồng mềm này.” Uống rượu say nàng sớm mất đề phòng, giống như tiểu cô nương thoải mái uốn éo trong ngực của hắn.

Cái miệng nhỏ nhắn làm nũng cong lên, tay nhỏ bé nhẹ vỗ về mặt của hắn, tràn đầy không giải thích được.” Tại sao thua.” rõ ràng thoát nhìn rất yếu!

Đoan Mộc Thần lẳng lặng nhìn Hường Tiểu Danh, thân thể thay đổi làm hắn cảm thấy kinh ngạc.

Trong ngực rõ ràng là tiểu cô nương, lại có thể khiến cho hắn khát vọng, hắn không tự chủ được cúi đầu chụp lên cánh môi mê người kia.

“Ừm.” Đầu lưỡi trơn trượt của hắn thăm dò hơi thở mùi đàn hương trong miệng, trên choker nếm mùi vị của rượu, nàng rất ngọt, lật ngược quấy mứt lấy đôi lấy nàng hừ nhẹ.

Giống như bắt lửa, hắn hôn đến muốn ngừng mà không được, muốn đem nàng hòa vào trong thân thể vĩnh không buông tay.

“Ừm.” Khi hắn hôn xuống, nàng lộ ra con ngươi trong vắt giống như ngọn lửa tuyệt mỹ quyến rũ, xinh đẹp đến làm cho mắt hắn không rời.

Tìm trong khoảnh khắc đó ngưng đập.

“Nàng hấp dẫn ta.” Trong không khí im lặng hắn khẽ thì thầm.

Có lẽ ngay từ lúc đầu tiên nhìn thấy nàng, hắn đã bị ánh mắt nàng hấp dẫn, mới có thể nhìn chăm chú vào nàng muốn nàng nhìn hắn.

“Hửm?” Hường Tiểu Danh không hiểu lời của hắn, khẽ chớp suy nghĩ, nàng thờ nhẹ nhìn hắn.

“Nếu dụ dỗ ta thì đừng nghĩ rằng ta sẽ buông tay.” Ôm lấy nàng, hắn khẽ nói, trong giọng nói mang theo nồng đậm giữ lấy.

Vào giờ khắc này, hắn quyết định, hắn yêu nàng!

.....

Mở mắt ra, Đoan Mộc Thần gục ở trên người nàng, câu khởi thần khẽ cười.

Hắn mơ tới chuyện sáu năm trước, chuyện hắn yêu nàng.

Sáu năm trôi qua yêu thích nàng không giảm mà tăng, sâu đậm tới mức ngay cả hắn cũng cảm thấy kinh ngạc.

“Danh Nhi.” Hắn xoay người đè thân thể dưới mình.

“Ừm.” Hường Tiểu Danh đang đắm chìm trong giấc ngủ.

Thấy thế nụ cười trên mặt Đoan Mộc Thần càng đậm, đẩy chân của nàng ra, thẳng lưng dùng sức đánh phá vào hoa huyết vẫn còn ướt át của nàng.

“Không.” Đang lúc buồn ngủ Hường Tiểu Danh vẫn có cảm giác, nàng hừ nhẹ kháng nghị.

Nàng mệt mỏi quá, cùng hắn cọ sát lẫn nhau hơn nửa đêm thể lực sớm không còn nhưng hắn vẫn không buông tha nàng, cuồng mãnh ra vào .

Không để ý nàng hừ nhẹ, đem tâm hồn của hai người hắn làm sao dễ dàng bỏ qua nàng như vậy?

Nâng cao eo hổ, hắn phía trên chuẩn bị đánh phá, chính là muốn lay tỉnh nàng không để cho nàng ngủ.

Cúi đầu hắn ngậm một cái khuyên tai nhỏ, ở bên tai nàng nhẹ nói.” Ta yêu nàng, Ngọn lửa nhỏ của ta.”

Nhưng ngay sau đó hắn tăng nhanh tiết tấu, đốt lên một luồng sóng càng sâu làm cho nàng rên rỉ ra tiếng, mơ hồ nghe được hắn nói yêu.

Nàng nhếch môi, đưa tay ôm hắn, có chút xấu hổ trả lời bên tai hắn.” Ta cũng yêu chàng.”

Nàng đáp lại đôi lấy hắn càng mạnh mẽ chạy nước rút, lúc đó hai người yêu đến thiêu đốt.

Cho đến vĩnh viễn.

Bạn đang đọc truyện *Liệt Nữ Đấu Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.